Eulogikon

Ancient Greek Texts — Free & Open source

eul_wid: mia-aa

Ἀριστόνικος ὁ Ἀλεξανδρεύς · Aristonicus of Alexandria

On Signs in the Odyssey

Περὶ Σημίων Ὀδυσσείας

Period: *Ἑλληνιστική* Hellenistic
Dialect: *Κοινὴ τεχνική* Technical Koine
Domain: *Γραμματική* Grammar
Format: *Ἔμμετρος* Verse

book 2.1 ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν.
book 2.2 Ex F. Ar. ad Φ. 550. B. 278. O. 56 et scholio ad nostrum
book 2.3 locum in E. apparet, diplam fuisse πρὸς τοὺς χωρίζοντας, qui
book 2.4 Ulixem solum in Odyssea πτολίπορθον dici, in Iliade etiam
book 2.5.1 alios opposuerunt. Lehrsius ad F. Ar. Φ. 550 quid ab Ari-
book 2.5.2 starcho iis responsum sit coniecit. Ulixem sic nominari κατ’
book 2.5.3 ἐξοχήν, quod Troiam ipsam everterit, semel etiam in Achille,
book 2.5.4 qui duodecim urbes in agro Troiano sitas (I. 328) deleverit,
book 2.5.5 hoc epitheto Homerum uti. Praeterea Epimerism. Cram. an.
book 2.10.1 Ox. 1, 161 demonstratur, Aristarchum diplam apposuisse propter
book 2.10.2 vocabuli ἐπεί significationem non tantum quod, sed etiam post-
book 2.10.3 quam. cf. L. Ar. 151. Eust. 1382, 28. Sengebusch 6.
book 3.1 πολλῶν δ’ ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω.
book 3.2) Ζηνόδοτος νόμον ἔγνω φησίν. ἄμεινον δὲ τὸ νόον ...
book 3.3 δι’ ὧν Ὀδυσσεὺς αὐτὸς εἰσάγεται λέγων (ζ 121) „ἠὲ φιλόξει-
book 3.4 νοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.“ MT.
book 3.5 Post νόον lacunam indicavit Friedlaenderus in recensione
book 3.1 Dindorfii schol. Graec. (Fleckeisenii Annal. tom. 77 p. 3) et sic
book 3.2 explevit: καὶ διασαφεῖται τὸ ἐνταῦθα κεφαλαιωδῶς λεγόμενον.
book 3.3 Homerus non novit vocabulum νόμος, quod primum legitur in
book 3.4 hymno ad Apollinem Delium v. 20. Itaque ad ρ 487, ubi εὐ-
book 3.10.1 νομίην legitur, ab εὖ νέμεσθαι derivatum esse aristarchus do-
book 3.10.2 cuit, cf. schol. ibid., certe ut Zenodoti lectionem refutaret, „prae
book 3.10.3 egregio νόον malam illam et falsam etiamsi decies νόμος apud
book 3.10.4 Homerum legeretur.“ L. Ar. 348. Ad illum locum ab Aristo-

book 3.10.5 nico citatum ζ 121 addi possunt etiam ν 202. θ 576. Ceterum
book 3.15.1 et Prellerus (ad α 3 p. 10) et Sengebuschius (l. c. p. 7) erra-
book 3.15.2 verunt in cod. Hamburgensi T. pro νόμον Zenodoti νόον le-
book 3.15.3 gentes, haud dubie quod Ven. M. non inspexerunt. Prellerus
book 3.15.4 Ζηνόδοτος νόον ἔγνω φησὶ ἄμεινον legit, sequentia non potuit
book 3.15.5 extricare, Sengebuschius νόου ἔγνω Zenodotum scripsisse con-
book 3.20.1 iecit et sic Aristonici scholion liberius supplevit. Nauckius
book 3.20.2 Zenodoti lectionem νομόν fuisse contendit.
book 7.1 αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
book 7.2 Citatur hic versus ab Aristonico ad K. 205, unde verisi-
book 7.3 mile est, etiam hic notasse eum: ὅτι κατὰ τὸ πλῆρες τὰ τοι-
book 7.4 αῦτα ἐκφέρει ἑῷ αὐτοῦ, ἐμὸν αὐτοῦ, αὐτῶν σφετέρῃσιν. cf.
book 7.5.1 β. 45. δ. 118. Vides etiam Aristarchum legisse αὐτῶν pro αὐτοί,
book 7.5.2 quod J. La Roche in ed. Odysseae Lips. 1867 in textum re-
book 7.5.3 cepit. Aristarchi lectionem Eustathius habet 1383, 34. Apol-
book 7.5.4 lonius agnoscit de pron. p. 79. 131, de constr. p. 62. cf. Lehrs,
book 7.5.5 quaestiones epicae p. 114 seq. Alteram lectionem αὐτοὶ γὰρ
book 7.10.1 σφετέρῃσιν Sengebuschius retulit ad Zenodotum, qui in pro-
book 7.10.2 nominibus explicandis et diiudicandis longissime aberraverit ab
book 7.10.3 Aristarcho. Versus 7 praeterea legitur Δ. 409, quem Aristarchus
book 7.10.4 ibi expunxit cum duobus praecedentibus, unde sequitur, ut nostro
book 7.10.5 loco fuerit asteriscus, cuius vestigium et Δ. 409 et hic evanuit.
book 7.15 Omisit La Roche asteriscum notare in adnotatione sua critica.
book 11 ἔνθα cf. ad α 18.
book 16.1 ἀλλ’ ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν
book 16.2 τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
book 16.3 εἰς Ἰθάκην, οὐδ’ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
book 16 καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ’ ἐλέαιρον.
book 16.5.1) ὑπερβατόν H. recte adnotavit, sed quae sequuntur cor-
book 16.5.2 rupta videntur esse et detorta. Apparet ex Ar. ad Π. 46.
book 16.5.3 Aristarchum „οὐδ’ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων καὶ μετὰ οἷσι
book 16.5.4 φίλοισι“ διὰ μέσου, quod nos dicimus in parenthesi, legisse.
book 16.5.5 cf. ad B. 745.
book 18.1 ἔνθα.
book 18.2) τότε HV. χρονικὸν ἐπίῤῥημα καὶ ἐν τόπῳ V.
book 18.3 Hoc ex Aristarchea explicatione fluxisse cum Sengebuschio
book 18.4 puto, cf. documenta eius l. c. p. 12 et 14.
book 21.1 ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι.
book 21.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Fuit diple ὅτι ἀντίθεος οὐχ ὁ τοῖς θεοῖς ἐναντιούμενος,
book 21.3 ἀλλ’ ὁ ἀντὶ θεοῦ ὢν, ὁ ἰσόθεος. cf. Apoll. l. h. 31, 13. L.
book 21.4 Ar. 114.
book 22.1 ἀλλ’ ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ’ ἐόντας,
book 22.2 Αἰθίοπας τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
book 22.3 οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ’ ἀνιόντος.
book 22.4 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἡ μετὰ [ἀντὶ τοῦ πρὸς] πρὸς τοὺς
book 22.5.1 Αἰθίοπας H.
book 22.5.2 cf. E. 264. Lehrs, qu. ep. 88. F. Ar. p. 27 Didym. ad
book 22.5.3 A. 423, ubi item Aristarchus μετ’ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας ex-
book 22.5.4 plicavit ἐπ’ ἀμύμονας, ὅ ἐστι πρὸς ἀμώμους.
book 22.5.5 Collatis Aristonici scholiis ad Z. 154. H. 138. M. 96. Eust.
book 22.10.1 1385, 31 coniici certe poterit notam fuisse πρὸς τὴν ἐπανά-
book 22.10.2 ληψιν τοῦ ὀνόματος· καὶ ὅτι ἐν Ἰλιάδι συνεχῶς ταῖς ἐπανα-
book 22.10.3 λήψεσι κέχρηται, ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ ἅπαξ ἐνταῦθα μόνον. Ad
book 22.10.4 Z. 154 est in Aristonico: ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ ἅπαξ κατ’ ἀρχὰς
book 22.10.5 „Αἰθίοπες τοὶ διχθά.“ Num sic Ar. legit Αἰθίοπες?—aliis
book 22.15.1 locis, ubi ἐπανάληψις notatur, semper eadem forma eodem casu
book 22.15.2 repetitur cf. ad Z. 154. H. 138. M. 96. Υ. 372. Ψ. 642. Quid
book 22.15.3 de bipartitis Aethiopibus Aristarchus iudicaverit, non duas esse
book 22.15.4 Aethiopias, spatio interposito discretas, sed divisam unam in
book 22.15.5 partes duas continuas, fuse Strabo I, 1 p. 30 sq. ex Apollo-
book 22.20 doro nobis servavit. cf. L. Ar. 249. Sengebusch. p. 18. Eust.
book 22 1386, 14.
book 28,n1.1 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε.
book 28,n1.2 ἐν τούτοις δὲ τοῖς θεοῖς V. fluxit fortasse ex Ar. cf. ad M. 211.
book 28,n1.3 Ω. 306. F. Ar. p. 25.
book 29,n2.1 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο.
book 29,n2.2 ἢ τοῦ καλοῦ πρὸ τοῦ μοιχεῦσαι, ἢ τοῦ κατὰ γένος ἀγαθοῦ. HPV.
book 29,n2.3 Prior scholii pars idem explicat, quod Apoll. l. h. 25, 12: ἀμύ-
book 29,n2.4 μων ἀμώμητος. ὅταν δὲ εἴπῃ, „μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμο-
book 29,n2.5.1 νος Αἰγίσθοιο“ οὐ τοῦ καθόλου ἀμωμήτου, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἔργου
book 29,n2.5.2 τῆς μοιχείας· πρότερον γοῦν ἐπιφέρει „φρεσὶ γὰρ κέχρητ’ ἀγαθῇσι.“
book 29,n2.5.3 (γ 266). Lacunam ante πρότερον indicavit Sengebuschius l. c. p. 21
book 29,n2.5.4 (ante eum iam Villoisonus in ed. Apollonii), comparavisse Apollonium
book 29,n2.5.5 epitheton δῖα Κλυταιμνήστρη γ 266. Ex Didymo ad A. 423 scimus,
book 29,n2.10.1 Aristarchum ἀμύμων interpretatum esse ἄμωμος, quod habet Apol-
book 29,n2.10.2 lonius, cuius tota explicatio, quae Aristonicum redolet, fortasse ex hoc
book 29,n2.10.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

manavit. (cf. L. Ar. p. 199: φαεινὴν οὐ τὴν τότε λαμπρὰν, ἀλλὰ τὴν
book 29,n2.10.4 φύσει λαμπρὰν, ad ζ 26. 58. 74. Φ 218. Fr. ad Γ 352).
book 33.1 οἱ δὲ καὶ αὐτοί
book 33.2 σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε’ ἔχουσιν.
book 33.3) σημειοῦται Ἀρίσταρχος λέγων τὸν καὶ σύνδεσμον περιτ-
book 33.4 τεύειν. H. M. Q.
book 33.5.1 Aristonici verba habet V.: οἱ δὲ περισσὸν τὸν καὶ σύν-
book 33.5.2 δεσμον. cf. θ 154. κ 471. λ 453. ρ 216. F. Ar. p. 34. Cete-
book 33.5.3 rum non est scholion ad v. 35, quo conjunctionem καί in „ὡς
book 33.5.4 καὶ νῦν Αἴγισθοσ“ esse superfluam notatur. Quod Friedlaen-
book 33.5.5 derus et Sengebuschius, quorum ille Aristarchum, qui καί in
book 33.10.1 v. 35 superfluum esse iudicaverit, erravisse demonstrat (p. 34),
book 33.10.2 hic Aristarchum defendit (p. 25), in Q. legerunt, pertinet ad
book 33.10.3 v. 33: οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ cf. lemma apud Dindorfium.
book 36.1 Ἑρμείαν πέμψαντες.
book 36.2 Fuit διπλῆ περιεστιγμένη, quod Zenodotus et Aristopha-
book 36.3 nes πέμψαντε δυϊκῶς scripserunt, interpretantes ἡμεῖς: ἐγὼ
book 36.4 καὶ οἱ ἄλλοι θεοί. v. Duentzerum de Zenodoti studiis Home-
book 36.5.1 ricis p. 68. Friedlaenderus Ar. p. 15 exempla collegit, ubi
book 36.5.2 Zenodotus quamquam de pluribus sermo est duales aut posuit
book 36.5.3 aut retinuit. Saepissime ab Aristarcho vituperatur, ὅτι συγχεῖ-
book 36.5.4 ται τὸ δυϊκόν. cf. schol. in HMQ.
book 39.1 μήτ’ αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
book 39.2 ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο
book 39.3 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐντεῦθεν ἐκ τοῦ διηγηματικοῦ μετῆλθεν
book 39.4 ἐπὶ τὸ μιμητικὸν, διὸ καὶ ἐπιφέρει „ὣς ἔφαθ’ Ἑρμείασ“ (42).
book 39.5.1 τὸ δὲ Ἀτρείδαο οὐ κατὰ τοῦ Ὀρέστου, ἀλλὰ κατὰ τοῦ Ἀγα-
book 39.5.2 μέμνονος τέτακται. H.
book 39.5.3 cf. F. Ar. p. 16, Eust. 1388, 23.
book 45.1 ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων.
book 45.2 Huic versui fuit appictus asteriscus, cf. ad Θ 31. Legitur
book 45.3 idem versus ω 473. La Roche asteriscum non notavit.
book 56.1 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
book 56.2 Fuit diple ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ τὸ λόγοις
book 56.3 καὶ ἅπαξ ἐν τῇ Ἰλιάδι. (O. 393 ubi v. Ar.)
book 65.1 πῶς ἂν ἔπειτ’ Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην.
book 65.2 Fuit diple ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς θεῖον τὸν Ὀδυσσέα
book 65.3 εἴρηκεν. cf. ad O. 15, ubi est dipla etiam propter hunc locum.
book 66.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ’ ἱρὰ θεοῖσιν.

Nota fuit ὅτι οὕτως εἶπε θεοῖσι καὶ οὐχ ἡμῖν, ὡς οὐκ ὢν καὶ αὐτὸς θεός· καὶ ἐν Ἰλιάδι (Υ. 299) „δῶρα θεοῖσι δίδωσι.“ cf. Ar. ad Υ. 299 ubi nostrum locum in eadem interpretatione citavit.

Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.

βασιλεύοντος. συνήθως γὰρ καὶ τοὺς ὑπάρχους βασιλεῖς ἔλεγον. PV.

Observatio est Aristarchi et facta propter Aristophanis lectionem, quae ad v. 96 commemoratur. Aristophanes, qui haesitasse videtur, quod Phorcys ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδων appellatus esset, distinxit post θυγάτηρ et μέδοντος cum σπέσσι coniunxit ad Neptunum referens, ita ut hic, non Phorcys maris rex esset. Quod si fecit, certe pro μέδοντος μέδοντι legit—corr. Nauckius, Aristophanis fragmenta p. 52—nam ἔγραφεν in schol. ad v 96 indicium est Dindorfio, Aristophanem non interpunctionem tantum, sed etiam scripturam mutasse. At cum Aristonicus nunquam lectionum, sed atheteseon modo Aristophanis rationem habuerit, putem scholion fluxisse ex Nicanore, qui ad Aristophanis distinctionem etiam ad E 638 respicit, id quod Nauckium fefellit, quum contendat unum tantum prostare testimonium de Aristophanis interpunctione ad α 72.

πέμψω δ’ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα

) τινὲς „πέμψω δ’ ἐς Κρήτην τε.“ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀλλαχοῦ (284) „πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ .. κεῖθεν δὲ Κρήτηνδε (codd. δ’ ἐς Κρήτην, corr. Buttmannus) παρ’ Ἰδομενῆα ἄνακτα· ὃ γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.“ HMQ. Sic Zenodotum legisse ex schol. ad γ 313 apparet, cf. Duentzerum l. c. 104 p. Fuit igitur Aristarchi diple periestigmene. cf. β 359. δ 702, ubi sunt Ar. verba: ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα μνήμη τίς ἐστι τῆς Κρήτης. Zenodoti lectionem vituperat Eust. 1394, 43.

ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ’ ὑγρήν
ἠδ’ ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο,
εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ
βριθὺ μέγα στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

) προηθετοῦντο κατ’ ἔνια τῶν ἀντιγράφων οἱ στίχοι, κατὰ δὲ τὴν Μασσαλιωτικὴν οὐδ’ ἦσαν. καὶ ταῖς ἀλη-

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

θείαις μᾶλλον ἁρμόσει ἐπὶ Ἑρμοῦ· ἴδιον γὰρ αὐτοῦ τοιούτοις
book 97-8.4 ὑποδήμασι κεχρῆσθαι. καὶ ἡ τοῦ δόρατος ἀνάληψις πρὸς οὐδὲν
book 97-8.5 ἀναγκαῖον. MT.
book 99-101.1 *) ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων, ὅτι ἐν τῇ Ε τῆς
book 99-101.2 Ἰλιάδος καλῶς (746) MV.
book 99-101.3 Scholion in MT ex Didymo et Aristonico manasse videtur;
book 99-101.4 versibus 97—98 obelos apposuisse cum asteriscis Aristarchum
book 99-101.5 apparet ex Ar. ad Ω 341 et ε 43, ubi ὀρθῶς κεῖνται.
book 110.1 κήρυκες δ’ αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
book 110.2 οἱ μὲν ἄρ’ οἶνον ἔμισγον ..
book 110.3 οἱ δὲ .. νίζον.
book 110.4 Fuit diple πρὸς τὴν τῶν πτώσεων ἐναλλαγήν, nominativus
book 110.5 pro genetivo cf. Eust. 1398, 15. Ar. ad Γ. 211. Κ. 224. μ. 73.
book 115.1 ὀσσόμενος πατέρ’ ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν.
book 115.2) τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων S. ἀνειδωλοποιούμενος καὶ
book 115.3 φανταζόμενος, προσδοκῶν· ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων V.
book 115.4 Frustula ex Aristarchi observatione derivata cf. L. Ar. 87:
book 115.5.1 „significat et oculis videre et per translationem animo videre.“
book 115.5.2 Eust. 1398, 28.
book 124.1 δείπνου πασσάμενος.
book 124.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι δείπνου] τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀρίστου V.
book 124.3 cf. L. Ar. 127. β. 20. δ. 61. 429. π. 2. Eust. 1399, 19.
book 134.1 μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
book 134.2 δείπνῳ ἁδήσειεν ὑπερφιάλοισι μετελθών.
book 134.3 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ὑπερφιάλοισι νῦν μὲν ἐπὶ ψόγου, τοῖς]
book 134.4 ὑπερσπόνδοις E. [ἐν ἄλλοις δὲ ἐν τάξει ἐγκωμίου.]
book 134.5 cf. ad O. 94. ι. 106. φ. 289. L. Ar. 146. Apoll. l. h. 158, 30.
book 136.1 ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος.
book 136.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ λέβητος] τοῦ καθ’ ἡμᾶς χερνίβου. V.
book 136.3 cf. ad Ω. 304. γ. 440. ο. 135. Apoll. l. h. 107, 33.
book 141,n4.1 Ex Eust. 1402, 21: σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τὸ „δαι-
book 141,n4.2 τρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρασ“ διαγράφεσθαι ἱστορεῖ
book 141,n4.3 Ἀθήναιος (V 20. p. 193) ἐπειδὴ ἀπαρκεῖν δοκεῖ τὸ πρὸ αὐτοῦ δίστιχον.
book 149.1 ὀνείατα.
book 149.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ ὀνείατα δηλοῖ τὰ ὄνησιν ἐμποιοῦντα,
book 149.3 [οὐ πάντως ὡς οἱ γλωσσογράφοι] τὰ ἐδέσματα EPV.
book 149.4 cf. ad Ω. 367. De glossographis v. L. Ar. p. 36 seq.
book 152.1 μολπή τ’ ὀρχηστύς τε.
book 152.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

*) [ἡ διπλῆ ὅτι ἡ μολπὴ] ἡ μετ’ ᾠδῆς παιδιά. V.
book 152.3 cf. L. Ar. 140. F. Ar. ad A. 474. δ. 19. ζ. 101. Eust.
book 152.4 1403, 56.
book 157.1 ἵνα μὴ πευθοίαθ’ οἱ ἄλλοι.
book 157.2 Sic legit Zenodotus cf. ad δ. 70. Aristarchus, qui articulis
book 157.3 Homerum plerumque non uti observaverat, sine articulo: πευ-
book 157.4 θοίατο ἄλλοι. Fuit igitur diple periestigmene. (ρ. 592.)
book 171.1 ὁπποίης δ’ ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
book 171.2 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
book 171.3 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ’ ἱκέσθαι.
book 171.4) οἰκειότερον ταῦτα ὑπὸ Εὐμαίου ἂν λέγοιντο. διὸ ἔν
book 171.5.1 τισιν οὐκ ἐφέροντο. HM.
book 171.5.2 Obelos cum asteriscis appictos fuisse ab Aristarcho apparet
book 171.5.3 ex schol. ad ξ. 188 et π. 57, ubi ὀρθῶς κεῖνται.
book 172.1 εὐχετόωντο.
book 172.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ εὐχετόωντο ἀντὶ τοῦ] ἐκαυχῶντο. V.
book 172.3 Notavit Ar. εὔχεσθαι verbum et gloriari et vulgari signi-
book 172.4 ficatione K. 461. Φ. 183. 501. cf. L. Ar. 147. Eust. 1407, 56.
book 182.1 νῦν δ’ ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ’ ἑτάροισιν.
book 182.2) ἤτοι οὕτως ὡς ὁρᾷς, ὡς ἰδιώτης, οὐχ ὡς ἐπέβαλε βασι-
book 182.3 λεῖ. MQ. τὸ δὲ ὧδε οὐδέποτε παρὰ τῷ ποιητῇ τοπικῶς, ἀλλ’
book 182.4 ἀντὶ τοῦ οὕτως. EMQV.
book 182.5.1 cf. L. Ar. 71. γ 125. β 111. ε 341. ζ 218. ρ 447. Eust.
book 182.5.2 1408, 42.
book 185.1 νηῦς δέ μοι ἥδ’ ἕστηκεν ἐπ’ ἀγροῦ νόσφι πόληος
book 185.2 ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.
book 185.3 προηθετοῦντο ὑπὸ Ἀριστοφάνους· κατ’ ἔνια δὲ τῶν ἀντι-
book 185.4 γράφων οὐδ’ ἐφέροντο. HMQR.
book 185.5.1 Scholion Didymi est, neque dubito, quin Aristarchus quo-
book 185.5.2 que hos versus expunxerit, qui Aristophanem in versibus eii-
book 185.5.3 ciendis saepissime secutus est; Aristonicus adnotavit semel et
book 185.5.4 vicies, cf. locos collatos apud Friedlaenderum in indice aucto-
book 185.5.5 rum, et amat verbum προαθετεῖν. cf. Ψ 824. Ω. 6. 614. β. 322.
book 185.10.1 Versus 185—186 non exstitisse in Zenodoti exemplari coniecit
book 185.10.2 Nauckius l. c. p. 27. Cf. Nitzschium, Anmerkungen zur Odyssee
book 185.10.3 p. 37. Ex schol. ad v. 186 sequitur, ut Aristarchus adnota-
book 185.10.4 verit: Νήϊον παρακεῖσθαι τῷ Ῥείθρῳ, ἀφ’ οὗ ἐξῆπτον τὰ
book 185.10.5 πρυμνήσια.
book 193.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
book 193.2) ἀλωὴν καὶ τὴν πολύδενδρον γῆν φησιν, „ἔνθα δέ οἱ
book 193.3 πολύκαρπος ἀλωή.“ (η 122) καὶ τὴν ἀμπελόφυτον „σταφυ-
book 193.4 λῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν“ (Σ 561) ὁμοίως καὶ τὴν σιτο-
book 193.5.1 φόρον γῆν. Q. Notatum fuit vocabulum ἀλωήν significare hoc
book 193.5.2 loco hortum vinearium, nam adiecit οἰνοπέδοιο cf. Ar. ad Φ 36.
book 209.1 ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθα.
book 209.2) τὸ „τοῖον ἐμισγόμεθα“ ἀντὶ τοῦ τοίως ὡς νῦν. HMQ.
book 209.3 Frustula videntur esse adnotationis neutrum τοῖον pro ad-
book 209.4 verbio positum esse. cf. F. Ar. p. 29 et ad β 45. 257. γ 496.
book 209.5 δ 112. ζ 163. θ 38. κ 409. 573. μ 379. ξ 174. π 255. ψ 225.
book 232.1 μέλλεν μέν ποτε οἶκος .. ἔμμεναι.
book 232.2) αὕτη ἡ λέξις οὐδέποτε κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ ὡς ἐν
book 232.3 τῇ συνηθείᾳ χρονικῶς, ἀλλ’ ἑκάστοτε ἀντὶ τοῦ ἐῴκει EHQV.
book 232.4 cf. θ 378. ζ 165. ς 138. L. Ar. 121.
book 246.1 Σάμη.
book 246.2) τὴν Σάμον Σάμην εἶπε. BV.
book 246.3 Certe ex Ar. fluxit, qui contra Zenodotum ubique Σάμην
book 246.4 legentem observavit, ὅτι κατὰ τὸ ἀρσενικὸν ἐνίοτε ἐκφέρεται
book 246.5.1 τὰ εἰς η λήγοντα. Hic notata erat feminina forma in η. cf.
book 246.5.2 ad B 634. Φ 232. Π 203. L. Ar. 233. δ 671. 845. ι 24. ο 29.
book 246.5.3 ἕσπερος et ἑσπέρα α 422. δ 786. κοῖτος et κοίτη γ 334. η 137.
book 251.1 τάχα δή με διαῤῥαίσουσι καὶ αὐτόν.
book 251.2) αὕτη ἡ λέξις οὐ τίθεται παρὰ τῷ ποιητῇ διστακτικῶς
book 251.3 ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ’ ἑκάστοτε ἀντὶ τοῦ ταχέως. VT.
book 251.4 cf. L. Ar. 92. β 89.
book 259.1 ἐξ Ἐφύρης.
book 259.2 B et E conservaverunt Aristarchi observationem, duplicem
book 259.1 Ephyram esse apud Homerum, unam Thesprotiae, alteram Co-
book 259.2 rinthum cf. L. Ar. 231. Sed non consentiunt, utram poeta
book 259.5.1 nostro loco nominaverit. Recentiores interpretantur Thespro-
book 259.5.2 tiae urbem cf. Nitzschium l. c. p. 46.
book 261.1 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
book 261.2 ἰοὺς χρίεσθαι.
book 261.3 *) [ἡ διπλῆ περιεστιγμένη ὅτι] Ζηνόδοτος [γράφει] ὄφρα
book 261.4 δαείῃ. ἐλέγχεται δὲ ἐκ τοῦ ἑπομένου (264). „ἀλλὰ πατήρ οἱ
book 261.5.1 δῶκεν“. οὐ γὰρ ἕπεται τὸ διδάσκειν τῷ δοῦναι, ἀλλ’ ἡ χρῆσις
book 261.5.2 τῇ δόσει παρέπεται. HMT.
book 273.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

μάρτυροι.
book 273.2 Fuit diple periestigmene contra Zenodotum, qui legit μάρ-
book 273.3 τυρες cf. ad B 302. Ξ 274. ξ 394. π 423.
book 276.1 ἔεδνα.
book 276.2 Aristarchi interpretationem vocabuli habent cod. EQV quo-
book 276.3 rum V. Aristonici verba paene integra conservavit: δῶρα τὰ
book 276.4 διδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. cf. ad Π 178.
book 276.5 Apoll. l. h. 62, 16. β 53.
book 277.1 ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο,
book 277.2 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα.
book 277.3) συνεκδοχικῶς. E. Fuit dipla Aristarchi πρὸς τὸ σχῆμα,
book 277.4 ὅτι πρὸς τὸ νοητόν. cf. F. Ar. p. 16. β 195, ubi scholion di-
book 277.5 sertius est.
book 282.1 ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς.
book 282.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὄσσαν τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα V. Non vo-
book 282.3 cem significat simpliciter ut apud alios poetas. L. Ar. 87. cf.
book 282.4 β 216. ω 413.
book 284.1 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον
book 284.2 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε.
book 284.3 Appicta fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem
book 284.4 Κρήτην pro Σπάρτην cf. ad α 93. γ 313.
book 291 σῆμά τε οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι.
book 291.1 In H. varia lectio χεῦαι (sic cum Dindorfio legendum) et
book 291.2 κτερεΐξαι commemoratur et additur, καὶ ἄλλως τὸ ἀπαρέμφα-
book 291.3 τον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Hanc lectionem fuisse putem
book 291.5.1 Aristarchi, qui infinitivum pro imperativo quasi Homerici ser-
book 291.5.2 monis proprium praeoptavit, cf. F. Ar. p. 14 et ad β 305. δ 416.
book 291.5.3 419. ε 30. 341. 349. ζ 258. 261. 298. η 222. μ 47. ξ 396.
book 291.5.4 ο 277. ς 106.
book 291.5.5 ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
book 300.1 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
book 300.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸν Κλυταιμνήστρας
book 300.3 ὑπὸ τοῦ παιδὸς μόρον EHMS. cf. L. Ar. 182 (ubi corr. pro
book 300.4 γ 303. 309—10) γ 309/10. λ. 409.
book 301.1 καὶ σὺ, φίλος, —μάλα γάρ ς’ ὁρόω καλόν τε
book 301.2 μέγαν τε—
book 301.3 ἄλκιμος ἔσς’, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
book 301.4 Versibus 301 et 302 asteriscos appictos fuisse certum est
book 301.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ex schol. ad γ 199/200, ubi damnati sunt.

ὄρνις δ’ ὣς ἀνοπαῖα διέπτατο.

Scholia ad hunc versum et Aristarchi et Herodiani et— ut Lehrsius p. 3 Ar. iure coniecit—Aristonici interpretationes vocabuli ἀνοπαῖα habent inter se discrepantes: ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀνόπαια προπαροξυτόνως ἀναγινώσκει, ὄνομα ὄρνιθος λέγων, ὡς „φήνῃ εἰδομένη“ (γ 372). ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνοπαῖα ἀντὶ τοῦ ἀοράτως, ἵν’ ᾖ οὐδέτερον πληθυντικόν, ὡς τὸ „πυκνὰ μάλα στενάχων“ (Σ 318). διὸ καὶ προπερισπαστέον φησίν. οἵ δὲ ἀνὰ ὀπὴν, ἣ καὶ καπνοδόχος καλεῖται. EHQR. Aristonici tertia explanatio fuit, ut apparet ex Orion. p. 119: ὀπὴ τόπος τετρημένος, ἀφ’ οὗ τις δύναται ὀπήσασθαι καὶ περιβλέψασθαι. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν τοῖς σημείοις τοῦ ποιητοῦ. cf. Apoll. 36, 30. Eust. 1419, 22. Herodianus saepius ab Aristarcho dissentit, cf. A 136. Γ 128. 198 (ubi Aristonicum quoque in accentu ponendo Aristarchum non secutum esse commemoratur) E 656 et aliis locis. Item Didymus B 258. 415. 435. Γ. 392. H 32. 449 etc. At dubito, num ex Aristonici libro de Aristarchi signis, in quo „quasi exuens personam suam“ magistri modo causas, argumenta, observationes congessit, illam interpretationem Orion hauserit. Mihi videtur ille Aristoniceorum librorum inscriptiones commutasse et excerpsisse hoc ex commentariis homericis, in quibus Aristonicus ab Aristarcho dissentit. Ἀριστονίκου εἰς Ὀδύσσειαν (sic legendum cum Beccardo) ὑπομνήματα diserte commemorantur Etym. Gud. p. 334, 12.

ἀμφίπολος δ’ ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.

Fuit diple ὅτι τὸ „ἀμφίπολος δ’ ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη“ οὐ μία ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἀλλ’ ἑκατέρωθεν μία. cf. Ar. ad Λ 699, ubi sic explanavit hunc locum.

Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια ᾔδης.

) ἔθος Ὁμηρικὸν ἀπὸ τοῦ γὰρ ἄρχεσθαι MS. cf. ad δ 722. κ 174. 501.

) οἶδας: τῷ οἶδας οὐκ ἐχρήσατο ὁ ποιητής. Ζηνόδοτος γράφει ᾔδεις, Ἀρίσταρχος δὲ οὐ δυσχεραίνει τῇ γραφῇ. ἐν οὐδετέρᾳ γὰρ τῶν ποιήσεων (corr. Dindorfius pro cod. ἐν οὐδενὶ γὰρ) ἐχρήσατο τῷ οἶδας. διὸ καὶ σημειωτέον τὸν στίχον. HM. L. Ar. 360.

De posteriore οἶδας formae usu cf. Lobeckium ad Phryn.
book 337.10.1 p. 236. Ex Ar. ad A 85 apparet, Aristarchum formam οἶσθα
book 337.10.2 solam agnovisse contra Zenodotum, qui οἶσθας legit. (Eust.
book 337.10.3 ad ο 20. 1773, 27). Sed etiam ᾔδεις, si Zenodoti scripturam
book 337.10.4 Aristarchus non improbavit, corrigendum est in ᾔδης, nam hanc
book 337.10.5 unam imperfecti formam admisit. cf. Kayserum in philol.
book 337.15.1 XVII, p. 714. Restituit Aristonici scholion La Roche: σημει-
book 337.15.2 ωτέον τὸν στίχον. ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν ποιήσεων (Dindorfii cor-
book 337.15.3 recturam neglexit) ἐχρήσατο τῷ οἶδας· Ζηνόδοτος ... γραφῇ.
book 344.1 καθ’ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
book 344.2) Ἑλλάδα τὴν Θεσσαλίαν φησί EM. cf. L. Ar. 227. I 395.
book 344.3 δ 726.
book 344.4 Frustula sunt notae Aristarchi, qui versum pro spurio ha-
book 344.5.1 buit, quod Ἑλλὰς non Thessaliam, sed totam Graeciam signi-
book 344.5.2 ficare hoc loco videtur. Hanc ob caussam δ 726 expunctum
book 344.5.3 est, haud dubie etiam δ 816, ubi idem legitur.
book 356.1 ἀλλ’ εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ ς’ αὐτῆς ἔργα κόμιζε
book 356.2 ἱστόν τ’ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
book 356.3 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ’ ἄνδρεσσι μελήσει
book 356.4 πᾶσι, μάλιστα δ’ ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ’ ἐνὶ
book 356.5.1 οἴκῳ.
book 356.5.2 *) ἀθετοῦνται ἐνταῦθα· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἕκτορος [πρὸς Ἀνδρο-
book 356.5.3 μάχην] καλῶς ἐν τῇ ζ (490) τῆς Ἰλιάδος [καὶ ἐν τῇ] τοξείᾳ τῶν
book 356.5.4 μνηστήρων (φ 350) ins. ex QR] HM. cf. ad Z 490. φ 350.
book 396.1 τῶν κέν τις τόδ’ ἔχῃσιν.
book 396.2 Fuit diple, quod coniunctivus pro optativo positus est cf. ad
book 396.3 Φ 126: τὸ γὰρ „ὅς κε φάγῃσι“ ὃς φάγοι ἄν· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ
book 396.4 „τῶν κέν τις τόδ’ ἔχῃσιν.“ cf. F. Ar. p. 9. δ 692. ζ 37. ρ 385.
book 404.1 Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
book 404.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ναιεταώσης] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθη-
book 404.3 τικοῦ, ᾠκισμένης οὔσης. B.
book 404.4 cf. F. Ar. p. 2/3. B 626. Z 370. β 102. δ 47. 322. η 33. κ 238.
book 413.1 πατρὸς ἐμοῖο.
book 413.2) ἀγνοοῦντές τινες „ἐμεῖο“ γράφουσιν. ὁμοίως ἐν Ἰλιάδι
book 413.3 „μνῆσαι πατρὸς σεῖο“ (ω 486) δέον κτητικῶς. HMS. Intelli-
book 413.4 gendus est Zenodotus cf. ad Ω 486. Ξ 118. ζ 256. Fuit igitur
book 413.5.1 Aristarchi diple periestigmene. Cur La Roche hanc lectionem
book 413.5.2 ad Zenodotum referre dubitaverit nescio.
book 422.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

μένον δ’ ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.

book 422.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] οὕτως εἶπε τὴν ἑσπέραν EQS.

book 422.3 cf. Ar. ad Π 203, 206. Φ 232. Apoll. l. h. 77, 26. α 246.

book 422 et locos ibi collatos.

book 424,n5 δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.

book 424,n5.2 ἔνιοι „δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.“ μετα-

book 424,n5.3 ποιηθῆναι δέ φασιν ὑπὸ Ἀριστοφάνους τὸν στίχον· ἐν δὲ τῇ Ἀρ-

book 424,n5.4 γολικῇ προστέθειται. EHMQR.

book 424,n5.5.1 cf. Nauckium p. 57: „videtur igitur Aristophanes flagitasse,

book 424,n5.5.2 ut proci, antequam somno se darent, domum abirent, nec defuerunt

book 424,n5.5.3 critici aut veteres aut recentes desiderio aequo et modesto.“ —Ari-

book 424,n5.5.4 starchum hoc probasse apparet ex Ar. ad A 605. Ψ 58. β 397. Ad

book 424,n5.5.5 v. 433. cf. Ar. ad E 70.

book 444.1 ὁδὸν τὴν πέφραδ’ Ἀθήνη.

book 444.2) ἐσήμανεν αὐτῷ S.

book 444.3 Fluxit ex Ar., qui observavit, verbum φράζειν nunquam

book 444 esse dicere, sed indicare. cf. L. Ar. 84.

book 5.1 βῆ δ’ ἴμεν ...

book 5.2 αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν.

book 5.3) ὁ δέ ποτὲ μὲν παραπληρωματικὸς, ἔστι δ’ ὅτε καὶ ἀντὶ

book 5.4 τοῦ γὰρ αἰτιολογικῶς λαμβάνεται. MS.

book 5.5.1 Fluxit ex Aristonico cf. F. Ar. p. 33 et 35. β 6. η 47. θ 363.

book 5.5.2 λ 350. ξ 87. ο 81. ς 234. ρ 261. τ 46. υ 66. φ 1. 29.

book 7.1 κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.

book 7.2 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ’ ἠγείροντο μάλ’ ὦκα.

book 7.3) οὐδὲν μὲν ἀντιπράττουσιν οἱ στίχοι πρὸς τὴν παροῦ-

book 7.4 σαν ὑπόθεσιν, οἰκειότεροι δὲ μᾶλλόν εἰσιν ἐν Ἰλιάδι (B 50—

book 7.5.1 52) MQS.

book 7.5.2 Aristarchus his versibus obelos cum asteriscis appinxisse

book 7.5.3 videtur, sed in Iliade B 50 asterisci desunt. cf. L. Ar. p. 342,

book 7.5.4 IV de versibus bis vel saepius repetitis.

book 11,n1.1 v. ἅμα τῷ γε κύνες .. ἕποντο.

book 11,n1.2 τοῦτό τινες σημειοῦνται πρὸς τὸν ἄγροικον τῶν παλαιῶν βίον.

book 11,n1.3 EMQ. Fortasse in numero horum Aristarchus fuit, qui de cultu et

book 11,n1.4 victu heroum permulta adnotavit. cf. L. Ar. 193. Eust. 1430, 51.

book 14.1 εἶξαν δὲ γέροντες.

book 14.2) γέροντας νῦν τοὺς πρεσβυτέρους ἀκουστέον. EHMQ. —

book 14 non ut saepe principes cf. Ar. ad I 36.

book 19.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ’ ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
book 19.2 ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, πύματον δ’ ὁπλίσσατο δόρπον.
book 19.3) ἀθετοῦνται οἱ δύο στίχοι καὶ ὀβελίζονται. Vind. 56
book 19.4 (non legitur hoc scholion apud Dindorf. cf. La Roche p. 22).
book 19.5.1 *) δόρπον τὸ καθ’ ἡμᾶς δεῖπνον. τρισὶ δὲ τροφαῖς
book 19.5.2 ἐχρῶντο. καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐκάλουν ἄριστον, ἣν ἐλάμβανον
book 19.5.3 πρωΐας σχεδὸν ἔτι σκοτίας οὔσης. τὴν δὲ δευτέραν δεῖπνον,
book 19.5.4 τὸ καθ’ ἡμᾶς λεγόμενον ἄριστον. τὴν δὲ τρίτην δόρπον, τὸ
book 19.5.5 καθ’ ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον. EHMTV. Sic observavit Ari-
book 19.10 starchus cf. L. Ar. 127. α 124. δ 61. π 2. Eust. 1432, 2.
book 24.1 τοῦ ὅγε δακρυχέων.
book 24.2 Aristarchus praepositionem περί omissam esse notavit, non
book 24.3 ὑπέρ ut schol. in M, in genetivis, qui pendent a verbis simili
book 24.4 significatione positis cf. Ar. ad Π 17. Χ 170 ὀλοφύρεαι Ἀρ-
book 24.5.1 γείων et Ἕκτορος, ἀκαχήμενος υἷος Ω 550, ἀχνύμενος ἑταίρου
book 24.5.2 Ο 651. Corruptum Aristonici scholion sic fere restituendum
book 24.5.3 est: ἡ διπλῆ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, περὶ τοῦ δακρυχέων.
book 37.1 στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χειρί
book 37.2 κῆρυξ ...
book 37.3 *) ὅτι δι’ ἑκατέρας τῆς ποιήσεως Ὁμηρικὸν ὂν τὸ ἔθος
book 37.4 τετήρηται. H. S. cf. ad Σ 505. Ψ 568.
book 39,n2.1 γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν.
book 39,n2.2 πρὸς ἐκεῖνον τὸν λόγον ἀποτεινόμενος. τὸ γὰρ καθάπτομαι ἐπὶ
book 39,n2.3 δύο λαμβάνεται, ἐπὶ καλοῦ τε καὶ κακοῦ, ἐπὶ καλοῦ μὲν ἀντὶ τοῦ
book 39,n2.4 πρὸς σέ ποιοῦμαι τὸν λόγον. ἐπὶ κακοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑβριστικῶς
book 39,n2.5.1 διατίθεμαι, ὅπερ γενικῇ συντάσσεται. B.
book 39,n2.5.2 Fortasse adnotavit Aristarchus verbum καθάπτεσθαι mediae esse
book 39,n2.5.3 significationis, ut in multis aliis fecit vocabulis cf. L. Ar. p. 146 sq.
book 39,n2.5.4 Zenodotus hoc non intellexit, nam κ 70. pro μαλακοῖσι καθαπτόμε-
book 39,n2.5.5 νος legit ἀμειβόμενος. Certe etiam hoc loco sic emendavit et ω 393.
book 39,n2.10 Eust. 1432, 46. Duentzer 133.
book 41.1 ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ’ ἄλγος ἱκάνει.
book 41.2) Ζηνόδοτος γράφει ἤγειρε. ἐλέγχεται δὲ διὰ τοῦ „μά-
book 41.1 λιστα δ’ ἐμὲ·“ ἐχρῆν γὰρ εἶναι αὐτόν HMS. Corrigendum est
book 41.2 quod Dindorf. p. 79 not. 2 adnotavit; non prima tantum verba,
book 41.5 sed totum scholion habet S. cf. praef. p. XL.
book 42.1 οὔτε τιν’ ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον.
book 42.2) γελοίως γράφει Ζηνόδοτος ἤϊον, ἀπὸ τοῦ ἀΐειν, ὅ ἐστιν
book 42.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀκούειν. HM.
book 42.4 Duentzerus, qui cum Porsono substantivum ἠΐονα legit
book 42.5.1 (p. 110) non dubitat, quin haec lectio genuina fuerit, quae vul-
book 42.5.2 gari ἀγγελίην cedere iussa est. Dindorfius illud ἤϊον scholia-
book 42.5.3 stam ridiculum vocare putat, quod verbi ἀΐειν imperfectum ἤϊον
book 42.5.4 inauditum sit. Nam ἤϊον, ubi apud epicos legatur, esse ab verbo
book 42.5.5 εἶμι. Similibus locis Π 13. α 408. β 30 scholia non adiecta
book 42.10.1 sunt, ita ut ex his reliquiis quae Aristarchi fuerit sententia ne-
book 42.10.2 quaquam appareat.
book 42bis.1 (τηρητέον) *) ὅτι πρὸς τὸ πρῶτον τῇ τάξει πρῶτον
book 42bis.2 ἀπήντηκεν (cod. ἀπήντησεν), ὅπερ σπανίως ποιεῖ. M. cf. ad
book 42bis.3 Z 219, ubi verba non tam integra sunt. Multis aliis locis diplae
book 42bis.4 sunt ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκε. cf. L. Ar. 11,
book 42bis.5 in Odyssea γ 467. o 6.
book 45.1 ἀλλ’ ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν
book 45.2 οἴκῳ
book 45.3 δοιά·
book 45.4 Excidit nota ὅτι κατὰ τὸ πλῆρες ἐμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει cf.
book 45.5.1 ad K 205. α 7.
book 45.5.2) Ἀρίσταρχος τὸ δοιά ἀντὶ τοῦ διχῶς ἀκούει EH. cf. F.
book 45.5.3 Ar. 29. α 209 et locos ibi collatos. Aristophanes κακὰ legit,
book 45.5.4 Aristarchus κακόν.
book 53.1 ὥς κ’ αὐτὸς (Icarius) ἐεδνώσαιτο θύγατρα.
book 53.2) κυρίως μὲν ἕδνα ἐστὶ τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος
book 53.3 τῇ γαμουμένῃ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ
book 53.4 χρήματα ἐπιδοίη. HPQSV. cf. α 276. N 382.
book 55.1 οἱ δ’ εἰς ἡμετέρου πωλεύμενοι ...
book 55.2 *) [ἡ διπλῆ, ὅτι] ἀντὶ τοῦ εἰς ἡμέτερον Ἀττικῶς [ἐξενή-
book 55.1 νοχεν], ὡς „ἀλλ’ ἄγ’, ὀΐστευσον Μενελάου“ (Δ 100) ἀντὶ τοῦ
book 55.2 [ἐπὶ τὸν] Μενέλαον. M. Aristarchum legisse εἰς ἡμετέρου ap-
book 55.5.1 paret ex Didymo ad η 301. cf. E 249. 700. δ 634. Pertinet
book 55.5.2 haec adnotatio ad quaestionem de patria Homeri, quem Athe-
book 55.5.3 niensem fuisse putavit. cf. F. Ar. p. 1 et 21.
book 61.1 λευγαλέοι.
book 61.2 Huius vocabuli interpretatio est ad Φ 281: ἡ διπλῆ, ὅτι
book 61.3 ἐκ τούτου οἱ νεώτεροι ἐξεδέξαντο λευγαλέον τὸν δίυγρον. ἔστι
book 61.4 δὲ κατὰ κοινωνίαν στοιχείων λευγαλέον ὀλέθριον, παρὰ τὸν
book 61.5 λοιγόν. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ—β 61—„λευγαλέοι τ’ ἐσόμεσθα“.
book 67.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
book 67.2 Aristarchus ad P 71 et H 41 ἀγασσάμενοι notavit, quod
book 67.3 non modo invidere, sed etiam admirari significet. Hanc obser-
book 67.4 vationem habent codd. BES. quorum E. ἐκπλαγέντες, S. θαυ-
book 67.5 μάσαντες et νεμεσήσαντες explanant.
book 68.1 λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
book 68.2 ἥ τ’ ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει.
book 68.3 (παρατηρητέον δὲ) *) ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι παρὰ Διὸς ἔχει
book 68.4 γέρας τοῦτο Θέμις. HMQ. cf. Ar. ad Υ 4. Glossa cod. S.
book 68.5.1 διαλύει καὶ συνίστασθαι ποιεῖ fortasse ex Aristonico fluxit.
book 68.5.2 cf. β 91. δ 105. ν 380. E 37. I 554. Θ 328.
book 81.1 δάκρυ ἀναπρήσας.
book 81.2) Ζηνόδοτος γράφων „δάκρυα θερμὰ χέων“ ἐκλέλυκε τὴν
book 81.3 μεγαλειότητα τοῦ στίχου. HMQR.
book 89.1 ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ’ εἶσι τέταρτον.
book 89.2 *) ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἑξῆς δοκοῦν ἀσυμφώνως λέγεσθαι
book 89.3 „ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, ἀλλ’ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτοσ“
book 89.4 (106). διὸ καί τινες μετεποίησαν „ὡς δίετες μὲν ἔληθε δόλῳ·
book 89.5.1 ἀλλ’ ὅτε δὴ τρίτον ἦλθεν ἔτοσ“· οὐδὲν δὲ ἐναντίον ἔχει τὰ
book 89.5.2 ἔπη· τὸ γὰρ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως, τὸ δὲ εἶσιν ἀντὶ τοῦ δίεισι
book 89.5.3 καὶ τὸ τέταρτον. HM.
book 89.5.4 M. habet in alio scholio διελεύσεται pro δίεισι ut ν 377;
book 89.5.5 ad v. 107 fere idem est scholion, sed pro δίεισι διέρχεται.
book 89.10 cf. L. A. 93.
book 91.1 πάντας μέν ῥ’ ἔλπει.
book 91.2 *) [ἡ διπλῆ, ὅτι ἔλπει ἀντὶ τοῦ] ἐλπίζειν ποιεῖ. S. cf. β 69.
book 91.3 Ar. ad I 554, ubi noster locus sic explanatur.
book 94.1 στησαμένη μέγαν ἱστόν.
book 94.2) οὐ ποιητικῶς κόσμου χάριν προσέῤῥιπται τὸ μέγαν, ἀλλὰ
book 94.3 πρὸς τὸ πολυχρόνιον τῆς τοῦ ἔργου κατασκευῆς. HMQS. Certe
book 94.4 est Aristarcheum cf. ad Σ 416, ubi hic versus citatur. „Hoc
book 94.5.1 adnotare ideo non superfluum duxit, quia epithetorum signifi-
book 94.5.2 cationem nonnunquam delitescere identidem observaverat.“ Di-
book 94.5.3 serte hac de re Friedlaender ad Γ 352.
book 102.1 πολλὰ κτεατίσσας.
book 102.2 Fuit διπλῆ, ὅτι ἰδίως καὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν
book 102.3 κτεατίσσας κατὰ τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ κτησάμενος· καὶ ἐν
book 102.4 Ἰλιάδι (Π 57) „κτεάτισσα πόλιν“ ἀντὶ τοῦ ἐκτησάμην. cf. ad
book 102.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Π 57. α 404.

ἡμῖν δ’ αὖτ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

) ἀγήνωρ [νῦν] ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος S. alibi ἐπὶ ψόγου ὁ ἄγαν ὑβριστικὸς καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας ὑπερπεπτωκὼς εἰς ὕβριν. cf. ad I 699. L. Ar. 146.

ἀλλ’ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος.

) πῶς οὖν ἄνωθεν ἔλεγεν „τάχα δ’ εἶσι τέταρτον“; ταῦτα δὲ πρὸς τὰ μικρῷ πρόσθεν εἰρημένα περὶ τῆς ἀσυμφωνίας. εἶπε γὰρ ἔμπροσθεν „ἤδη γὰρ τρίτον ἐστίν“. διὸ καί τινες μετεποίησαν „ὡς δίετες μὲν ἔληθε δόλῳ· ἀλλ’ ὅτε δὴ τρίτον ἦλθεν ἔτος.“ οὐδὲν δὲ ἐναντίον ἔχει τὰ ἔπη· τὸ γὰρ τάχα ἐκεῖ ἐντὶ τοῦ ταχέως, τὸ δὲ εἶσιν ἀντὶ τοῦ διέρχεται καὶ τὸ τέταρτον. EMQ. cf. ad v. 89, sed nostro in scholio Aristonici verba non tam integra sunt.

σοὶ δ’ ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ ὧδε ἀντὶ τοῦ οὕτως· τὸ δὲ ὑποκρίνονται ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται B. cf. de ὧδε pro οὕτως α 182 et locos ibi collatos. L. Ar. p. 70. De praepositione permutata vide Lehrs. quaest. ep. p. 89. F. Ar. 27. M. 228. H 407. Eust. 1437, 31.

κακὸν δέ με πόλλ’ ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴ κ’ αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω·
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ...

τινὲς δὲ, ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς, τοῦ αὐτῆς πατρός· καὶ στίζουσι τῷ Ἰκαρίῳ BEHQ. Sic interpretatum esse Aristarchum putaverim collatis scholiis ad I 133. B 576. β 206. F. Ar. 30.

νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται. ὣς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.

ἀθετεῖται μὲν ὑπὸ Ἀριστάρχου, στικτέον δὲ ὅμως μετὰ τὸ ἔσσεται, ἵνα τὸ ὣς κέηται ἀντὶ τοῦ οὕτως. HM. Aristonici et Nicanoris scholia coniunxit scholiasta cf. F. Nican. p. 114. L. Ar. 344. Aristonici verba sunt in MV ad versum 134: περισσὸς γάρ ἐστι πρὸς ταύτην τὴν ἀπόδοσιν.

τῷ δ’ αἰετὼ εὐρύοπα Ζεύς ...

τινὲς τὸ τῷ περισπῶσιν ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου ἀκούοντες. HQS. Certe fuit Ar. scholion ὅτι τὸ τω οὐκ ἔστιν ἄρθρον, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ τούτῳ παρείληπται ἐν τάξει ἀντωνυμίας. cf. F. Ar p. 30.

ὄσσοντο δ’ ὄλεθρον.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) προεμαντεύοντο, προεδήλουν αὐτοῖς ἀπώλειαν. S.
book 152.3 cf. ad α 115. L. Ar. 88. cf. B ad A 105.
book 154.1 δεξιὼ ἤϊξαν.
book 154.2) ἀνατολικοί. δεξιὰ γὰρ τὰ ἀνατολικὰ λέγει ὁ Ὅμηρος.
book 154.3 „εἴτ’ ἐπιδέξι’ ἴωσι πρὸς ἠώ τ’ ἠέλιόν τε, εἴτ’ ἐπ’ ἀριστερὰ
book 154.4 ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.“ (M 239). EQS.
book 154.5 Observatio est Aristarchi cf. Aristonicum ad M 239.
book 156.1 ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλον.
book 156.2) ἔμελλον διὰ τοῦ ο· τοῦτο γὰρ Ὁμήρῳ σύνηθες. HMS.
book 156.3 scilicet ut neutrum plurale cum verbo plurali coniungat cf. F.
book 156.4 Ar. p. 15 et permultos locos ici collatos. Certe adnotavit etiam
book 156.5 καὶ ὅτι τὸ ἔμελλον ἀντὶ τοῦ ἐῴκεσαν. cf. ad B 36 et α 232.
book 156 ζ 165. ς 19. 138.
book 180.1 ταῦτα δ’ ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
book 180.2) γράφεται ἀμείνω χωρὶς τοῦ ν. H.
book 180.3 Sic scripsit Zenodotus cf. ad A 80. 249. Γ 71. H 114.
book 180.4 Fuit igitur Aristonici διπλῆ περιεστιγμένη, ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς
book 180.5.1 τοῦ ν ἀμείνω γράφει. τὰ δὲ τοιαῦτα συγκριτικὰ ἔχει ἐπὶ τῆς
book 180.5.2 εὐθείας τὸ ν.
book 182.1 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ’ αὐγὰς ἠελίοιο
book 182.2 φοιτῶς’, οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι·
book 182.3 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ (δέ) τε σύνδεσμος περιττός. HMS. cf.
book 182.4 F. Ar. p. 34.
book 195.1 μητέρ’ ἑὴν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
book 195.2 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι.
book 195.3) ἡδέως τῷ σχήματι ἐχρήσατο· εἰπὼν γὰρ „ἐς πατρόσ“
book 195.4 μετέβη εἰς πληθυντικὸν „οἱ δὲ γάμον τεύξουσι“, δηλονότι πα-
book 195.5.1 τὴρ καὶ ἀδελφοί· τινὲς δὲ λαμβάνουσι τὸ „οἱ δὲ γάμον τεύξ-
book 195.5.2 ουσι“, δηλονότι οἱ μνηστῆρες. Sic recte restituit Buttmann. EQ.
book 195.5.3 Fuit Ar. διπλῆ πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι πρὸς τὸ νοητόν. cf.
book 195.5.4 α 277. F. Ar. p. 16.
book 205.1 ἡμεῖς δ’ αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα
book 205.2 εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν.
book 205.3) ὁ Ἀρίσταρχος λείπειν φησὶ τὸ ἄρθρον, ἵν’ ᾖ „εἵνεκα
book 205.4 τῆς ταύτης ἀρετῆς.“ Ἰακὸν δὲ τὸ ἔθος εἶναι. Ἀριστοφάνης
book 205.5.1 δὲ ὑπώπτευε τὸν στίχον, νεωτερικὸν λέγων ὄνομα τὸ τῆς ἀρε-
book 205.5.2 τῆς. HMQR—verba ὁ Ἀριστοφάνης—ἀρετῆς habet etiam
book 205.5.3 S. —πιθανὸν δὲ συναθετεῖν αὐτῷ καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν
book 205.5.4

μετ’ αὐτόν.

Scholion ex Didymo fluxisse videtur, sed Aristonicum quoque verba fecisse de articulo omisso apparet ex T 105, ubi noster locus in simili interpretatione citatur, cf. β 134. F. Ar. 30. V ad I 133.

εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα.

Fuit διπλῆ περιεστιγμένη propter Zenodoti lectionem Κρήτην pro Σπάρτην cf. α 93. β 359. γ 313. δ 702.

) Πύλον ἠμαθόεντα: ὡς τὸ „ὀλοόεντος ἐχίδνησ“ ἀντὶ τοῦ ὀλοοέσσης. e.

Scholion ex Aristonico fluxisse videtur, qui commutationes generum observans adnotare solebat, substantivis feminini generis adiici saepe adiectiva masculina. cf. F. Ar. p. 31. δ 442: ὀλοώτατος ὀδμή. δ 709: πουλὺν ἐπ’ ὑγρήν. ε 422: κλυτὸς Ἀμφιτρίτη. ε 467: θῆλυς ἐέρση. ζ 122: θῆλυς αὐτή. ζ 271: τῷδε ἐνὶ χώρᾳ. ο 161: ἀργὴν χῆνα. τ 38: κίονες ἔχοντες. τ 131: ὑλήεντι Ζακύνθῳ.

ἢ ὄσσαν ἀκούσω.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι ὄσσαν] θείαν φήμην [λέγει] S. cf. L. Ar. 87. α 282.

λῦσεν δ’ ἀγορὴν αἰψηρήν.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι οὐ κατ’ ἐπίθετον τὸ αἰψηρὴν, ἀλλ’] ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, (codd. ταχέως glossa est) ὡς τὸ „τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.“ (Δ 182) ἀντὶ τοῦ εὐρέως. HMS. cf. F. A. 29. α 209 et locos ibi collatos. Apoll. l. h. 17, 20 habet: ὅταν δὲ λέγῃ· „λῦσαν (codd. λῦσεν. Arist. fortasse legit λῦσαν cf. W. C. Kayser de versibus aliquot Hom. Od. disp. II, p. 14. La Roche p. 33) δ’ ἀγορὴν αἰψηρὴν“ ὁ Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς ἀκούει. Eust. 1444, 13. BV ad Δ 182.

αἶγας ἀνιεμένους.

) σημαίνει ἐκδέροντας (ἀναδέροντας Ar. ad X 80) „κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρῃφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε.“ ER.

Citatur noster versus ad X 80, ubi sic Ar. ἀνιεμένους interpretatur.

ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ὡς τὸ πάρος περ.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ] ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. BMS. cf. F. Ar. 14. α 291 et locos ibi collatos.

πειρήσω ὥς κ’ ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,

ἠὲ Πύλονδ’ ἐλθὼν ἢ αὐτοῦ τῷδ’ ἐνὶ δήμῳ.
book 316.3 Ex Ar. ad 325 apparet, versibus 316—317 obelos appictos
book 316.4 fuisse ab Aristarcho.
book 322.1 ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο.
book 322.2 *) (ὁ στίχος οὗτος) ἀθετεῖται ὡς περιττός. προηθετεῖτο
book 322.3 δὲ καὶ παρ’ Ἀριστοφάνει. (cod. προηθέτει δὲ καὶ Ἀριστο-
book 322.4 φάνης (MQR. L. A. 343. VIII.
book 325.1 ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει,
book 325.2 ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
book 325.3 ἢ ὅ γε καὶ Σπάρτηθεν, ...
book 325.4 ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει.
book 325.5.1) βεβαιωτικὰ ταῦτα τὰ ἔπη τοῦ μὴ εἰρῆσθαι ὑπὸ Τηλε-
book 325.5.2 μάχου τοὺς προηθετημένους στίχους (316. 317) „πειρήσω ὥς
book 325.5.3 κ’ ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω ἠὲ Πύλονδ’ ἐλθὼν ἢ αὐτοῦ τῷδ’
book 325.5.4 ἐνὶ δήμῳ.“ ἀποροῦντες γὰρ λέγουσιν „ἦ μάλα Τηλέμαχοσ“,
book 325.5.5 οὐκ ἂν ἀπορήσαντες οἱ [εἰ?] προακηκοότες. EM. cf. ad v. 316.
book 326.1 Πύλου ἠμαθόεντος.
book 326.2) ἄμαθον ἔχοντος. ἰστέον ὅτι ἄμαθος ἡ ἐν τῷ πεδίῳ
book 326.3 κόνις, ψάμαθος δὲ ἡ περὶ θάλασσαν. BE. Sic distinxit Ar.
book 326.4 ψάμαθος et ἄμαθος cf. L. Ar. 123.
book 328.1 ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει.
book 328.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὴν ἐν Θεσπρωτίᾳ [Ἐφύραν λέγει], οὐχ,
book 328.3 ὡς ἔνιοι, τὴν Κόρινθον. M. cf. L. Ar. 231. α 259.
book 334.1 οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πίνον ἄμμιν·
book 334.2) σημείωσαι ὅτι πόνον τὴν ἐνέργειαν καὶ κακοπάθειαν
book 334.3 λέγει ὁ ποιητὴς, οὐδέποτε δὲ τὴν ἀλγηδόνα. MQ. cf. L. Ar. 73.
book 334.4 δ 624. ι 250. Aristonici ἔργον pro ἐνέργειαν καὶ κακοπάθειαν
book 334.5 habet E: τὸ περὶ τὴν μνηστείαν ἔργον πόνον λέγει.
book 359.1 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον.
book 359.2 *) ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα μνήμη τίς ἐστι τῆς Κρήτης, HMS.
book 359.3 Respicit ad Zenodoti lectionem Κρήτην pro Σπάρτην cf. α 93.
book 359.4 γ 313. δ 702.
book 386.1 Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱόν.
book 386.2) πεποίηκεν πλαστὰ ὀνόματα S. cf. Aristonici verba hac
book 386.3 de re ad δ 630 E 60. I 137 ubi est διπλῆ ὅτι ὀνοματοθετικὸς
book 386.4 ὁ ποιητής, καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ παραπλησίως ποιεῖ.
book 397.1 οἱ δ’ εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν.
book 397.2 *) ὅτι οὐκ ἐν τῇ Ὀδυσσέως οἰκίᾳ ἐκοιμῶντο. RT. De re
book 397.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

cf. α 424.

book 404.1 ἀλλ’ ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.

book 404.2 *) [ἡ διπλῆ περιεστιγμένη ὅτι] Ζηνόδοτος εὐήθως ἀθετεῖ

book 404.3 αὐτόν HMQ.

book 417.1 νηΐ δ’ ἐνὶ πρύμνῃ κατ’ ἄρ’ ἕζετο.

book 417.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ νεὼς πρύμνῃ· καὶ ἐν Ἰλιάδι

book 417.3 „νηΐ δ’ ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνοσ“ (K 570) V.

book 417.4 cf. Ar. ad K 570. F. Ar. p. 22.

book 434 παννυχίη μέν ῥ’ ἥ γε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

book 434 Hunc versum expunxit Aristarchus cf. schol. in BMV. ad Ω 8.

book 1,n1.1 ἠέλιος δ’ ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην

book 1,n1.2 λίμνην ὁ ποιητὴς πᾶν ὕδωρ φησὶ, νῦν δὲ τὸν ὠκεανόν. BEPQS.

book 1,n1.3 Hoc fortasse Aristarcheum est et observatum, quod abhorret a

book 1,n1.4 poetae consuetudine, qui dicere solet τὸν ἥλιον εἰς Ὠκεανὸν δύνοντα καὶ

book 1,n1.5.1 ἐξ Ὠκεανοῦ ἀνέχοντα. cf. L. Ar. 175. Apoll. l. h. 108, 28. Ad Φ 246

book 1,n1.5.2 Ariston. habet: διὸ καὶ τὸν Ὠκεανὸν λίμνην καλεῖ.

book 10 ἰδ’ ἱστία νηὸς ἐΐσης

book 11.1 στεῖλαν ἀείραντες.

book 11.2 Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem cf.

book 11.3 schol. in HMQRT: οἱ περὶ Ζηνόδοτον (i. e. Zenodotus ipse, cf.

book 11.4 Lehrs qu. ep. not. p. 28) σεῖσαν ἀείραντες. τότε δὲ σείουσιν,

book 11.5 ὅτε θέλουσι χαλάσαι τὸ ἄρμενον.

book 14.1 Τηλέμαχ’, οὐ μέν σε χρὴ ἔτ’ αἰδοῦς.

book 14.2) οὐ χρεία σοι τῆς αἰδοῦς. Ἀττικῶς. EHMQ. Correxi

book 14.3 Dindorfii σε in σοι, quod habent EQ et Dindorfius in textum

book 14.4 recipere debebat, comparatis scholiis ad δ 312. 634 et Ar. ad

book 14.5.1 Λ 606. M habet in textu σε et supra scriptum σοι. cf. Eust.

book 14.5.2 1455, 3: ἐν τούτοις δὲ τὸ „οὐ μέν σε χρὴ ἔτι αἰδοῦσ“ ἀντί-

book 14.5.3 πτωσίς ἐστιν ἀρχαϊκὴ συνήθης, ἀντὶ τοῦ οὐ μήν σοι χρεία

book 14.5.4 αἰδοῦς.

book 27.1 αἰδὼς δ’ αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι

book 27.2) αἰδὼς δ’ αὖ νέῳ ἀνδρὶ οὕτω γράφουσιν οἱ κατὰ

book 27.1 Ῥιανόν. HM.

book 27.2 E Didymo manavit, sed Aristonicus quoque rem tetigisse

book 27.5 videtur cf. ad O. 119.

book 50.1 τοὔνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.

book 50.2 ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν σοί. Ζηνόδοτος δὲ τοὔνεκά τοι

book 50.3 γράφει, [ἀγ]νοῶν ὅτι ἐπὶ τῆς διαστολῆς [οὐ] παραλαμβάνεται

book 50.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἤ τοι. HMQ. Corr. Duentzer p. 58. Prior scholii pars certe Herodiani est, qui ad A 294 promisit, se de σοι et τοι vocabulorum discrimine accuratius quaesiturum esse nostro loco. Fortasse etiam altera pars ex eo fluxit, sed non dubito, quin Aristonicus quoque de Zenodoti lectione verba fecerit.

νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους

Quod M habet ad v. 69 ὅτι ἐννέα (?) ἡμέρας ἐφιλοξένουν καὶ οὕτως ἠρώτων, contortum videtur esse ex Ar. adnotatione, quae ad Z 176 legitur: ὅτι ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς ξενίζειν πρότερον, εἶτα πυνθάνεσθαι, τίνος ἕνεκεν παραγεγόνασιν οἱ ξένοι.

ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ’ ὑγρὰ κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα; τοί τ’ ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.

) τοὺς μετ’ αὐτὸν τρεῖς στίχους ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐνθάδε σημειοῦται τοῖς ἀστερίσκοις, ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος λέγονται, καὶ ὀβελίσκους τοῖς ἀστερίσκοις παρατίθησιν, ὡς ἐντεῦθεν μετενηνεγμένων τῶν στίχων. πόθεν γὰρ τῷ Κύκλωπι λῃστῶν ἔννοια ἦ̣ στωμυλλομένῳ φάναι „οἵ τ’ ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;“ ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οἰκειότερον αὐτοὶς τετάχθαι ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Κύκλωπός φησιν. οὐδὲ γὰρ νῦν οἱ περὶ Τηλέμαχον λῃστρικόν τι ἐμφαίνουσι. δοτέον δὲ, φησὶ, τῷ ποιητῇ τὰ τοιαῦτα. καὶ γὰρ ναῦν αὐτὸν παράγει εἰδότα, „ἀλλά μοι εἴφ’ ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα“ (ι, 279), καὶ συνίησιν Ἑλληνίδα φωνήν. καθάπτεται δὲ καὶ Θουκυδίδου Ἀρίσταρχος λέγοντος ὡς οὐκ αἰσχρὸν ἡγοῦντο τὸ ληΐζεσθαι οἱ παλαιοὶ, ἐν οἷς φησιν „οὕς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύσ“ (α 398). ὁμωνυμίᾳ γὰρ ἠπάτηται, πολλάκις τῆς ληΐδος ἐπὶ τῆς λαφυραγωγίας τασσομένης· παρὸ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν ληΐτιδα προσαγορεύει (K 460). ὅτι γὰρ αἰσχρὸν ἡγοῦντο τὸ λῃστεύειν δῆλον ἐξ ὧν οὐδέποτε ἐπὶ Ἀχιλλέως οὐδὲ ἐπὶ Αἴαντος, καίτοι γε ἰσχυρῶν ὄντων, ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι ὁ ποιητής. ἄλλως τε κἀκ τῶν συμφραζομένων δηλοῖ τὴν τοῦ πράγματος μοχθηρίαν· ἀντιτάσσεται γὰρ τῷ „ἤ τι κατὰ πρῆξιν“ τὸ „ἢ μαψιδίωσ“. HMQR.

cf. L. Ar. 197. Eust. 1458, 2 et 1627, 25. Aristarchi athe-

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tesin commemorat etiam grammaticus in excerptis, quae codici Marciano A. Iliadis praefixa sunt, ubi de Aristarchi obelis agitur. Bekk. praef. ad schol. in Hom. Il. I, p. III.

πρῆξις δ’ ἥδ’ ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος ἀγορεύσω. M. cf. F. Ar. 6. γ 396. δ 485. ζ 174. φ 97. μ 383. ρ 418.

ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ’ ...

) οἴδαμεν· οὐ γάρ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶμεν HM. Ar. observavit, verbum πυνθάνεσθαι significare audire, non explorare cf. L. Ar. 148. Certe scholion nostrum ex Aristonico fluxit, cuius verba sic fere restituenda sunt: ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ πυθέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀκοῦσαι τίθησιν. Quod Dindorfius ex T. tradidit p. 745: οἴδαμεν, οὐ γὰρ νῦν ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶμεν ad hunc versum pertinet, non ad v. 84.

τὰ σὰ γούναθ’ ἱκάνομαι.

ἢ ἅπτομαι τῶν τῶν γονάτων μετὰ ἱκετείας E. Emanavit fortasse ex Ar., qui ad X 123 adnotavit ὅτι τὸ ἵκωμαι ἀντὶ ἱκετεύσω cf. δ 322. ζ 176. Apoll. l. h. 90, 33. Eust. 1458, 42.

ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ’ Ἀχιλλεύς.

*) πρόδηλον ἐντεῦθεν ὅτι ὅπου ἐτελεύτησαν, ἐκεῖ ἐθάπτοντο, καὶ οὐκ ὀστέα παισὶν ἕκαστος ἤγετο. [διὸ ἡ διπλῆ]. EMQ.

Relatio est ad H 334, ubi v. 334—5 damnati sunt, quod Nestor mortuos cremari vult, ut ossa liberis in patriam referantur. L. Ar. 197.

πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.

) πρὶν ἀκούσαις· ὁμοία δὲ ἡ φράσις ἐκείνῃ „πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισι“ (A 29). M. cf. Σ 283. δ 254. Frustula sunt scholii Aristonici, quod sic fere supplendum est: ἡ διπλῆ, ὅτι τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον πρότερον ἵκοιο σὴν πατρίδα γαῖαν ἢ ἐξερέοις· καὶ οὐκ ἔστιν ἐλλιπὴς ὁ λόγος ὥσπερ οὐδ’ ἐπ’ ἐκείνου „τὴν δ’ ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν.“ Certe adiunxit: καὶ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰς, ἵν’ ᾖ εἰς πατρίδα γαῖαν.

ἔνθ’ οὔ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
ἤθελ’

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἤθελε] ἀντὶ τοῦ ἠδύνατο· [καὶ ἐν Ἰλιάδι] „οὐδ’ ἔθελε προρέειν“ (Φ 366) BQET.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

cf. Ar. ad Φ 366, ubi noster versus citatur. L. Ar. 148.
Apoll. l. h. 86, 33. θ 223. λ 105. ο 317.

οὐδέ κε φαίης
ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ [τοῦ] ἁπλοῦ. ET.
cf. F. Ar. 30. γ 362. η 159.

) ὧδε: ἀεὶ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ τὸ ὧδε ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. BT.
cf. L. Ar. 72, α 182 et locos ibi collatos.

φίλε τέκνον.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι ἰδίως φίλε τέκνον] ἀντὶ τοῦ φίλον τέκνον. BT.
cf. X 84. F. Ar. 32.

Μυρμιδόνας ἐγχεσιμώρους.

Quomodo Ar. vocabulum ἐγχεσιμώρους interpretatus sit, Apoll. l. h. 91, 75 et schol. ad ξ 29 tradiderunt, fortasse ex Aristonico: ἰόμωροι ὁ μὲν Ἀρίσταρχος οἱ τοὺς ὀξεῖς ἰοὺς ἔχοντες, καὶ τὸ ὑλακόμωροι παραπλησίως καὶ τὸ ἐγχεσίμωροι.

ἐπισμυγερῶς.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] περισσὴ ἡ ἐπὶ, ὡς ἐν τῷ βοῶν ἐπιβουκόλος. BEHQ.
Commemoratur vocabulum ἐπισμυγερῶς ab Herodiano ad E 178, ubi Aristarchus superfluam esse praepositionem ἐπὶ docuisse dicitur. Sed Aristonicum quoque hac de re egisse apparet ex schol. ad Z 19. cf. L. Ar. 109. γ 422. δ 386. 672. ν 222. 405.

καὶ σύ, φίλος, —μάλα γάρ ς’ ὁρόω καλόν τε
μέγαν τε—
ἄλκιμος ἔσς’ ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.

) καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει προηθετοῦντο οὗτοι οἱ δύο στίχοι· ἐκ γὰρ τοῦ λόγου τῆς Ἀθηνᾶς (α 301) μετήχθησαν ἐνθάδε. HMQ. (μετηνέχθησαν Cobetus). καὶ addidit Dind. ex M.
Aristonici verba sic fere restituenda sunt: ἀθετοῦνται οὗτοι οἱ δύο στίχοι μετὰ ἀστερίσκων ὅτι οὐ δεόντως ἐκ τοῦ λόγου τῆς Ἀθηνᾶς μετάκεινται ἐνθάδε. προηθετοῦντο κ.τ.λ.

ἀλλ’ οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον
πατρί τ’ ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.

*) περιττός (209)· ἀρκεῖ γὰρ ὁ πρὸ αὐτοῦ· [διὸ καὶ ἀθε-

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τεῖται] H. cf. L. Ar. 343, VIII.

τίς δ’ οἶδ’ εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
ἢ ὅ γε μοῦνος ἐὼν ...

Fuit diple periestigmene propter lectionem Zenodoti, quam commemorat schol. HEQ. Ζηνόδοτος γράφει ἀποτίσεαι, καὶ τὸ ἑξῆς ἢ σύγε μοῦνος. cf. Ar. ad v. 231.

περικήδετο.

ὑφ’ ἓν τὸ περικήδετο ἀντὶ τοῦ ὑπερεκήδετο· οὕτως Ἀρίσταρχος .. HM. cf. β 111 ὑποκρίνονται pro ἀποκρίνονται, L. qu. ep. 87 F. Ar. 28, sed censet, hoc pro certo testimonio esse non posse.

οὐκ ἂν ἔμοιγε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ’, οὐδ’ εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὑπερβολικῶς τοῦτο εἴρηκεν ἐν ἤθει· ὅπερ οὐ συνεὶς ὁ Ζηνόδοτος γράφει „εἰ μὴ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν“. HMQRT.

Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
ῥεῖα θεός γ’ ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.

Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus v. 230 mutavit propter metrum et sequentem expunxit cf. HM: οὗτος ὁ στίχος λαγαρός ἐστι. διὸ Ζηνόδοτος ἴσως μετέγραφε „Τηλέμαχ’ ὑψαγόρη μέγα νήπιε, ποῖον ἔειπες;“ τὸν δὲ δεύτερον περιήγει τελέως διὰ τὸ μαχόμενον αὐτῷ „εἰ μὴ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.“ (228). cf. Eust. 1464, 62 qui quid sit στίχος λαγαρός explanat.

*) σημείωσαι τὸν στίχον, ὅτι καὶ ἀνωτέρω οὐ περὶ Τηλεμάχου, ἀλλὰ περὶ Ὀδυσσέως εἴρηται, τίς δ’ οἶδ’ εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών; (216) HMQ.

Pertinet ad refutationem lectionis Zenodoti cf. ad v. 216.

„βουλοίμην δ’ ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὤλεθ’ ὑπ’ Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ’ ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δή
μοῖρ’ ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο.“

*) ἀθετοῦνται στίχοι ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ „βουλοίμην δ’ ἂν ἔγωγε“ μέχρι τοῦ „μοῖρ’ ὀλοὴ·“ οἱ μὲν πρῶτοι τέσσαρες ὡς οὐκ ἀκολούθως τοῖς προκειμένοις ἐπενεχθέντες, οἱ δὲ ἑξῆς τρεῖς διὰ τὸ ἀσύμφωνον. ἐναντίοι γάρ εἰσι τῷ „ῥεῖα θεός γ’ ἐθέλων καὶ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι. EHMQR. Obeli sunt appicti in M.
book 241.1 κείνῳ δ’ οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
book 241.2 φράσσαντ’ ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
book 241.3) ὀβελίζονται δύο. τί γὰρ ὄφελος λέγεσθαι, τῆς Ἀθηνᾶς
book 241.4 εἰπούσης „ποῖόν σε ἔπος φύγεν; ῥεῖα θεός γ’ ἐθέλων.“ ἄλλως
book 241.5 τε, εἰ οὕτως πέπεισται, τί ζητεῖ περὶ τῶν νόστων; HMQR.
book 244.1 Νέστορ’ ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων.
book 244.2 τρὶς γὰρ δή μίν φασιν ἀνάξασθαι γένε’ ἀνδρῶν,
book 244.1 ὥς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
book 244.2 *) ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς στίχοι οὗτοι ὡς περιττοί. HM.
book 244.5 Versibus obelos apposuit in M. manus recentior.
book 255.1 ἤτοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀίεαι.
book 255.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ πλῆρές ἐστι τῆς συναλοιφῆς κε [αὐτός·
book 255.3 Ὁμηρικὸν δὲ τὸν κέ περιττὸν εἶναι.] τὸ δὲ ὅμοιον ἐν Ἰλιάδι
book 255.4 „ἔπειτα δὲ καὐτὸς οἰήσεαι“. HM. (Z 260).
book 255.5.1 Corr. quod cod. habent κέν ἀντὶ τοῦ δή. cf. ad Z 260.
book 255.5.2 Ψ 311. F. Ar. p. 8.
book 258.1 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
book 258.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι οὐ πᾶσαν γῆν οὕτως λέγει, ἀλλὰ] τὴν ἐπι-
book 258.3 χεομένην τοῖς νεκροῖς γῆν T. (Dind. p. 749) cf. Z 464. Ξ 114.
book 258.4 Ψ 256. L. Ar. 102.
book 266.1 δῖα Κλυταιμνήστρη.
book 266.2 Dipla fuisse videtur ὅτι ἀκαίρως τὸ δῖα. cf. Ar. ad Z 160
book 266.3 et schol. in cod. A. ibidem.
book 272.1 τὴν δ’ ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν.
book 272.2) ἐθέλων Ὅμηρος τρισυλλάβως H.
book 272.3 cf. H 111. ο 316. ubi edi solet ὅττι θέλοιεν Ar. legit ὅττ’
book 272.4 ἐθέλοιεν. Eust. 1467, 28.
book 276.1 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες.
book 276.2 *) [ἡ διπλῆ περιεστιγμένη ὅτι] Ζηνόδοτος [γράφει] ἀνα-
book 276.3 πλέομεν, κακῶς· Ὅμηρος γὰρ τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν ἀνάπλουν
book 276.4 φησίν M.
book 276.5.1 cf. L. Ar. 111. Ceterum idem in schol. ad γ 296 observat
book 276.5.2 Porphyrius.
book 287.1 Μαλειάων ὄρος αἰπύ.
book 287.2 *) ὅτι ὡς Κρητάων (ξ 199) καὶ Μαλειάων [νῦν μὲν πλη-
book 287.3 θυντικῶς εἴρηται, ἀλλαχοῦ δὲ ἑνικῶς] ὡς „Κρήτη τις γαῖά ἐστι“
book 287.4 (τ 172) καὶ „περιγνάμπτοντα Μάλειαν“ (ι 80) HMQ.
book 287.5.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Pertinet ad id, quod saepius Ar. adnotavit, nonnulla sub-
book 287.5.2 stantiva nunc in singulari, nunc in forma plurali apud Homerum
book 287.5.3 legi. cf. L. Ar. 236. δ 514. η 80. θ 16. ι 80. ξ 199. ο 296.
book 287 Eust. 1468, 12.
book 296.1 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ’ ἀποέργει.
book 296.2 Fuit diple periestigmene contra Zenodotum, qui legit: Μα-
book 296.3 λέου δὲ λίθος. cf. schol. EMQV et Eust. 1469, 18.
book 305.1 δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ’ αὐτῷ.
book 305.2 Ἀρίσταρχος δέδμηντο, ὡς „ἡ πληθὺς ἀπονέοντο“ (Ο 305)
book 305.3 HMQR.
book 305.4 Scholion Didymi videtur esse, sed certe ad hanc lectionem
book 305.5.1 apposuit Ar. διπλῆν πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι πληθυντικῶς ἀπήν-
book 305.5.2 τηκεν. cf. F. Ar. p. 16.
book 306.1 ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
book 306.2 ἂψ ἀπ’ Ἀθηνάων, κατὰ δ’ ἔκτανε πατροφονῆα,
book 306.3 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
book 306.4 ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
book 306.5 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο.
book 307.1 Diple periestigmene propter Zenodoti lectionem ἂψ
book 307.2 ἀπὸ Φωκήων. Ar. ἂψ ἀπ’ Ἀθηναίης.
book 309-10.1 *)ὁ Ἀρίσταρχός φησι, ὅτι διὰ τούτων παρυπο-
book 309-10.2 φαίνεται ὅτι συναπώλετο Αἰγίσθῳ ἡ Κλυταιμνήστρα· τὸ δὲ
book 309-10.3 εἰ καὶ ὑπὸ Ὀρέστου, ἄδηλον εἶναι. οὐδὲ γὰρ τὰ περὶ τὴν Ἐρι-
book 309-10.4 φύλην εἰδέναι αὐτὸν MQRT.
book 309-10.5.1 cf. L. Ar. 182, α 300. λ 409. V. ad I 456.
book 309-10.5.2) 309. τάφος ὁ ἐπιτάφιος δεῖπνος EB.
book 309-10.5.3 Fluxit ex Ar. cf. Ψ 29. δ 547.
book 313.1 καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἀπὸ τῆλ’ ἀλάλησο.
book 313.2) οὗτος ὁ τόπος ἀνέπεισε Ζηνόδοτον ἐν τοῖς περὶ τῆς
book 313.3 ἀποδημίας Τηλεμάχου διόλου τὴν Κρήτην ἔναντι τῆς Σπάρ-
book 313.4 της ποιεῖν· οἴεται γὰρ ἐκ τούτων τῶν λόγων κατὰ τὸ σιωπώ-
book 313.5.1 μενον ἀκηκοέναι τὸν Νέστορα παρὰ τοῦ Τηλεμάχου ὅτι καὶ
book 313.5.2 ἀλλαχόσε περὶ τοῦ πατρὸς πευσόμενος παρεσκεύαστο πλεῖν.
book 313.5.3 διὸ καὶ ἐν τῇ α′ ῥαψωδίᾳ (93) ἔγραψε „πέμψω δ’ ἐς Κρήτην
book 313.5.4 τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα“ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀλλαχοῦ „πρῶτα
book 313.5.5 μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, κεῖθεν δ’ ἐς Κρήτην τε παρ’ Ἰδομενῆα
book 313.10 ἄνακτα, ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαίων χαλκοχιτώνων.“ (α 284)
book 313 HMQR. cf. α 93. β 359. δ 702.
book 317.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀλλ’ ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ εἰς Μενέλαον (δὲ) ἀντὶ τοῦ πρὸς Μενέλαον, ὡς „εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον“ M. cf. L. qu. ep. 87. Fr. Ar. 27. Η 312. Χ 492. Ψ 36.

ἀλλ’ ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα

σημείωσαι ὅτι τὸ κέλομαι καὶ τὸ ἄνωγα λαμβάνονται ἐπὶ τοῦ παραινεῖν καὶ συμβουλεύειν E.

Fortasse fluxit ex Ar., qui in vocabulis idem fere significantibus adnotavit: ὅτι παραλλήλως τὸ κέλομαι καὶ ἄνωγα· ἰσοδυναμοῦσι γὰρ αἱ λέξεις. Commemorat nostro loco παραλληλίαν ταυτολογικὴν Eust. 1470, 15. cf. ad Α 99, 270. Β 8. Γ 181, 205. Ν 276. Ξ 206 etc. δ 685.

ὅθεν τέ περ οὐδ’ οἰωνοί || αὐτόετες οἰχνεῦσιν.

ὑπερβολικῶς τοῦτό φησιν· ἐπάγει οὖν „πεμπταῖοι δ’ Αἴγυπτον“ (ξ 257) HM.

Talia inter se discrepantia Ar. notare solebat et fortasse scholion emanavit ex Aristonico. cf. Eust. 1470, 18.

σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.

ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ’ ὑπὸ ζόφον.

*) 334. [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀρσενικῶς εἶπε τὴν κοίτην Q. cf. ad α 246 et locos ibi collatos.

*) 335. [ἡ διπλῆ ὅτι ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου εἴρηται]· ὁ δὲ ποιητὴς εἰς ὠκεανὸν τὴν δύσιν καὶ ἐξ ὠκεανοῦ τὴν ἀνατολήν φησι γίνεσθαι. MQRT. cf. L. Ar. 175. μ 3. γ 1. Correxi initium pro cod. ἡρωϊκὸν πρόσωπόν ἐστι τὸ λέγον.

·) Ζηνόδοτος ᾤχετο H. pro οἴχεται.

καθαπτόμενος ἐπέεσσι. σημείωσαι τὸ καθαπτόμενος ἐπὶ καλοῦ. E. cf. β 39.

ᾧ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ’ ἐνὶ οἴκῳ.

Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus scripsit: „ᾧ οὔπερ χλαῖναι καὶ κτήματα πόλλ’ ἐνὶ οἴκῳ„ ἀκαίρως MT. Aristarchus legit ᾧ οὔτι, αἱ φαυλότεραι ᾧ οὔτε cf. Didymum ad hunc versum in M.

οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ γεραιός· κακῶς δὲ Ζηνόδοτος γεραίτατος (cod. γεραίτερος) γράφει. M. cf. F. Ar. p. 30. γ 125. η 159.

ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα.

Diple periestigmene propter Zenodoti scripturam ἐπεὶ τὰ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

σὰ γούναθ’ ἱκάνει. cf. in HQN.

ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, ἀγελείη τριτογένεια.

Zenodotus pro ἀγελείη dedit κυδίστη, quam ob rem fuit diple periestigmene cf. schol. in HM. Eust. 1473, 18. ἀγελείη legitur in codd. ABDEHIKLMNP: κυδίστη in EQV. cf. La Roche.

ἀλλὰ ἄνασσ’, ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν.

) Ζηνόδοτος ἀλλὰ ἄνασσ’ ἐλέαιρε HM. pro ἵληθι legit.

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν.

) κοιμηθησόμενοι· ἐνεστὼς δὲ ἀντὶ μέλλοντος. κείω γὰρ τὸν μέλλοντα οὐκ ἔχει, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ὅμοια, καὶ χρῆται τῷ ἐνεστῶτι ἀντὶ μέλλοντος. E.

Fluxit ex Ar. cf. F. Ar. p. 6. γ 82 et locos ibi collatos.

ὑπ’ αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.

Quod afferunt BEQV de vocabulo αἴθουσα ex Ar. fluxisse videtur, qui sic interpretatur Υ 11: αἱ αἴθουσαι οὐκ εἰσὶ θρόνοι ἢ καθέδραι, ἀλλὰ στοαὶ καὶ στυλωταὶ ἕδραι ἢ τόποι ὑφ’ ἡλίου καταλαμπόμενοι.

πὰρ δ’ ἄρ’ ἐυμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅς οἱ ἔτ’ ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.

Hos versus Zenodotus expunxit cf. schol. HMQR.

αὐτὸς δ’ αὖτε καθεῦδε.

Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem: αὐτὸς δ’ αὖτ’ ἐκάθευδε cf. in H, ubi Zenodotus quidem non nominatur, sed ex adnotationibus Ar. ad A 68. 611. O 716 scimus, illum ante praepositionem augmentum ponere amavisse, quod Aristarchus omisit, ὅτι οὐκ ἐᾷ ἑλληνίζειν τὸν Ὅμηρον. cf. ζ 1. δ 304.

ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.

*) ὅτι τὸ βοῶν παρέλκει καὶ μετὰ τῆς προθέσεως εἴρηται ἐπιβουκόλος. H.

cf. L. Ar. 109. γ 195 et exempla quae ibi collegi. Eust. 1475, 11.

χρυσοχόον Λαέρκεα.

) τινὲς τὸ λαέρκεά φησιν ὄνομα κύριον, τινὲς δὲ ἐπίθετον παρὰ τὸ ἐπαρκεῖν τοῖς λαοῖς E. Ex schol. ad Π 197 Aristarchum Λαέρκεα nomen proprium existimavisse constat.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Praeterea certe fuit nota de homonymia. cf. ibid.
book 425.5.2 Quod fuse legitur in EMQ ad v. 440 de vocabulis χέρνιβα
book 425.5.3 et λέβης fluxit fortasse ex Ar., qui ad Ω 304 sic interpretatus
book 425.5.4 est: λέβητα τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ὕδωρ, τὸ παρ’ ἡμῖν
book 425.5.5 λεγόμενον χέρνιβον (sic etiam EMQ), τὸ δὲ κατὰ τῶν χειρῶν
book 425.10 διδόμενον ὕδωρ χέρνιβα. cf. α 136.
book 444.1 Περσεὺς δ’ ἀμνίον εἶχε.
book 444.2 Notata fuit Zenodoti lectio δάμνιον pro ἄμνιον, ἅπαξ εἰρη-
book 444.3 μένον cf. M.: ἄμνιον ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τοῦ ἱερείου ἐδέ-
book 444.4 χοντο. Ζηνόδοτος δὲ ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦ δ γλώσσαις τίθησι τὴν
book 444.5.1 λέξιν. ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα παρ’ Ὁμήρῳ ἡ λέξις M. cf. Apoll.
book 444.5.2 l. h. 25, 26.
book 445,n7.1 χέρνιβά τ’ οὐλοχύτας τε κατήρχετο.
book 445,n7.2 ἀντὶ τοῦ χερνίβων καὶ οὐλοχυτῶν πρῶτος ἦρχε. EHMQP. Fluxit
book 445,n7.3 fortasse ex Ar.
book 449.1 τένοντας.
book 449.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] πάντα τὰ διατεταμένα νεῦρα τένοντας
book 449.3 καλεῖ ὁ Ὅμηρος. EQM. cf. ad Υ 478. Χ 396.
book 453 οἱ μὲν ἔπειτ’ ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς.
book 453.1 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ ἀνελόντες δηλοῖ τὸ ἄνω ἑλόντες· ἐκ
book 453.2 τούτου δὲ τὸ αὖ ἐρύσαντες δηλοῦται. BHMQ. cf. ad M 261.
book 453.3 Θ 325.
book 456.1 ἄφαρ δ’ ἐκ μηρία τάμνον
book 456.2 πάντα κατὰ μοῖραν.
book 456.3 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ πάντα ἀντὶ τοῦ ὅλα,] ὅλα διεμέλισαν τὰ
book 456.4 μηρία, ὡς τὸ „πᾶσαι δ’ ὠΐγνυντο πύλαι“ (B 809) HM.
book 456.5 cf. L. Ar. 126. Eust. 1476, 65.
book 458.1 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ’ αὐτῶν δ’ ὠμοθέτησαν.
book 458.2 Quod legitur in E ad v. 470 referendum est ad nostrum
book 458.3 locum et fluxit ex Aristonico, cuius insunt verba, quae ex A 461
book 458.4 hic possui: ἀπὸ τῶν ὠμῶν ἱερείων ἀπαρξάμενοι ἔκοψαν μικρὸν
book 458.5.1 ἀπὸ παντὸς μέλους καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δοκεῖν
book 458.5.2 ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἱερείου καρποῦσθαι· διὸ ἡ διπλῆ.
book 464.1 τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη.
book 464.2 *) ὅτι ὑπὸ παρθένων ἔθος ἦν τοὺς ἥρωας λούεσθαι· πρὸς
book 464.3 τὰ περὶ Ἥβης· λούει γὰρ καὶ αὐτὴ τὸν Ἄρεα ὡς παρθένος.
book 464.4 πῶς οὖν διὰ τῶν ἀθετουμένων Ἡρακλεῖ συνοικεῖ; HMQ.
book 464.5 cf. ad E 905. ζ 221. 601. L. Ar. 185.
book 467.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα

book 467.2 ἔκ ῥ’ ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.

book 467.3 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ δεύτερον πρῶτον εἶπεν, ὡς τὸ „οὐδ’

book 467.4 ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ’ ἄποινα“. (A 95) HM.

book 475.1 παῖδες ἐμοί, ἄγε ... ζεύξαθ’ ..

book 475.2) σημείωσαι τὸ ἄγε πληθυντικὸν πρὸς τὸ ζεύξατε E.

book 475.3 cf. θ 11.

book 486.1 οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγόν.

book 486.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ προηγούμενον

book 486.3 δεδήλωκεν (cod. ἐδήλωσεν) ἀντὶ τοῦ ὥδευον, (addidi ex MV)

book 486.4 ὡς ἐπὶ τοῦ „ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ“. (μ 171) MQRT.

book 486.5 cf. F. Ar. B 417. δ 580. ζ 83. μ 172. ν 78. ο 184.

book 489.1 υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

book 489.2 In HMQR notatum est, Zenodotum pro Ὀρσίλοχον hic et

book 489.3 E 549 Ὀρτίλοχον scripsisse, commotum hoc versu. In Il. scholiis

book 489.4 huius lectionis nullum est vestigium, nisi quod LV ad E 542

book 489.5.1 habent: ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ, ὁ παῖς διὰ τοῦ ς καὶ ἐν Ὀδυσ-

book 489.5.2 σείᾳ οὖν (φ 16). Ὀρτιλόχοιο habent ABDEGH 1. m. LMQS

book 489.5.3 Strabo VIII, p. 367; Tzetzes Alleg. 135: Ὀρσιλόχοιο H. ex em.

book 489.5.4 IN cf. La Roche.

book 496,n8.1 τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.

book 496,n8.2 ἀντὶ τοῦ τοίως. MPQ.

book 496,n8 Fortasse fluxit ex Ar. cf. ad α 209. F. Ar. p. 29.

book 1.1 οἱ δ’ ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν

book 1.2 πρὸς δ’ ἄρα δώματ’ ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.

book 1.3 Ex scholiis in HQMT apparet, Aristarchi diplam fuisse ὅτι

book 1.4 ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ τὴν Σπάρτην Λακεδαίμονα εἴρηκεν. cf.

book 1.5.1 ad Φ 544. Et fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectio-

book 1.5.2 nem καιετάεσσαν ἀντὶ τοῦ καλαμινθώδη. cf. HMQR. Sic

book 1.5.3 etiam B 581 cf. in D. Eust. 1478, 38. Strabo VIII, p. 367.

book 3.1 τὸν δ’ εὗρον δαινύντα γάμον.

book 3.2) ὥσπερ ἀλλαχοῦ φησιν Ὅμηρος τάφον τὴν ἐπὶ τεθνεῶτί

book 3.3 τινι εὐωχίαν, οὕτω καὶ νῦν γάμον τὴν ἐπὶ γάμου δαῖτα M.

book 3.4 cf. Ψ 29. γ 307.

book 12.1 ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης

book 12.2 ἐκ δούλης.

book 12.3) τινὲς τὸ δούλης κύριόν φασι διὰ τὸ μηδέποτε οὕτω

book 12.4 λέγειν τὸν ποιητὴν τὴν θεράπαιναν. διὸ καὶ τὸ „εἰσόκεν ἢ

book 12.5.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅγε δούλην“ (Γ 409) ἀθετοῦσιν. HMQR.
book 12.5.2 cf. Eust. 1479, 62. Observatio est recta, apud Homerum
book 12.5.3 vocabulum δοῦλον nusquam, δούλην uno modo loco Γ 409 reperiri
book 12.5.4 pro δμώς, δμωή. At v. 396—418 expunxit Aristarchus. Aristo-
book 12.5.5 nicus quidem alias caussas enumerat, sed facile in tam multis
book 12.10.1 excidere poterat illa, quod in novo vocabulo δούλη haesitabat, et
book 12.10.2 verisimile est, ut Friedlaenderus monet, hoc suspicionem auxisse.
book 12.1 (Nunc iam non Q solum, sed etiam HMRTV testantur). Qua
book 12.2 ex re coniicere licebit, Aristarchum nostro loco δούλην nomen
book 12.3 proprium existimavisse.
book 19.1 δοιὼ δὲ κυβιστῆρε κατ’ αὐτούς
book 19.2 μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
book 19.3 *) ὅτι οὐ τὴν ᾠδὴν, ἀλλὰ τὴν παιγνίαν λέγει οὕτω, πρὸς
book 19.4 τὸ „μέλποντες Ἑκάεργον·“ (Α 474) καὶ γὰρ „κυνῶν μέλπηθρα“
book 19.5.1 (Ν 233) φησί. MQ.
book 19.5.2 cf. F. Ar. ad A 474. L. Ar. 138. α 152. ζ 101.
book 29.1 ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
book 29.2 *) ὅτι ἐπὶ τοῦ ξενίζειν τὸ φιλεῖν τίθησι· παρέλκει δὲ ὁ
book 29.3 κέ M. καὶ ὅτι λείπει ἡ εἰς, ἵν’ ᾖ εἰς ἄλλον. addidi ex B.
book 29.4 cf. L. Ar. 147. F. Ar. p. 11 et 26.
book 36.1 ἐς δ’ αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
book 36.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ προτέρω] τοπικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς τοὔμ-
book 36.3 προσθεν BQF.
book 36.4 cf. K 469. ε 417. ι 62. L. Ar. 151.
book 47.1 ὁρώμενοι.
book 47.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τοῦ] ὁρῶντες, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ
book 47.3 ἐνεργητικοῦ. BE.
book 47.4 cf. F. Ar. 2. δ 322. η 33. κ 238. α 404. β 102.
book 61,n1.1 δείπνου πασσαμένω.
book 61,n1.2 τοῖς ὁδοιπορήσασι δείπνου δηλονότι γενομένου· αὐτὸς γὰρ ἑξῆς φησι
book 61,n1.3 „δόρπου δ’ ἐξαῦτις μνησώμεθα“ (213) καὶ „οὐ γὰρ ἔγωγε τέρπομ’
book 61,n1.4 ὀδυρόμενος μεταδόρπιοσ“ (194) HMQ.
book 61,n1.5.1 Sic fortasse interpretatus est Ar. locum, qui videtur repugnare
book 61,n1.5.2 observationi eius, nunquam de coena vespertina apud Homerum aliud
book 61,n1.5.3 nomen dici quam δόρπον. Accuratissime hac de re egit Lehrsius p. 129.
book 61,n1.5.4 cf. α 124 et locos ibi collatos.
book 62.1 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
book 62.2 ἀλλ’ ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων
book 62.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.

book 62.4) προηθετοῦντο καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ παρὰ Ἀριστο-
book 62.5 φάνει· τό τε γὰρ σφῶϊν οὐχ Ὁμηρικῶς μονοσυλλάβως ἐξηνέχθη
book 62.1 ὅ τε ἔπαινος τῶν νέων οὐκ ἀναγκαῖος HM.
book 62.2 Aristonici scholion sic fere restituendum est: ἀθετοῦνται
book 62.3 οἱ στίχοι, ὅτι τὸ σφῶν οὐχ Ὁμηρικῶς μονοσυλλάβως ἐξενή-
book 62.4 νεκται· πρὸς γὰρ αὐτοὺς, οὐ περὶ αὐτῶν ἐστιν ὁ λόγος· καὶ
book 62.10.1 ὅτι ὁ ἔπαινος τῶν νέων οὐκ ἀναγκαῖος· προηθετοῦντο κ.τ.λ.
book 62.10.2 Aristarchum σφῶν legisse apparet ex HM: ἐπίτηδες δὲ
book 62.10.3 Ἀρίσταρχος ἀθετουμένων τῶν στίχων καὶ ἄνευ τοῦ ι εἴασε τὴν
book 62.10.4 γραφὴν, ἵνα καὶ τοῦτο πρὸς τὴν ἀθέτησιν λαμβάνῃ. cf. Apoll.
book 62.10.5 περὶ ἀντωνυμιῶν p. 370.

book 70.1 πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.
book 70.2 Diple periestigmene contra Zenodotum, sic enim legit, Ar.
book 70.3 sine articulo πευθοίατο ἄλλοι.
book 70.4 cf. α 157. ρ 592.

book 99.1 ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
book 99.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι Ἄργος ἱππόβοτον] τὴν Πελοπόννησον
book 99.3 [λέγει]. E.
book 99.4 Observatum est propter discrimen inter Argos Peloponnesi
book 99.5.1 factum et Argos Thessaliae, quam Ἄργος Πελασγικὸν nominat.
book 99.5.2 cf. L. Ar. 227.

book 105.1 ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν.
book 105.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀπεχθαίρει ἀντὶ τοῦ] ἀπεχθαίρειν ποιεῖ,
book 105.3 ὡς „πάντας μέν ῥ' ἔλπει“ (ν 380) HMQ. cf. β 68, 91.

book 112.1 Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
book 112.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι οὐ λέγει νέον κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ
book 112.3 μεσότητα ἀντὶ τοῦ] νεωστὶ γεγονότα, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (I 446)
book 112.4 „νέον ἡβώοντα“ τουτέστι νεωστὶ ἡβῶντα. MQ.
book 112.5 cf. F. Ar. 29, α 209 et locos, quos ibi contuli.

book 118.1 ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι.
book 118.2) σημειοῦνταί τινες, ὅτι παραλλήλως ἔταξε μίν καὶ αὐ-
book 118.3 τόν HM.
book 118 cf. ad γ 317. δ 244.

book 123,n2.1 τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν,
book 123,n2.2 Ἀλκίππη .. Φυλὼ, ... Ἀλκάνδρη ...
book 123,n2.3 σημειωτέον καὶ τὰ περὶ τῶν θεραπαινῶν. ἄλλαι μὲν γὰρ ἐν Ἰλιάδι,
book 123,n2.4 ἄλλαι δὲ νῦν· οὐ γὰρ εὐπρεπὲς τὰς μετεχούσας τοῦ ἁμαρτήματος
book 123,n2.5.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐπιτρέπειν συνεῖναι τῇ γυναικί. MQR.

Respicit scholion ad Γ 144 ubi Αἴθρη et Κλυμένη Helenam prosequuntur. Talia chorizontes opponere solebant, quos Ar. saepius refutavit. Fortasse etiam nostrum scholium ex Ar. adnotatione manavit. Ar. legit ἅμ' Ἀδρήστη, alii ἅμα δρήστη.

κλισίην.

Diple fuisse videtur, quod nunc κλισίην, v. 136 contra κλισμὸν Helenae sellam dixerit. cf. schol. in HM: κλισίην ὃν ἀλλαχοῦ δι' ἑτέρων κλισμὸν ὀνομάζει et ad v. 136 Dind. praef. LII: ἣν ἄνω (123) κλισίην εἶπε, τοῦτον νῦν κλισμὸν καλεῖ. H.

νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον.

) σημειοῦνταί τινες, ὅτι τὸ εἰς τὴν νῆσιν εὔθετον μήρυμα ἐρίου νῆμα εἶπεν HM.

cf. F. Ar. Θ 221.

οἵ τινες οἵδε

ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ εὐχετόωνται ἀντὶ τοῦ] καυχῶνται V. (cod. habet imperfectum) cf. L. Ar. 147. ξ 468. Certe addidit: καὶ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰς, ἵν' ᾖ εἰς ἡμέτερον δῶ. cf. F. Ar. p. 26.

ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ

ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν

ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὣς τερπόμεθ' αὐδῇ.

*) ἀθετοῦνται στίχοι γ' ὡς περιττοὶ καὶ ὑπὸ νέου παντάπασι λέγεσθαι ἀπρεπεῖς· καὶ τὸ νεμεσσᾶται ἀντὶ τοῦ αἰδεῖται οὐχ Ὁμηρικῶς. καὶ αἱ ἐπεσβολίαι δὲ γέλοιαι. ὅθεν Ζηνόδοτος μεταποιεῖ „ἐπιστομίας ἀναφαίνειν“. ἄλλως τε οὐδὲ συμβουλευσόμενος τῷ Μενελάῳ πάρεστιν, ἀλλ' „εἴ τινα οἱ κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποι (317) HMQR.

Perturbatum sententiarum ordinem sic fere restituendum puto. Pro cod. στίχοι ε′ recte Dindorfius mutavit γ′, nam tot modo abesse possunt. Ceterum etiam Didymus tres, non quinque versus expunctos esse tradidit. cf. in H.

ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι.

) Ζηνόδοτος „ᾤετο“ κακῶς. H.

οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.

Aristarchus expunxit. Cf. in H. Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ.

τοίου γὰρ καὶ πατρὸς.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ τοίου] ἀντὶ τοῦ τοιούτου, οὐχ, ὡς οἱ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

γλωσσογράφοι, πάντως ἀγαθοῦ. H. cf. Ar. ad Ω 164. Eust. 1492, 9. De glossographis vide L. Ar. 36. cf. B ad H 231.

Πολύδαμνα.

) κύριον ὄνομα ἡ Πολύδαμνα κατὰ Ἀρίσταρχον. Q.

Παιήονός εἰσι γενέθλης.

) Παιήων ἰατρὸς θεῶν, οὐχ ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ κεχωρισμένος· παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς ἐστὶ τοῦ ἑτέρου εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγων „εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲκ θανάτοιο σαώσαι ἢ καὶ Παιήων, ὃς ἁπάντων φάρμακα οἶδεν.“ MTV.

cf. L. Ar. 179. Quod in BHQ Aristarchum legisse traditum est: ἰητρὸς δὲ ἕκαστος, ἐπεί σφισι δῶκεν Ἀπόλλων ἰᾶσθαι· καὶ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης, huic observationi repugnat omnique fide destitutum est. Monet Lehrsius l. c. Tamen La Roche p. 73 lectionem ut Aristarcheam adnotavit. Ex schol. in V. ad O 262 sequitur, Zenodotum Mallotem Paeeonem falso pro Apolline accepisse. cf. etiam Eust. 1014, 60.

πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ...

ὅσσοι Ὀδυσσῆος ... εἰσιν ἄεθλοι.

) ἰδίως τὸ πάντα ἐπήνεγκε τῷ ὅσσοι τὸ γένος ἀλλάξας. Q.

Fuisse videtur Ar. διπλῆ πρὸς τὸ σχῆμα. cf. F. Ar. 32. λ 517. θ 214. μ 75. κ 212. ρ 266.

αὐτόν μιν πληγῇσιν .. δαμάσσας.

) δύο ἰσοδυναμοῦσαι ἀντωνυμίαι ἀντὶ τῆς μιᾶς παραλαμβάνονται VT. cf. ad δ 118.

δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

) ὁ κυκλικὸς τὸ Δέκτῃ ὀνοματικῶς ἀκούει, παρ’ οὗ φησι τὸν Ὀδυσσέα τὰ ῥάκη λαβόντα μετημφιάσθαι. ὃς οὐκ ἦν ἐν ταῖς ναυσὶ τοιοῦτος οἷος Ὀδυσσεὺς ἀχρεῖος. Ἀρίσταρχος δὲ δέκτῃ μὲν ἐπαίτῃ, τὸ δὲ, „ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην“ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον, ὃς οὐκ ἦν τοιοῦτος (ὁ Ὀδυσσεὺς) ἀλλ’ ἐνδοξότατος καὶ μεγαλοπρεπέστατος, (ἴκελος δὲ ἐπαίτῃ) HMQT.

M praeterea habet: τὸ δὲ—δεν παρέλκει, quod item ad A 412. 244. Ar. adnotavit.

Aristarchi interpretationem vocabuli δέκτῃ praeterea habent schol. in E. Apoll. l. h. 57, 16. Eust. 1494, 55. cf. L. Ar. 153.

οἱ δ’ ἀβάκησαν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) ἡ λέξις τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἐστίν V.

Has Ar. adnotare solebat contra chorizontes, quod Homerus et in Iliade et in Odyssea iis usus sit cf. Λ 147. Apoll. 2, 16 l. h. Eust. 1494, 59.

μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσς’ ἀναφῆναι
πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ’ ἀφικέσθαι.

Diple fuit propter constructionem adverbii πρίν cf. HMQT: ἔστιν ὅμοιον τῷ „τὴν δ’ ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν“ (A 29) καὶ „οὐδέ ποτ’ ἐκπέρσει, πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται“. (Σ 283). cf. ad Σ 283. γ 117.

ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ’ οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ’ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς,
τόφρα δ’ ἔχ’, ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.

*) Ἀρίσταρχος τοὺς ε′ ἀθετεῖ, ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής HQ. Idem Didymus.

ἀλλ’ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν.

) ἐπεπίεζε τὴν μάστακα, ὅ ἐστι τὸ στόμα, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι B.

Sic interpretatus est Ar. vocabulum ad I 324 contra glossographos, qui ἀκρίδα explanabant.

ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τερπώμεθα.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] δοτική ἐστιν ἀντὶ γενικῆς H.

cf. Λ 121. Σ 11. T 62. F. Ar. p. 23.

Ἀτρείδης δὲ καθεῦδε.

Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem δ’ ἐκαθεῦδε. cf. γ 402.

τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ’ ἤγαγε;

*) [ἡ διπλῆ] πρὸς τὴν ἑρμηνείαν, [τίπτε] (τί ποτέ) σε χρειὼ ἤγαγε δήμιον ἢ ἴδιον; H.

cf. γ 14.

κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] λείπει ἡ περὶ, ἵνα ᾖ, εἰ τινά μοι φήμην περὶ τοῦ πατρὸς ἐνίσποις Q.

cf. F. Ar. 26.

τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ’ ἱκάνομαι, αἴ κ’ ἐθέ-

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

λῃσθα.
book 322.3 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἱκάνομαι] ἀντὶ τοῦ ἱκάνω· ἡ δὲ λέξις
book 322.4 ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. BQ.
book 322.5 Sic Ar. ad X 123. Apoll. l. h. 90, 33. γ 92. ζ 176.
book 353.1 οἱ δ’ αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
book 353.2) βούλεται μὲν λέγειν θυσιῶν· ἀσαφέστερον δὲ εἴρηται·
book 353.3 διὸ Ζηνόδοτος ἠθέτει. ποῖαι γὰρ, φησὶν, ἐγένοντο ἐντολαί;
book 353.4 EHPQ.
book 353.5.1 Aristonici verba non sunt, nam nunquam Zenodotum ipsum
book 353.5.2 loquentem induxit, sed certe de illius athetesi dixit.
book 366.1 Εἰδοθέη·
book 366.2 Diple periestigmene, quod Zenodotus pro Εἰδοθέη scripsit
book 366.3 Εὐρυνόμη cf. in EHQ.
book 368 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον.
book 368.1 Diple fuit contra chorizontes, qui opponebant, solum in
book 368.2 Odyssea heroes piscibus vesci, non in Iliade. Contra hos Ari-
book 368.3 starchus recte demonstravit, quaedam heroibus cognita quidem
book 368.5.1 fuisse, quibus Homerus heroas utentes non faciat. Fortasse hoe
book 368.5.2 etiam Ar. obtendit, quod Homerus ipse dicit: ἔτειρε δὲ γαστέρα
book 368.5.3 λιμός et schol. in B affert: ἀλλαχόσε οὐ λέγει ὁ Ὅμηρος ἐσθίειν
book 368.5.4 τοὺς Ἕλληνας (l. ἥρωας) ἰχθύας· νῦν δέ φησι τούτους ἀγρεύειν
book 368.5.5 ἰχθύας διὰ τὸ τείρεσθαι ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. cf. ad Π 747.
book 370.1 ἡ δ’ ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε.
book 370.2 Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus legit: ἡ δέ μοι
book 370.3 ἀντομένη EH. Tunc etiam reliquam versus partem aliter scri-
book 370.4 bere debuit, velut ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, vel ἔπεα πτε-
book 370.5 ρόεντ’ ἀγόρευεν, ut monet Duentzerus p. 133.
book 379.1 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ.
book 379.2) Ζηνόδοτος ἔειπε κακῶς· τὴν διαφορὰν γὰρ ἠγνόησεν
book 379.3 H (sc. imperativi, cuius una forma est εἰπέ, et indicativi, cuius
book 379.4 duplex, εἶπε et ἔειπε cf. δ 468. Eust. 1499, 50. 1410, 61.
book 386.1 Ποσειδάωνος ὑποδμώς (Proteus).
book 386.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] παρέλκει ἡ ὑπό EQ.
book 386.3 cf. ad Z 19, uti hic versus citatur in eadem interpretatione
book 386.4 vocabuli ὑφηνίοχος. L. Ar. 108. γ 195. 422. δ 672.
book 388.1 λελαβέσθαι.
book 388.2 *) [ἡ διπλῆ πρὸς τὸν] ἀναδιπλασιασμὸν, ὡς τετυπέσθαι. E.
book 388.3 Notare solebat Ar. eas formas, quae reduplicatione ponun-
book 388.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

tur. cf. F. Ar. 11 et usus est substantivo ἀναδιπλασιασμόν ad Z. 50.

μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς.

) τῇ ἐπιγενομένῃ μελανίᾳ πόντῳ (corr. Lehrs Ar. p. 89 pro ἐν τῷ) ἐκ τῆς ἐπιπολαίου κινήσεως τῶν ὑδάτων V. Idem EH. qui addunt: κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀνέμων τοῦ πνεῖν. Ex Ar. fluxit cf. ad Φ 126. L. Ar. 89. Alii interpretati sunt ψύχος. Apoll. l. h. 165, 16.

λέξεται ἐν μέσσῃσι.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ λέξεται] ἀντὶ τοῦ κοιμηθήσεται, ἀπὸ τοῦ λέχους BQ.

cf. L. Ar. 147. δ 451.

αὖθι δ’ ἔχειν.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀπαρεμφάτῳ χρῆται ἀντὶ προστακτικοῖ, ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἔχετε. PQ.

cf. F. Ar. 14. α 291 et locos ibi collatos.

ἐχέμεν.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] πάλιν ἀντὶ τοῦ ἔχετε Q.

cf. ad v. 416.

εἴρεσθαι, ὡς φθείρεσθαι. ἔστι γὰρ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ P.

Fluxit fortasse ex Ar. altera pars, cf. F. Ar. p. 4. θ 290. ι 297.

δόρπον θ’ ὁπλισάμεσθ’, ἐπί τ’ ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ.

In H hoc est scholion: ἄριστον. τοῦ Ἀριστάρχου· σημειοῦνται τινές, ὅτι δόρπον τὸ δεῖπνον. Hoc nunquam Aristarchus docuit. Sed Zenodotus δεῖπνον et δόρπον promiscue posuit cf. Λ 86, 730. Fortasse etiam nostro loco, cui Λ 730 simillimus est, pro recto δόρπον falsum δεῖπνον legit, et scholiasta contorsit Aristonici verba, quae sic fere restituenda sunt: ἡ διπλῆ περιεστιγμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει δεῖπνον· δόρπον δὲ λέγει τὴν ἑσπερίνην τροφήν· εὐθέως γὰρ κατακοιμῶνται. Eust. 1503, 53: καὶ ὅρα, ὡς διασαφεῖται κἀνταῦθα ὁ δόρπος ἐν τῷ „ἐπῆλθεν ἀμβροσία νύξ“. τὸ γὰρ τηνικαῦτα ἔμβρωμα δόρπος λέγεται. cf. L. A. 127. α 124 et exempla ibid.

ὀλοώτατος ὀδμή.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τοῦ ὀλοωτάτη ὀλοώτατος εἴρηκεν] ὅμοιον τῷ „κλυτὸς Ἀμφιτρίτη (ε 422) καὶ θεσμὸς ἀϋτμή“ καὶ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

„κλυτὸς Ἱπποδάμεια“ (B 742) P. cf. F. Ar. 31. β 214 et locos,
book 442.5 quos ibi contuli.
book 451.1 λέκτο δ’ ἀριθμόν.
book 451.2 ἐν δ’ ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
book 451.1 ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
book 451.2 *) ὅτι τῇ αὐτῇ λέξει παραλλήλως οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ση-
book 451.5.1 μαινομένου κέχρηται. PQ.
book 451.5.2 cf. L. Ar. 147. De παραλλήλως vocabuli usu cf. Fried-
book 451.5.3 laenderum ad N 276. δ 413.
book 468.1 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ.
book 468.2 γράφεται ἔειπε sc. Zenodotus cf. 379 propter quod διπλῆ
book 468.3 περιεστιγμένη. Eust. 1410, 61.
book 477.1 πρίν γ’ ὅτ’ ἂν Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο.
book 477.2 *) ὅτι τὸν Νεῖλον Αἴγυπτον ὀνομάζει, ὁ δὲ Ἡσίοδος ὡς
book 477.3 ὢν νεώτερος Νεῖλον αὐτὸν οἶδεν ἤδη καλούμενον. HMPQT.
book 477.4 De aetate Hesiodi, Homero posterioris, etiam ad K 431
book 477.5.1 dictum est. cf. Lehrs, emend. schol. Hom. p. 454 Herod. et
book 477.5.2 Ar. 232. M 22.
book 477.5.3 Fuit praeterea diple periestigmene propter Zenodoti lectio-
book 477.5.4 nem διειπετέος ce. in EHQ. B ad P 263.
book 485.1 ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
book 485.2 *) [ἡ διπλῆ πρὸς τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου, ὅτι ἀντὶ τοῦ]
book 485.3 τελέσω, ἐνεστὼς ἀντὶ μέλλοντος E.
book 485.4 cf. F. Ar. 6. B 286. I 156. γ 82 et exempla ibid.
book 498.1 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι.
book 498.2 Versum Zenodotus expunxisse videtur cf. in H: Ζηνόδοτος
book 498.3 τοῦτον περιγράφει (corr. Dindorf., cod. ὃς γράφει. Duentzer:
book 498.4 οὐ γράφει p. 13) ἀναγκαῖον δὲ καὶ αὐτὸν εἶναι διὰ τὸ λέγειν
book 498.5.1 ὕστερον (551) Μενέλαον „σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ’ ὀνόμαζε“. La
book 498.5.2 Roche ex hoc scholio corrupto colligere non potest, Zenodo-
book 498.5.3 tum hunc versum expunxisse, nisi forte pro ὃς γράφει cum
book 498.5.4 Duentzero οὐ γράφει scribis, vel cum Dindorfio περιγράφει,
book 498.5.5 quibus non assentitur: nam si ita scriptum fuisset, verba se-
book 498.10.1 quentia ἀναγκαῖον δὲ εἶναι non cohaererent cum antecedentibus.
book 498.10.2 Accedit quod hic versus amoveri non potest, nam ad eum re-
book 498.10.3 feruntur quae Menelaus infra dicit: σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ’ ὀνόμαζε,
book 498.10.4 quod Zenodotum fugere potuisse non credit.
book 514 Μαλειάων.
book 514.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

*) [ἡ διπλῆ ὅτι νῦν μὲν πληθυντικῶς εἴρηκεν Μαλειάων]
book 514.2 ἀλλαχοῦ δὲ ἑνικῶς „περιγνάμπτοντα Μάλειαν“ (ι 80) P. cf. γ
book 514.3 287 et locos ibi collatos.
book 522.1 πατρίδος αἴης.
book 522.2) σημειοῦνταί τινες, ὅτι ἐπὶ τῆς ὅλης χώρας νῦν τέθεικε
book 522.3 τὴν πατρίδα, οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως PQ. cf. Eust. 1507, 45.
book 547.1 τάφου ἀντιβολήσαις.
book 547.2) τοῦ δείπνου τοῦ ἐν τῇ ταφῇ. BT. cf. γ 307.
book 553.1 ἠὲ θανών. ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνυμενός περ ἀκοῦσαι.
book 553.2 ἐν ἁπάσαις ἠθετεῖτο· τοῦ γὰρ Πρωτέως εἰπόντος „δύο
book 553.3 μοῦνοι ἀπόλοντο“ (496) γελοίως τρίτον ζητεῖ ἀπολόμενον. HPQ.
book 553.4 Didymi et Aristonici verba scholiasta coniunxisse videtur.
book 556.1 τὸν δὲ ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα.
book 556.2) δῆλον κἀκ τούτου ὅτι ἐξῴκισται [ἐξωκεάνισται Heckerus]
book 556.3 ἡ νῆσος· ἐπεὶ τί ἐκώλυε τὸν Μενέλαον οὕτως ἔχοντα περὶ τὸν
book 556.4 Ὀδυσσέα ὡς καὶ πόλιν ὅλην χαρίσασθαι ἐθέλειν ναῦν πέμψαι
book 556.5.1 καὶ σῶσαι τὸν φίλον; BPQT.
book 556.5.2 Eust. 1508, 60: ἐνταῦθα δέ τινες ἐκτοπισμὸν σημειοῦνται
book 556.5.3 τῆς κατὰ τὴν Καλυψὼ νήσου. cf. L. Ar. 247. ε 55. 100. 277.
book 556.5.4 ζ 8. 204. η 321. κ 1. 190. υ 383.
book 580.1 ἑξῆς δ’ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοις.
book 580.2) σημειοῦνταί τινες, ὅτι ὁμοίως ἐκείνῳ εἴρηται „ἑζόμενοι
book 580.3 λεύκαινον ὕδωρ“ (μ 172) P.
book 580.4 cf. F. Ar. B 417. γ 486 et exempla ibid.
book 590.1 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον.
book 590.2 *) ὅτι οὐκ ἂν, εἰ τέθριππα ᾔδεσαν, τρεῖς ἵππους ἐδίδου
book 590.3 τῷ Τηλεμάχῳ. νῦν δὲ ξυνωρίδα δίδωσι καὶ παρήορον, ὡς καὶ
book 590.4 ἐν Ἰλιάδι χρώμενοι. BPQT. cf. L. Ar. 195.
book 602.1 ἵππους δ’ εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
book 602.2 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα.
book 602.3 *) ὅτι τοὺς ἵππους ἄγαλμα εἴρηκεν [καὶ] ἐν Ἰλιάδι (δ 144)
book 602.4 „βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα“. ὥσπερ δὲ ὁ Τηλέμαχος ἐνθάδε
book 602.5.1 παραιτεῖται τοὺς ἵππους, οὕτως καὶ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐκ τῆς
book 602.5.2 κατασκοπῆς ἵππους Διομήδει παραχωρεῖ. [ὁ αὐτὸς ἄρα ποιη-
book 602.5.3 τής.] PQ. Huc referendum est quod legitur in MQ ad γ 274:
book 602.5.4 ἄγαλμα λέγει ὁ ποιητὴς πᾶν ἐφ’ ᾧ τις ἀγάλλεται, καὶ οὐ τὸ
book 602.5.5 ξόανον et ad γ 438 in E: ἡμεῖς μὲν ἄγαλμα τὸ ξόανον, Ὅμη-
book 602.10.1 ρος δὲ πᾶν δῶρον, ὃ βλέπει τις καὶ χαίρει καὶ ἐφ’ ᾧ ἀγάλ-
book 602.10.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

λεται, ἄγαλμά φησιν.
cf. schol. in D ad Δ 144. Apoll. l. h. 6, 30.

δώρων δ’, ὅσς’ ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται.
) σημειοῦνται ὡς ἀκατάλληλοι P.
Fortasse notaverat Ar., hoc loco Homerum praeter consuetudinem κεῖται verbi singularem cum plurali neutrius ὅσσα κειμήλια construxisse. cf. N 28.

τεΐν δ’ ἐθέλω τόδ’ ὀπάσσαι.
*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ τεΐν] ἀντὶ τοῦ σοί Δωρικῶς P. cf. Λ 201. Certe adiunxit: καὶ ὅτι τὸ ἐθέλω ἀεὶ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται. cf. H 111.

περὶ δεῖπνον πένοντο.
) σημειοῦνταί τινες ἀντὶ τοῦ ἐνήργουν HP.
cf. L. Ar. 73. β 334. ι 250.

τοῖς δ’ υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων.
*) ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι ἡ αὐτὴ εὐστοχία τῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως. P.
cf. E 60. I 137. β 386.

ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς.
) Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοί BP.
cf. F. Ar. 1. 23. γ 14.

θῆτές τε δμῶές τε.
σημειοῦνταί τινες, ὅτι διέστειλε τοὺς θῆτας ἀπὸ τῶν δμώων. θῆτες γὰρ λέγονται οἱ ἐλεύθεροι μὲν, μισθῷ δὲ δουλεύοντες, δμῶες δὲ αὐτοὶ οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, ὅ ἐστιν ὑποτετάχθαι. BEPQ.
cf. ξ 112. Eust. 1246, 11 ubi Aristophanis esse hanc interpretationem dicit. Apollo et Neptunus θητεύουσι μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ Φ 444.

ἤ σε βίῃ ἀπηῦρα νῆα μέλαιναν.
*) [ἡ διπλῆ ὅτι ἤλλακται πτῶσις σὲ ἀπηύρα νῆα ἀντὶ τοῦ σοῦ] ὁμοίως τῷ „ἐπεί μ’ ἀφέλεσθέ γε δόντεσ“ (A 299) P.
cf. F. Ar. p. 21.

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ’, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
) ἐκ τῆς Ἰλιάδος (A 103) μετηνέχθησαν οὐ δεόντως οἱ στίχοι HQ.
Fuerunt obeli cum asteriscis cf. ad A 103.

Σάμοιό τε παιπαλοέσσης.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

*) ὅτι τὴν Σάμην Σάμον εἶπεν BET.
book 671.3 cf. L. Ar. 233 cf. α 246 et exempla ibid.
book 672.1 ἐπισμυγερῶς.
book 672.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] παρέλκει (δὲ) ἡ ἐπί BET. cf. γ 195.
book 672.3 422. δ 386. L. Ar. 109.
book 678.1 αὐλῆς ἐκτὸς ἐών.
book 678.2) σημειοῦνταί τινες πρὸς τὸ περὶ τῆς Ὀδυσσέως οἰκή-
book 678.3 σεως P.
book 685.1 ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
book 685.2 *) ὅτι τὰ ἰσοδυναμοῦντα παράλληλα τέθεικεν, ὕστατα καὶ
book 685.3 πύματα P. cf. γ 317.
book 692.1 ἄλλον κ’ ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
book 692.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ ἐχθαίρῃσιν ἀντὶ τοῦ ἐχθαίροι ὡς (cod.
book 692.3 καὶ) τὸ „ἰχθὺς, ὅς κε φάγῃσι“ (Φ 127) ἀντὶ τοῦ φάγοι. BEPQ.
book 692.4 Restitui, quod P. habet ἐχθαίροι et φάγοι, ut in omnibus
book 692.5.1 codicibus BEPQ. Dindorfius rectum male correxit. Videat F.
book 692.5.2 Ar. p. 9: „in nostris scholiis fere ubique coniunctivus pro op-
book 692.5.3 tativo esse dicitur.“ Ceterum schol. citatum Φ 127 habet: ἀντὶ
book 692.5.4 τοῦ ὃς φάγοι ἂν, quod inspicere debebat.
book 702.1 ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ’ ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
book 702.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] οὐδὲ ἐνταῦθα ἡ Κρήτη οὐδὲ Ἰδομενεὺς
book 702.1 ὀνομάζεται HP.
book 702.2 Diple est contra Zenodotum cf. α 93. β 359. γ 313.
book 709.1 πουλὺν ἐφ’ ὑγρήν.
book 709.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐν σχήματι εἴρηται, ὡς θέρμος ἀϋτμή P.
book 709.3 cf. F. Ar. 31. β 214 et exempla ibid.
book 714.1 ὄφρα πύθηται πατρὸς ἑοῦ.
book 714.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] λείπει ἡ περί. HT.
book 714.3 cf. F. Ar. 26.
book 722.1 κλῦτε φίλαι· πέρι γάρ μοι ..
book 722.2 *) ὅτι ἐν ἀρχῇ λόγου ὁ γάρ, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (H 328)
book 722.3 „πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι“ H. cf. H 328.
book 726.1 ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ’ Ἑλλάδα καὶ μέσον
book 726.2 Ἄργος.
book 726.3 *) περιττὸς ὁ στίχος· καὶ γὰρ προεῖπεν „ἢ πρὶν μὲν πό-
book 726.4 σιν ἐσθλόν“ (724) καὶ οὐκ οἶδεν ὁ Ὅμηρος τὴν καθ’ ἡμᾶς
book 726.5.1 Ἑλλάδα, ἀλλὰ τὴν Θεσσαλικὴν οὕτω λέγει καὶ Ἕλληνας τοὺς
book 726.5.2 ἐκεῖθεν. HQ. cf. L. Ar. 227. F. Ar. I 395. α 344. δ 816.
book 771.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὅ οἱ φόνος υἷι τέτυκται.
book 771.2 *) ὅτι φόνος τῷ υἱῷ αὐτῆς ηὐτρέπισται· ἡ γὰρ οἱ ἀντὶ
book 771.3 γενικῆς ἐστι. H. cf. Fr. 22.
book 783.1 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ’ ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
book 783.2) περιττὸς δοκεῖ οὗτος ὁ στίχος M.
book 783.3 Non legit Eust. cf. 1517, 44, omiserunt ADEGHL.
book 786.1 ἕσπερον.
book 786.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀρσενικῶς] τὴν ἑσπέραν ἕσπερον εἶπεν.
book 786.3 HGl. cf. ad α 422 et exempla ibid.
book 793.1 ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
book 793.2 Ex schol. in E apparet, fuisse diplam Ar. de vocabulo νή-
book 793.3 δυμος, pro quo nonnulli ἥδυμος legerunt, litteram ν ut ἐφελ-
book 793.4 κυστικὸν ad ἐπήλυθε trahentes. cf. ad B 2. K 187. Π 54.
book 794.1 λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
book 794.2 *) ὅτι οὕτως λέγει τὰς συναφὰς τῶν μελῶν, οὐ τὰ μέλη.
book 794 (οὐκ οὖν ἂν εἴποι μηρὸν ἢ χεῖρα ἅψεα.) PQH.
book 797.1 Ἰφθίμῃ κούρῃ.
book 797.2) ἀμφιβάλλει Ἀρίσταρχος, πότερον ἐπίθετον τὸ ἰφθίμη,
book 797.3 ἢ κύριον. P.
book 816.1 ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ’ Ἑλλάδα καὶ μέσον
book 816.2 Ἄργος.
book 816.3 Certe obelo notavit Ar. cf. δ 726. I 395.
book 836.1 οὐ μέντοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω.
book 836.2 *) [ἡ διπλῆ πρὸς τὸ σχῆμα] ἀντὶ τοῦ τὰ περὶ ἐκείνου
book 836.3 BEQPT. cf. F. Ar. 25.
book 845.1 Σάμοιό τ’ παιπαλοέσσης.
book 845.2 *) ὅτι τὴν Σάμην Σάμον λέγει H.
book 845 cf. δ 671.
book 7.1 Ζεῦ πάτερ ἠδ’ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
book 7.2) ἐκ τῆς ἐν Ἰλιάδι Νέστορος εὐχῆς μετατέθειται P.
book 7.3 Nestoris εὐχή est O 370 seq., sed ibi hic versus non legi-
book 7.4 tur. Num Ar. alium textum ac nos hoc loco habuit?
book 13.1 ἀλλ’ ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ’ ἄλγεα πάσχων.
book 13.2 *) οἰκειότερον ἐν Ἰλιάδι—B 721—κεῖται περὶ Φιλο-
book 13.3 κτήτου. νῦν δὲ ἔδει τετιημένος ἦτορ εἶναι H.
book 27.1 παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
book 27.2) εἰς τοὐπίσω στρεφόμενοι P.
book 27.3 Hoc scholion inserui propter rectam vocabuli πάλιν inter-
book 27.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

pretationem, quae est Ar. cf. L. Ar. 91.
book 30.1 νύμφη εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν.
book 30.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀπαρέμφατόν ἐστιν ἀντὶ προστακτικοῦ,
book 30.3 τοῦ εἰπέ PT.
book 30.4 cf. F. Ar. 14. α 291 et exempla ibid.
book 39.1 πόλλ', ὃς ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
book 39.2 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
book 39.3) Τροίης δισυλλάβως, ἵνα τὴν χώραν ἀκούσωμεν P.
book 39.4 cf. λ 510. A 129. Alii: Τροίης ἀπὸ ληίδος. Fluxisse vi-
book 39.5.1 detur ex Ar., qui A 129 observavit, Troiam urbem apud Ho-
book 39.5.2 merum δισυλλάβως legi Τροίην, adiectivum contra Τροΐην τρι-
book 39 συλλάβως de urbe aliqua Troiana.
book 44-46.1 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
book 44-46.2 ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
book 44-46.3 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
book 44-46.4 *) [τούτοις τοῖς στίχοις παράκεινται ἀστερίσκοι ὅτι] μετά-
book 44-46.5.1 κεινται οὐ δεόντως ἐντεῦθεν εἰς τὰ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν α'
book 44-46.5.2 λεγόμενα· (96—98) καὶ εἰς τὰ περὶ Ἑρμοῦ, ἡνίκα ἀπ' Ὀλύμ-
book 44-46.5.3 που εἰς τὴν Τροίαν κάτεισιν (Ω 341/2) HPQ.
book 50.1 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
book 50.2) ἀναγκαῖον τὸ ἔπος, ὅτι ὄρος Ὄλυμπος θεῶν οἰκητήριον
book 50.3 κατὰ τὸν ποιητήν. HP.
book 50.4 cf. F. Ar. Ξ 226. L. Ar. 166. ad v. 55.
book 50.5.1 Pieriam enim, Olympi cacumen, transcendunt dii apud Ho-
book 50.5.2 merum, iter facientes ex Olympo in terram.
book 54,n1.1 τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
book 54,n1.2 προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν στίχον. HPQ. Eust. 1522, 62:
book 54,n1.3 παρένθετον οἴονταί τινες (an Ar.?) τὸν στίχον καὶ ὀβελίζουσιν ἤτοι
book 54,n1.4 ἀθετοῦσιν.
book 55.1 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν.
book 55.2 *)[ἡ διπλῆ] πρὸς τὰ περὶ τῆς πλάνης, ὅτι πόῤῥω που ἐν
book 55.3 ἐκτετοπισμένοις τόποις ἀορίστοις. φησὶ γοῦν τηλόθι που τὴν
book 55.4 νῆσον εἶναι. καὶ πρὸς τὰ περὶ Ὀλύμπου σεσημείωται· εἰ γὰρ
book 55.5.1 μὴ ἀπὸ Μακεδονίας ὁ θεὸς ἐξορμᾷ, ἀλλ' ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ,
book 55.5.2 οὐκ ἂν πολλὴν ἐπῆλθεν, ἕως εἰς τὴν νῆσον παραγένηται, ἀλλ'
book 55.5.3 εὐθὺς βουληθεὶς κατὰ κάθετον γενόμενος PQ. —„ut Minerva
book 55.5.4 T 530“. L. —cf. L. Ar. 166. 247. δ 556 et locos ibi collatos.
book 69.1 ἡμερὶς ἡβώωσα.
book 69.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Notatum fuit vocabulum ἡμερίς ἅπαξ εἰρημένον v. schol.
book 69.3 EPQ: τὴν ἄμπελον εἶπεν· ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα τὸ ὄνομα. Eust.
book 69.4 1524, 25 habet: ἐν δὲ ὑπομνήμασι παλαιοῖς τοῖς εἰς τὸ Ξ τῆς
book 69.5.1 Ἰλιάδος (an Ar.?) εἶδος λεπτοφλοίου δρυὸς ἡ ἡμερὶς λέγεται.
book 69.5.2 Apoll. l. h. 84, 1 ut in scholio nostro interpretatur.
book 84.1 πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
book 84.2 *) ὁ στίχος οὗτος περιττός· ὁ γὰρ προκείμενος ἀρκεῖ. HP.
book 84.3 cf. ad v. 158 et PQ ad v. 82.
book 97-98.1 εἰρωτᾷς μ’ ἐλθόντα θεὰ θέον· αὐτὰρ ἐγώ τοι
book 97-98.2 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
book 97-98.3 *) [ἀθετοῦνται οἱ στίχοι ὅτι] εὐτελεῖς κατὰ τὴν σύνθεσιν
book 97-98.4 καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν HP.
book 97-98.5.1 Porsonus, Buttmannus, Dindorfius hoc scholion, quod in P
book 97-98.5.2 scriptum est interiore margine incipiens ob angustiam a v. 96
book 97-98.5.3 et desinens proxime ante 98, pertinere ad v. 94. 95. coniece-
book 97-98.5.4 runt. Ego retinui scholii locum secutus Eust. 1525, 31: εἴπο-
book 97-98.5.5 μεν δὲ ἀφελῶς, ἀκολούθως τοῖς παλαιοῖς, οἵ φασιν ὅτι εὐτελεῖς
book 97-98.10.1 οἱ δύο στίχοι—97. 98—οὗτοι καὶ κατὰ συνθήκην καὶ κατὰ
book 97-98.10.2 διάνοιαν.
book 100.1 τίς δ’ ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
book 100.2 ἄσπετον, οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις ..
book 100.3 *) σαφῶς ἐδήλωσεν Ὅμηρος, ὅτι ἔξω τῆς καθ’ ἡμᾶς θα-
book 100.4 λάσσης ἡ τῆς Καλυψοῦς νῆσος τυγχάνει [διὸ ἡ διπλῆ]. BEPQT.
book 100.5 cf. L. Ar. 247. Eust. 1525, 64. δ 556 et locos, quos ibi contuli.
book 105-11 .1 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀιζυρώτατον ἄλλων
book 105-11 .2 τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
book 105-11 .3 εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
book 105-11 .4 οἴκαδ’. ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
book 105-11 .5.1 ἥ σφιν ἐπῶρς’ ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
book 105-11 .5.2 ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
book 105-11 .5.3 τὸν δ’ ἄρα δεῦρ’ ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
book 105-11 .5.4 *) περιττοὶ οἱ στίχοι καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν μαχόμενοι.
book 105-11 .5.5 οὐ γὰρ καθ’ ὃν καιρὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ ἄνεμος ἐκινήθη καὶ
book 105-11 .10.1 οἱ ἄλλοι ἀπώλοντο, Ὀδυσσεὺς τῇ νήσῳ προσηνέχθη· οἱ δὲ τε-
book 105-11 .10.2 λευταῖοι δύο ἐκ τῶν μετὰ ταῦτά (133—134) εἰσι μετενηνεγ-
book 105-11 .10.3 μένοι PQ.
book 105-11 Numeros 105—111 Maius posuit, Buttmannus probavit.
book 124-5,n2.1 Ἄρτεμις ἁγνὴ
book 124-5,n2.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.

οὐδέποτε παρ' Ὁμήρῳ ἡ Ἄρτεμις ἄῤῥενας φονεύει· διό τινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους HPQ. cf. Eust. 1527, 47. An Aristarchus in horum numero fuit?

περὶ τρόπιος βεβαῶτα.

ὅτι (καὶ) γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ περιβεβηκότα τῇ τρόπιδι. BEPQT.

Fluxit fortasse ex Ar. cf. F. Ar. p. 21.

Ζεὺς ἔλσας (κεραυνῷ).

) Ζηνόδοτος ἐλάσας γράφει. οἱ δὲ (certe Ar.) ἔλσας, ποιητικώτερον γάρ. ἔλσας μὲν τὸ συστρέψας, ἐλάσας δὲ τὸ ἐκ χειρὸς πλήξας. HPQ. cf. L. Ar. 65. η 250.

Versibus 133—134 fuit appictus asteriscus cf. 105—111.

ἑταῖροι.

*) ὅτι ἐπὶ τῶν συμπλεόντων τίθησι τὸ (cod. τοὺς) ἑταίρους πολλάκις PQ. L. Ar. 116.

πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.

*) [ὁ ἀστερίσκος ὅτι] ἐντεῦθεν εἰς τὸ ὀλίγον ἀνωτέρω (84) μετάκειται ὁ στίχος H.

αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν ἐνθήσω, μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.

*) ὅτι καὶ ἐπὶ δίψης ὁ λιμός P.

ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσς' ἂν ἐμοί περ αὐτῇ μηδοίμην.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ περ παρέλκει PQ.

cf. F. Ar. 34. ρ 47.

τοῖς (Odysseus et Calypso) ἄρα μύθων ἦρχε.

*) ὅτι ἑνὸς πρὸς ἕνα διαλεγομένου φησὶ „τοῖς ἄρα μύθων ἦρχεν" P. cf. P 628. Φ 287. η 47.

σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.

) τὸ ἔμπης, ὃ καὶ ἔμπα λέγεται, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὅμως σημαίνει, ποτὲ δὲ ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ „ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀυτμή" (Ξ 174). MS Barnes. cf. L. Ar. 142 Apoll. l. h. 67, 24. ς 354. τ 37. BL ad Ξ 1.

περίκηλα.

) Ἀρίσταρχος ὥσπερ ξηρὰ ἐκδεχόμενος, τὰ περικεκαυμένα ὑπὸ ἡλίου P.

Chrysippus περὶ κῆλα.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

εἴκοσι δ’ ἔκβαλε πάντα.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] παρέλκει τὸ πάντα, ὡς ἐν τῷ „τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται“ (Ο 189) PQ.

cf. ad Ο 189. Σ 373. Ω 232. θ 258.

τέτρηνεν δ’ ἄρα πάντα καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισιν
γόμφοισιν δ’ ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονιῇσιν ἄρασσεν.

) Ἀριστοφάνης τὸ αὐτὸ ᾤετο περιέχειν ἄμφω. διὸ τῷ μὲν σίγμα, τῷ δὲ ἀντίσιγμα ἐπιτίθησιν BPQ. Vind. ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησι διὰ τοῦ πρώτου τὸ μὲν τέλειον τῆς ἁρμογῆς μὴ εἶναι, ἀλλ’, ὡς ἄν τις εἴποι, ἁρμόζοντα κατεσκεύασε, καὶ πρὸς ἄλληλα συγκαταγαγὼν ἐσκέψατο εἰ ἁρμόζει ἀλλήλοις· τῷ δὲ ἑξῆς συνέκλεισε καὶ κατεγόμφωσε. διὰ γὰρ τοῦ ἄρασσε τὸ τέλος τῆς ἁρμογῆς παρέστησε BHMPQT. cf. L. Ar. 342.

ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι.

Quod habent cod. BEHQV ad interpretationem vocabuli σταμίνες: τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια πήσσεται Aristarchi est cf. Etym. M. 724. Nitzsch: Anmerkungen zur Odyssee II, 39. Eust. 1533, 27.

ἄρκτον θ’, ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ’ αὐτοῦ στρέφεται καί τ’ Ὠρίωνα δοκεύει.

*) ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι (Σ 487—89) τὰ αὐτὰ περὶ τῆς Ἄρκτου καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων φησίν. P.

ποντοπορευέμεναι ἐπ’ ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.

*) [ἡ διπλῆ] πρὸς τὸ περὶ τῆς πλάνης, ὅτι ὡς ἀπὸ τῶν περὶ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος φέρεται ἐπ’ ἀνατολάς H.

cf. L. Ar. 244. δ 556 et exempla ibid. Eust. 1536, 5.

εἴσατο δ’ ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.

Fuit interpretatio vocabuli ῥινόν, pro quo scholiastae in PQT Aristarchum legisse ἐρινόν dicunt: ὁ Ἀρίσταρχος ἐρινὸν αὐτὴν τὴν συκῆν κατὰ μεταβολὴν γένους, ὡς ὁ δίφρος τὸ δίφρον. Sed huic lectioni ἐρινόν repugnat Aristonicus, qui Θ 532: εἴσατο δ’ ὡς ὅτε ῥινεός, M 118 et N 45 autem ῥινόν legit. Iam vides etiam in Venet. A variam fuisse lectionem. Eust. 1536, 13 habet: Ἀρίσταρχος δὲ ἐρινὸν γράφει αὐτὴν τὴν συκῆν, ἵνα φαίνηται τηλόθεν ἡ νῆσος, ὡσεὶ καὶ τοιαύτη τις συκῆ.

εἴσατο. Ar. notavit Θ 552, M 118, N 45 ὅτι πολλὰ σημαίνει et nostro loco quidem ἀντὶ τοῦ ἐφάνη. Similia habent schol. EPQT.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὀρώρει δ’ οὐρανόθεν νύξ.

οὐκ εἶπε ὀρώρει Ὀλυμπόθεν HT.

Fluxit fortasse ex Ar. adnotatione pertinente πρὸς τὰ περὶ Ὀλύμπου cf. L. Ar. 166—ι 69.

ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέῤῥιψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.

Quod legitur in BPQ recentiorum est, qui fingunt, Achilli necati corpus ab Ajace ex proelio ablatum esse Ulixe tegente. Quod illi finxerunt ad similitudinem Iliadis P 719. Ar. contra hos observavit, Homerum, si de Achilli caede cecinisset, vix ita instituisse. cf. L. Ar. 175.

λευγαλέῳ θανάτῳ.

*) ὅτι λευγαλέον θάνατον οἱ γλωσσογράφοι ἀποδεδώκασι τὸν ἐν ὑγρῷ, ἐκ τε τούτων καὶ ἐκ τῶν ὑπ’ Ἀχιλλέως ἐν τῇ πρὸς τὸν ποταμὸν μάχῃ λεγομένων. ἄμεινον δὲ ὀλέθριον, παρὰ τὸν λοιγόν Q.

cf. L. Ar. 106. β 61. Ap. l. h. 107, 23.

αἰθυίῃ δ’ εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης.

) οὐκ ἐφέρετο ἐν τοῖς πλείοσι. Ἀρίσταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀθετήσεως διστάζει, γράφει δὲ διὰ τοῦ υ ὑπεδύσατο, ἐν δέ τισιν ἀνεδύσατο· ἔοικε δὲ ὁ στίχος ἐκ τῶν ὕστερον (352) εἰρημένων ὑπό τινος παρεμβεβλῆσθαι „αὐτὴ δ’ ἂψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα αἰθυίῃ εἰκυῖα“. HPQ. Fluxit ex Didymo et Aristonico, cuius verba in altera scholii parte ἔοικε—εἰκυῖα servata videntur esse. cf. L. Ar. 347.

οὐ μὲν δή σε καθαφθίσει, μάλα περ μενεαίνων·
ἀλλὰ μάλ’ ὧδ’ ἔρξαι.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ μενεαίνων ἀντὶ τοῦ] προθυμούμενος· σημαίνει γὰρ ἑκάτερον ἡ λέξις· τὸ δὲ ὧδ’ ἔρξαι ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔρδε, (H) ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ V.

cf. Π 491. Apoll. l. h. 111, 9.

τόδε κρήδεμνον τανύσσαι.

) τὸ τανύσσαι ἀπαρέμφατον διὰ τὸ βαλέειν P.

cf. Herodianum ad O 159.

ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] πάλιν τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν χρῆται. HPQ.

κέληθ’ ὡς ἵππον ἐλαύνων.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] οἶδε μὲν ὁ ποιητὴς τὸν κέλητα, οὐκ εἰσάγει δὲ τοὺς ἥρωας αὐτῷ χρωμένους, εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἐν τῇ Δολωνείᾳ τὸν Διομήδην PQT.

cf. O 679. Eust. 1539, 31.

καὶ τότ’ ἔπειτ’ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο· ἡ δὲ γαλήνη.

) Ἀρίσταρχος ἡ δὲ, ἄρθρον δεχόμενος τὸ η· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ Η.

Scholion Didymi est, sed certe Ar. posuit diplam ὅτι ἐξ ἐπαναλήψεως τὰ ἄρθρα λαμβάνει. cf. ad O 127 et Herod. ibid.

ἀλλ’ ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.

) τὸ (δὲ) ἐγεγώνει ἀντὶ τοῦ εἰς ἀκοὰς ἐγένετο βοήσας τις B. ὥστε ἐξακουστὸν γενέσθαι βοήσαντά τινα EV.

Fluxisse videtur ex Ar., qui ad Θ 223 diplam posuit πρὸς τὸ γεγωνέμεν, ὅτι οὐ ψιλῶς ἐστι φωνεῖν, ἀλλ’ ἀκουστὸν φθέγγεσθαι cf. ρ 161. L. Ar. 100.

εἰ δέ κ’ ἔτι προτέρω παρανήξομαι.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ προτέρω] ἀντὶ τοῦ εἴ που ἔμπροσθεν· καὶ περισσὸς ὁ κέ. PT.

cf. K 469. δ 36. F. Ar. p. 8.

κλυτὸς Ἀμφιτρίτη.

*) ἡ διπλῆ πρὸς τὸ σχῆμα, ὡς τὸ „κλυτὸς Ἱπποδάμεια“ ἀντὶ τοῦ κλυτή. καὶ ὅτι ἐν θαλάττῃ ὢν λέγει ἐξ ἁλός. HPQE.

cf. δ 442.

παλιρρόθιον.

) παλινόρμητον, εἰς τοὐπίσω φερόμενον V. cf. L. Ar. 91. cf. ε 27. ν 5.

τὸν δ’ ἐσάωσεν || ἐς ποταμοῦ προχοάς.

*) ἀντὶ ἀντωνυμίας τὸ ὄνομα· οὐ γὰρ εἶπεν εἰς τὰς ἑαυτοῦ προχοάς· ἡ διπλῆ οὖν παράκειται πρὸς τὸ τῆς ἑρμηνείας ἴδιον. BEPQ. cf. BL ad Ξ 454.

κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο.

Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus legit ἀπὸ ἑοῦ cf. HP ubi sic corrigendum est. cf. ad B 239. T 384. Y 261 η 217.

μή μ’ ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] οὐκ εἶπε θήλεια, ἀλλὰ θῆλυς ἀρσενικῶς, ὡς ποιητικώτερον BQ. cf. ad ν 422.

ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ’ ἐλαίης.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] πλεονάζει ἡ ἐξ πρόθεσις. P. cf. F. Ar.
book 477.3 27. Θ 19.
book 477.4) τὸ σχῆμα ἀντίπτωσις, ἵν’ ᾖ, τὸν μὲν φυλίης, τὸν δ’
book 477.5.1 ἐλαίης. ἢ στικτέον μετὰ τὸ πεφυῶτας, ἵνα ἐν τοῖς ἑξῆς λείπῃ
book 477.5.2 τὸ ἦν ῥῆμα, ὁ μὲν φυλίης ἦν, ὁ δὲ ἐλαίης PQ.
book 477.5.3 Fluxisse potest ex Aristonico aut ex Nicanore, ad quem
book 477.5.4 alteram scholii partem malim referre. cf. Eust. 1547 et scholia
book 477 ad E 245.
book 1.1 ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε.
book 1.2 *) [ἡ διπλῆ περιεστιγμένη ὅτι] Ζηνόδοτος [γράφει] ἐκά-
book 1.3 θευδε HP (cod. καθεῦδε, sed corrigendum est). cf. ad γ 402.
book 1.4 A 68. 611. O 716. Duentzer 60.
book 8.1 εἷσεν δὲ Σχερίῃ.
book 8.2 *) ὅτι Σχερία ὠνομάσθη ἡ τῶν Φαιάκων γῆ καὶ οὐ Κέρ-
book 8.3 κυρα, καὶ ὅτι ἔξω τῆς καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένης. EPQ. cf. L. Ar.
book 8.4 244. ζ 204.
book 26.1 εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα.
book 26.2) τὰ φύσει λαμπρὰ (suppl. οὐ τὰ τότε λαμπρά). E. cf.
book 26.3 L. Ar. 199. Apoll. l. h. 161, 20. ζ 58. 74.
book 26.4 Adnotare solebat Ar. haec epitheta apud Homerum nomi-
book 26.5.1 nibus quasi propria et ita firmiter adhaerentia, ut ne tum qui-
book 26.5.2 dem divelli possint, si significatio eorum ab aliquo loco vel
book 26.5.3 tempore aliena sit. cf. Fr. ad Γ 352 et exempla ibid.
book 33.1 ὄφρα τάχιστα || ἐντύνεαι.
book 33.2) ἀντὶ ὑποτακτικοῦ τοῦ ἐντύνηαι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ „ἐπεὶ
book 33.3 ἄρ’ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων“ (I 409) καὶ „ὄφρα καὶ ἄλ-
book 33.4 λος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν“ (ξ 400) P.
book 33.5.1 Verba non sunt Ar., nam nunquam his modorum nomini-
book 33.5.2 bus: ὁριστικὴ, ὑποτακτικὴ, εὐκτική usus est, cf. F. Ar. p. 7,
book 33.5.3 sed observationem Ar. esse puto. v. ζ 259.
book 37.1 ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσιν.
book 37.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἄγῃσιν] ἀντὶ τοῦ ἄγοι P.
book 37.3 cf. F. Ar. 9. α 396. δ 692. ρ 385.
book 38.1 ζῶστρά τε καὶ πέπλους.
book 38.2 Notatum fuit vocabulum ζῶστρα ἅπαξ εἰρημένον. cf. schol.
book 38.3 PQT.
book 42.1 Οὔλυμπὸν δ’, ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
book 42.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] εἰ μὲν πρὸς τὸν οὐρανὸν τὸ ὅθι φασὶ,
book 42.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

νῦν (cod. Vind. 133 habet: νοεῖν, quod Karajan l. c. p. 299
book 42.4 praefert) οὐκ ἔχει καλῶς. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τούτου διστάζει [διστά-
book 42.5.1 σειεν ἄν L.] ὁ ποιητὴς λέγων, ὅθι φασίν· εἰ δὲ πρὸς τὸ κα-
book 42.5.2 λούμενον οὕτως ὄρος, καλόν. EQ. cf. L. Ar. 166.
book 44.1 οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται.
book 44.2) ἀχιόνιστον μὲν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω μερῶν λέγει,
book 44.3 ἀγάννιφον δὲ ἀπὸ τῶν κατωτέρω, τὸν μετὰ τὰ νέφη τόπον.
book 44.4 BHPQT.
book 44.5.1 Sic explicuisse Aristarchum Lehrsio non dubium est. cf.
book 44.5.2 Ar. p. 165. ADL ad A 420.
book 45.1 πέπταται ἀνέφελος.
book 45.2) νεφελῶν χωρίς· ἡ γὰρ κορυφὴ ἡ τοῦ Ὀλύμπου ἐπου-
book 45.3 ράνιος καλεῖται. ὁ δὲ οὐρανὸς ὑφ' Ὁμήρου ἀπὸ τῶν νεφελῶν
book 45.4 ἑὼς τοῦ κατηστερισμένου τόπου συνωνύμως αὐτῷ τῷ κατη-
book 45.5.1 στερισμένῳ καλεῖται. EPQV.
book 45.5.2 cf. L. Ar. 166. A 497.
book 50.1 βῆ δ' ἴμεναι διὰ δώμαθ'.
book 50.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ διὰ δώματα] ἀντὶ τοῦ διὰ δωμάτων. H.
book 50.3 cf. F. Ar. 21. Editiones habent κατὰ δώμαθ', quod est in
book 50.4 domo. ABDFHIKLM διὰ, ex ras. NPS, κατὰ CGQRV.
book 52.1 ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ.
book 52.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τῆς παρὰ, ἵν' ᾖ] παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ V.
book 52.3 cf. Z 92. ζ 305. η 153.
book 54,n1.1 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας.
book 54,n1.2 Notata fuisse videtur praepositio μετὰ pro πρὸς cf. schol. QT:
book 54,n1.3 ἐρχομένῳ πρὸς τοὺς κλειτοὺς βασιλῆας. E habet: τὸ μετὰ ἀντὶ τοῦ
book 54,n1.4 εἰς, quod, si ex Ar. fluxit, corrigendum est in πρός v. L. qu. ep. p. 88.
book 54,n1.5.1 Et adiunxit fortasse ὅτι βασιλεῖς καὶ τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντας λέγει.
book 54,n1.5.2 cf. θ 49. 390.
book 57.1 πάππα φίλ'.
book 57.2) πάτερ. ψελλιζομένη ἐστί τις φωνή, προσφώνησις φιλο-
book 57.3 φρονητικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. EP. cf. Δ 411. I 607.
book 57.4 L. Ar. 152.
book 58.1 ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι.
book 58.2) οὐ τὰ τότε, ἀλλὰ τὰ φύσει. ὡς ἐπὶ τοῦ „φαεινὴν ἀμφὶ
book 58.3 σελήνην“ (Θ 551) οὐ τὴν τότε, ἀλλὰ τὴν φύσει. καὶ ἐπὶ τοῦ
book 58.4 „πλήθει δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥεέθρα“ (Φ 218). E.
book 58.5 cf. ζ 26. 74. Fuit Ar. διπλῆ ὅτι ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον.
book 60,n2.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε .. ἐόντα

book 60,n2.2 ... εἵματ’ ἔχοντα

book 60,n2.3 σοὶ ἐόντα, ἀντίπτωσις h. Fluxit fortasse ex Ar. cf. Eust. 1551, 60.

book 74.1 ἐσθῆτα φαεινήν.

book 74.2) οὐ τὴν τότε οὖσαν φαεινήν· ῥερύπωται γάρ· ἀλλὰ τὴν

book 74.3 φύσει καθαράν. EHPV. cf. ζ 58. 26. Φ 218.

book 76.1 μήτηρ δ’ ἐν κίστῃ.

book 76.2) ἅπαξ ἐνταῦθα ἡ κίστη. PQV. Apoll. l. h. 99, 24.

book 83.1 αἱ δ’ ἄμοτον τανύοντο.

book 83.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος [τὸ] ἔτρεχον,

book 83.3 ὡς ἐκεῖ „οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγόν“ (γ 486) BP.

book 83.4 cf. γ 486 et locos ibi collatos.

book 86.1 ἔνθ’ ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ’ ὕδωρ

book 86.2 καλὸν ὑπεκπρορέει.

book 86.3 *) σημειωτέον τὴν ἐναλλαγὴν τῶν χρόνων, οὗ μὲν ἦσαν,

book 86.4 οὗ δὲ ῥέει. πρὸς ὃ ἡ διπλῆ. P.

book 98 εἵματα δ’ ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.

book 98.1 *) ὅτι καὶ [ἐν Ἰλιάδι?] τὰ τοιαῦτα τηρεῖ, τὸ μὲν γὰρ ἐν

book 98.2 ἡλίῳ ξηρᾶναι τερσῆναι λέγει, τὸ δὲ ἐν ἀνέμῳ ψῦξαι „τοὶ δ’

book 98.3 ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων“ (Λ 621) P.

book 98.5 cf. ad Λ 621. L. Ar. 127.

book 101.1 τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.

book 101.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] μεταβαλὼν (vel potius μεταλαβὼν L.) τὸ

book 101.3 „σφαίρῃ ταὶ δ’ ἄρ’ ἔπαιζον“ (100) εἶπε „τῇσι δὲ Ναυσικάα

book 101.4 λευκώλενος ἤρχετο μολπῆσ“, πᾶσαν παιδίαν μολπὴν λέγων.

book 101.5.1 οἱ δὲ νεώτεροι τὴν ᾠδήν. ὅτι δὲ οὐκ ᾖδεν ἡ Ναυσικάα, ἀλλ’

book 101.5.2 ἐσφαίριζε, δηλοῖ τὸ „σφαῖραν ἔπειτ’ ἔρριψε μετ’ ἀμφίπολον

book 101.5.3 βασίλεια“ (115). BEHPQ.

book 101.5.4 cf. L. Ar. 138. F. Ar. A 474. α 152. δ 19.

book 108.1 ῥεῖα τ’ ἀριγνώτη πέλεται.

book 108.2 Ex Ar. ad Π 123 apparet, hic notatam fuisse formam femi-

book 108.3 ninam ἀριγνώτη pro ἀρίγνωτος, quod in recentiore sermone hoc

book 108.4 adiectivum generis communis esse solet, ut ἀσβέστη pro ἄσβε-

book 108.5 στος. cf. F. Ar. 31.

book 122.1 θῆλυς ἀυτή.

book 122.2) οὐκ εἶπε θήλεια P. Vind. 133. cf. Karajan l. c. 296. p.

book 122.3 F. Ar. 31, β 214 et exempla ibidem.

book 137.1 σμερδαλέος δ’ αὐτῇσι φάνη.

book 137.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus legit ἀργαλέος,
book 137.3 κακῶς cf. HP., alii λευγαλέος κακῶς.
book 144.1 λίσσοιτ’, εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἵματα δοίη.
book 144.2) περιττὸς ὁ στίχος· οὐ γὰρ περὶ τῆς διανοίας αὐτῆς
book 144.3 διστάζει, ἀλλὰ πῶς παρακαλέσει, πλησίον σταίη ἢ ἀφεστηκὼς
book 144.4 αὐτῆς. καὶ Ἀθηνοκλῆς δὲ ὑπώπτευσε τὸν στίχον HP.
book 144.5.1 Athenocles ἐν τῷ περὶ Ὁμήρου a Didymo ad Z 71 citatur
book 144.5.2 cf. A. Γ 368. Eust. 1555, 58.
book 163.1 νέον ἀνερχόμενον.
book 163.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ νέον ἀνερχόμενον ἀντὶ τοῦ] νεωστὶ
book 163.3 ἀνερχόμενον [ὡς τὸ „νέον ἡβώωντα“ I 446) BPQ. cf. α 209 et
book 163.4 exempla ibidem.
book 165.1 ᾗ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε’ ἔσεσθαι.
book 165.2 *) ὅτι οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ μέλλεν. Ἀττικῶν γάρ ἐστι
book 165.3 τῶν μεταγενεστέρων. P. cf. L. Ar. 121. α 232 et locos ibi
book 165.4 collatos.
book 167.1 ἐκ δόρυ γαίης.
book 167.2) σημείωσαι ὅτι καὶ τὸ δένδρον δόρυ καλεῖ E. cf. Apoll.
book 167.3 l. h. 60, 7.
book 168.1 ὡς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε.
book 168.2) σημειοῦνταί τινες, ὅτι τὸ μὲν ἄγαμαι ἀντὶ τοῦ θαυμάζω,
book 168.3 τὸ δὲ τέθηπα ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαι PQV.
book 168.4 cf. L. Ar. 147. Apoll. 150, 28. β 67. θ 565. ψ 64. 211.
book 174.1 τελέουσιν πάροιθεν.
book 174.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ τελέουσι ἀντὶ τοῦ] τελέσουσιν BPT.
book 174.3 cf. F. Ar. 6. γ 82 et exempla ibid.
book 176.1 σὲ ... ἐς πρώτην ἱκόμην.
book 176.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἱκόμην ἀντὶ τοῦ] ἱκέτευσα V.
book 176.3 cf. X 123. Apoll. l. h. 90, 33. γ 92.
book 201.1 οὐκ ἔσθ’ οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός.
book 201.2) ὁ ζῶν H. Sic Aristarchum interpretatum esse apparet
book 201.3 ex scholio Didymi ad h. v. cf. L. Ar. 47. ι 43, ubi accuratius
book 201.4 hac de re agam.
book 204.1 οἰκέομεν δ’ ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ.
book 204.2 *) ὅτι σαφῶς ἐνταῦθα ἐκτετοπισμένην που καὶ ἐσχάτην
book 204.3 τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ὑφίσταται, οὐ τὴν Κέρκυραν T. cf.
book 204.4 L. Ar. 248, ζ 8.
book 218.1 στῆθ’ οὕτω ἀπόπροθεν.
book 218.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) δεικτικῶς, οὕτως ὡς ἔχετε· ὡς κἀν τῷ Ἥφαιστε, πρό-
book 218.3 μολ’ ὧδε (Σ 392) PMT.
book 218.4 cf. ad Σ 392, ubi citatur noster versus in interpretatione
book 218.5 illius πρόμολ’ ὧδε.
book 221.1 ἄντην δ’ οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι.
book 221.2) ἢ περιττεύει τὸ ἄν, ἢ τὸ λοέσσομαι ἀντὶ τοῦ λοεσσαί-
book 221.1 μην τέτακται P. cf. F. Ar. 8.
book 221.2 De virginum officio heroes lavandi certe fuit adnotatio Ari-
book 221.5.1 starchi, quod hic locus observationi eius repugnare videtur. cf.
book 221.5.2 schol. in QT. ταῦτα μάχονται τῷ ὑπὸ παρθένων ποιεῖν λου-
book 221.5.3 όμενον. λύοιτο δ’ ἂν τῇ λέξει, προσέθηκε γὰρ „μετελθών“
book 221.5.4 οἷον ξένος ὤν. τάχα δ’ οὐδ’ ὅλως παρθένοι λούουσι. λέγεται
book 221.5.5 γὰρ „τὸν δ’ ἐπεὶ οὖν δμῶαι λοῦσαν“, ἀλλ’ οὐχὶ κοῦραι· καὶ
book 221.10.1 περὶ τῆς Ἥβης γὰρ ἀμφισβητεῖται εἰ παρθένος ἦν· καὶ ἡ
book 221.10.2 Ἑλένη λούοιτ’ ἂν Ὀδυσσέα.
book 222.1 κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισι μετελθών.
book 222.2) ἀντὶ τοῦ ἐπελθών V. L. qu. ep. p. 88. θ 47.
book 224.1 χρόα νίζετο ἅλμην.
book 224.2 *) [ἡ διπλῆ] πρὸς τὴν φράσιν τὸν χρόα τὴν ἅλμην ἀπε-
book 224.3 νίζετο. Q.
book 224.4 cf. F. Ar. 20. Eust. 1560, 49.
book 244-5.1 αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
book 244-5.2 ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.
book 244-5.3) ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος, διστάζει δὲ περὶ τοῦ
book 244-5.4 πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμὰν αὐτὸν μετέλαβε (corr. L. „transtulit
book 244-5.5.1 ad sua“ pro cod. μετέβαλε) παρθένους λεγούσας εἰσάγων „Ζεῦ
book 244-5.5.2 πάτερ, αἲ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη“. HQ.
book 244-5.5.3 cf. L. Ar. 340. η 311. Versus 245 asterisco notatus est in
book 244-5.5.4 D. cf. La Roche p. 134.
book 256.1 πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα.
book 256.2 *) ὅτι ἐν πᾶσι φέρεται ἐμοῦ, ἀλλ’ οὐκ ἐμεῦ. ὅμως ἐπί
book 256.3 τινων (M. Schmidt fortasse ἐπιτιμῶν!) ὁ Ζηνόδοτος ἐπὶ τὸ
book 256.4 χεῖρον μετατίθησι. HQE. cf. Ξ 118, Ω 486, α 413.
book 258.1 ἀλλὰ μάλ’ ὧδ’ ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπι-
book 258.2 νύσσειν.
book 258.3 *) ὅτι ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ τοῦ ἔρδε· τὸ δὲ οὐκ ἀπι-
book 258.4 νύσσειν οὐκ ἀπίνυτος εἶναι, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (Ο 10) „κῆρ
book 258.5.1 ἀπινύσσων“ τὸ κῆρ ἀπίνυτος ὤν. QT.
book 258.5.2

cf. F. Ar. 14. α 291. O 10.

ὄφρ’ ἂν μέν κ’ ἀγροὺς ἴομεν.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ ἴομεν ἀντὶ τοῦ ἴωμεν· [συνέσταλται γάρ.] H. cf. F. Ar. 13. ζ 33.

καρπαλίμως ἔρχεσθαι.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ τέθεικεν. H. cf. ζ 258.

καί νύ τις ὧδ’ εἴπῃσι κακώτερος ἀντι-
βολήσας·
τίς δ’ ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
ἤ τίς οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
βέλτερον, εἰ καὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ’ ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ’ ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
καὶ δ’ ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
ἥ τ’ ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσι μίσγηται πρίν γ’ ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.

*) ἀθετοῦνται στίχοι ιδ′ ἕως „ἀνδράσι μίσγηται“ ὡς ἀνοίκειοι τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ. —εἴρηται οὖν τοῦτο διὰ τῶν πρὸ αὐτῶν β′ στίχων, τῶν „ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα“. HQ.

πατρὸς ἐμοῖο.

Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem ἐμεῖο cf. schol. HQ. ζ 256.

τέμενος τεθαλυῖα τ’ ἀλωή.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] τέμενος λέγεται ἡ ἀποτετμημένη γῆ EV. cf. Σ 550. Z 194. L. Ar. 150.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀλωὴ λέγεται [ἡ] δενδροφόρος γῆ. QV. cf. Φ 36. η 122.

ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ’ ἐρέεσθαι.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἴμεν] ἀντὶ τοῦ ἴθι [καὶ τὸ] ἐρέεσθαι ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον HV. cf. F. Ar. 14. α 291.

δώματα Φαιήκων ..

... ἀλλ’ ὁπότ’ ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) κεκύθωσιν ὅμοιον τῷ λελάχωσιν. προειπὼν δὲ δώματα
book 302.4 ἐπήνεγκε δόμος, πρὸς ὃ ἡ διπλῆ. Q. cf. F. Ar. p. 11 not.
book 305.1 ἡ δ᾽ ἧσται ἐπ᾽ ἐσχάρῃ.
book 305.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἐπ᾽ ἐσχάρῃ] ἀντὶ τοῦ παρὰ (sic scri-
book 305.3 bendum) ἐσχάρῃ. H. cf. Z 15. ζ 52. L. qu. ep. p. 87.
book 318 εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
book 318 Notatum fuit vocabulum πλίσσοντο ἅπαξ λεγόμενον. v. HPQ.
book 8.1 γρηῢς Ἀπειραίη.
book 8.2 *) ὅτι συνέστειλεν Ἰακῶς καὶ ἑξῆς „τήν ποτ᾽ Ἀπείρηθεν“
book 13.1 ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
book 13.2 Fuit diple periestigmene quod Zenodotus hunc versum ex-
book 13.3 punxit v. HP: ἀθετεῖ Ζηνόδοτος· ἤδη γὰρ εἶπε „δαῖε δέ οἱ
book 13.4 πῦρ“ (7).
book 13.5.1 *) [ἡ διπλῆ] διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ εἴσω πρὸς τὸ ἔνδον.
book 13.5.2 HP. cf. L. Ar. 134.
book 13.5.3 *) [ἡ διπλῆ ὅτι δόρπον λέγει τὴν] ἑσπερίνην τροφήν. δεῖ
book 13.5.4 γὰρ νοεῖν, ὅτι ἑσπέρας εἰσῆλθεν ἡ Ναυσικάα HPT. cf. L.
book 13.5.5 Ar. 127. α 124. β 20. δ 61. π 2.
book 15.1 πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέους᾽ Ὀδυσῆι.
book 15.2 *) ὅτι τῷ Ὀδυσσεῖ περιέθηκε σκότος, οὐ τοῖς Φαίαξιν,
book 15.3 ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς Ζηνόδοτος PQT. v. ad v. 41 et 140. For-
book 15.4 tasse adnotavit etiam: ὅτι ἀέρα τὴν σκοτίαν καλεῖ. cf. schol.
book 15.5 in E 14, P 644. 649. L. Ar. 102.
book 24.1 καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος.
book 24.2) Ἀρίσταρχος μὲν ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρος, τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ
book 24.3 ξένος καὶ πόρρωθεν πεπερακώς, ἢ μακρόθεν ἀφιγμένος PV.
book 24.4 cf. Apoll. l. h. 149, 1.
book 25.1 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης.
book 25.2 *) ὅτι [ἀπίαν λέγει] τὴν πολὺ ἀφεστῶσαν γῆν, οὐ τὴν Πε-
book 25.3 λοπόννησον, ὡς (οἴονται) οἱ νεώτεροι. EMPT. L. Ar. 227.
book 33.1 οὐδ᾽ ἀγαπαζόμενοι φιλέουσι.
book 33.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ
book 33.3 δὲ φιλέουσι μετὰ στοργῆς ξενίζουσι. BPT. cf. F. Ar. 2. δ 47.
book 33.4 322. κ 238. L. Ar. 147. δ 29.
book 36.1 τῶν νέες ὠκεῖαι ὡς εἰ πτερὸν ἠὲ νόημα.
book 36.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐντεῦθεν τὸ παροιμιῶδες „διέπτατο δ᾽
book 36.3 ὥστε νόημα“ BET [ἔκ τε τούτων καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰλίαδα „ὡς
book 36.4 δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀίξῃ νόος ἀνέροσ“ (O 80) συγκεῖται, οὐκ ὂν παρ᾽
book 36.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οὐδενὶ ποιητῇ]. cf. Ar. ad O 80.

book 40.1 ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας.

book 40.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ δι’ αὐτῶν PV. cf. F. Ar. 21.

book 41.1 ἤ ῥά οἱ ἀχλὺν κατέχευε.

book 41.2 *) [ἡ διπλῆ περιεστιγμένη ὅτι] Ζηνόδοτος ἤ σφισιν ἀχλὺν
book 41.3 γράφει, οὐκ εὖ. ἐν γὰρ τοῖς ἑξῆς (143) φησιν „καὶ τότε δή
book 41.4 ῥ’ αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ“. HP. cf. v. 15.

book 47.1 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε.

book 47.2 *) ὅτι δύο ὄντων „τοῖσι“ εἶπε· καὶ περισσὸς ὁ δέ P. cf.
book 47.3 ε 202. P 628. Φ 287.

book 49.1 δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας.

book 49.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] βασιλεῖς [καὶ] τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντάς
book 49.3 φησιν. BPQT. cf. L. Ar. 115.

book 59,n1.1 ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν.

book 59,n1.2 ὡς ἔθνους τινὸς τῶν γιγάντων μέμνηται γενναίου καὶ ὑπερη-
book 59,n1.3 φάνου. τὰ δὲ παρὰ τοῖς νεωτέροις οὐκ οἶδεν, οὔδ’ ὡς ἦσαν ἐκ-
book 59,n1.4 τράπελοί τινες καὶ ὀφιόποδες, οἵους αὐτοὺς ἀναζωγραφοῦσιν, οὔτε
book 59,n1.5.1 ὡς Φλέγραν ᾤκησαν, οὔτε ὅτι θεοῖς ἐμαχέσαντο PQ. Fluxit fortasse
book 59,n1.5.2 ex Ar.

book 65.1 νύμφων ἐν μεγάρῳ.

book 65.2 Notatum fuit vocabulum νύμφων ἅπαξ εἰρημένον nostro
book 65.3 loco et Ψ 223. cf. schol. BEPQT quod errat contendens, non
book 65.4 legi nisi in hoc Odysseae versu vocabulum.

book 79-80.1 πόντον ἐπ’ ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρα-
book 79-80.2 τεινήν,
book 79-80.3 ἵκετο δ’ ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην.

book 79-80.4 *) ὅτι ἑνικῶς τὰς Ἀθήνας H. cf. γ 287. A ad B 498.

book 79-80.5.1 In HP praeterea legitur: ὑποπτεύεται ὁ τόπος, ὡς καὶ
book 79-80.5.2 Χαῖρίς φησιν ἐν Διορθωτικοῖς, quod ex Didymo manasse vi-
book 79-80.5.3 detur, qui citat hunc grammaticum ad B 865. Z 71. I 605. An
book 79-80.5.4 suspectus fuit locus, quod Minerva non rediit in Olympum ut
book 79-80.5.5 ζ 42?

book 103.1 πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ
book 103.2 αἱ μὲν ἀλετρεύουσι, αἱ δὲ ἱστους ὑφῶσι.

book 103.3 Ex schol. PQ sequitur, ut fuerit Ar. diple πρὸς τὸ σχῆμα,
book 103.4 ὅτι ἀντὶ τοῦ δμωῶν αἱ μὲν .. αἱ δέ. cf. F. Ar. p. 19.

book 104.1 ἀλετρεύουσι.

book 104.2 *) [ὅτι ἤλλακται ὁ χρόνος ἀλετρεύουσι] ἀντὶ τοῦ ἠλέτρευον.

book 104.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

HP. cf. F. Ar. 4. K 364 ubi noster locus sic explanatur.
book 107.1 καιροσέων δ’ ὀθονέων.
book 107.2 *) ὅτι καὶ ἐπὶ ἐρίων ὀθόναι λέγεται (cod. λέγονται) BHMPT.
book 122.1 ἀλωή.
book 122.2) ἀλωὴ νῦν ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. ἐῤῥίζωται δέ, πεφύτευ-
book 122.3 ται. B. Alibi ἡ δενδροφόρος γῆ. cf. Φ 36. ζ 293.
book 126.1 ἕτεραι δ’ ὑποπερκάζουσιν.
book 126.2 *) [ἡ διπλῆ] πρὸς τὸ ἕτερον, ὅτι ἐπὶ δύο. ἐπὶ δὲ τοῦ
book 126.3 τρίτου ἄλλας (125) P. cf. I 313. M 93.
book 132.1 τοῖ’ ἄρ’ ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα
book 132.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι κατὰ τοῦ οὐδετέρου τὸ πληθυντικόν] τοῖα
book 132.1 (cod. τόσα] ἔσαν, ὡς „σπάρτα λέλυνται“ (B 135) H.
book 132.2 Observatum est, quod neutrum plurale cum verbo plurali
book 132.5 coniunctum est. cf. F. Ar. 15.
book 137.1 σπένδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ ἀργειφόντῃ,
book 137.2 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
book 137.3 *) ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἔθος. καὶ ὅτι κοίτου ἀρσενικῶς φησι.
book 137.4 P. cf. γ 334.
book 139.1 βῆ διὰ δῶμα.
book 139.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τοῦ] διὰ τοῦ δώματος P. cf. F. Ar.
book 139.3 21 et ad v. 40.
book 140.1 πολλὴν ἠέρ’ ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη.
book 140.2 *) ὅτι τῷ Ὀδυσσεῖ περιέχεεν, οὐ τοῖς Φαίαξιν, ὡς Ζηνό-
book 140.3 δοτος. HP. cf. v. 41. 15.
book 153.1 ἕζετ’ ἐπ’ ἐσχάρῃ.
book 153.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ παρ’ ἐσχάρῃ. PT. cf. ζ 305. 52.
book 155,n2.1 ἥρως Ἐχένηος.
book 155,n2.2 ὁ ποιητὴς πλάττει τοῦτο τὸ ὄνομα· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔχειν τὴν νῆα
book 155,n2.3 ἐκάλεσε τοῦτον Ἐχένηον E. Fluxit fortasse ex Ar. cf. β 386. γ 425. δ 630.
book 155,n2.4 Eust. 1575, 61: ὅτι τὰ πλείω τῶν Φαιακικῶν ὀνομάτων ναυτικὰ ἔκ τε
book 155,n2.5 νεῶν καὶ θαλάσσης εἰλημμένα.
book 159.1 Ἀλκίνο’, οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικεν.
book 159.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ οὐ κάλλιον] ἀντὶ τοῦ οὐ καλόν. PQ.
book 159.3 cf. F. Ar. 30. γ 125. 362. Eust. 1575, 64.
book 174.1 παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
book 174.2 *) ἀθετεῖται τὸ ἔπος ὡς ἀσύμφωνον τῇ τοῦ Ὁμήρου συν-
book 174.3 ηθείᾳ. οὐ γὰρ ποιεῖ τὰς τραπέζας ἀφαιρουμένας παρόντων
book 174.4 τῶν δαιτυμόνων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπαλλαγήν. HPQT.
book 174.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

cf. schol. in V ad Ω 476 et Ar. ad Δ 262 ubi ἡ διπλῆ
book 174.1 ὅτι διὰ παντὸς αἱ τράπεζαι παρέκειντο. Phaeaces nondum cubi-
book 174.2 tum iverunt, itaque Laodamas, cuius sellam Ulixes occupavit,
book 174.3 mensam habet.
book 196.1 πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι.
book 196.2) ἀντὶ τοῦ πρὶν αὐτόν. ὡς περὶ ἑτέρου λέγει P.
book 197,n3.1 πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα κατὰ κλῶθές τε.
book 197,n3.2 γενικόν ἐστι τὸ αἶσα, εἶτα εἰδικὸν τὸ κλῶθες, ὡς „ἀλλ’ ἄγε δή
book 197,n3.3 τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα ἢ καὶ ὀνειροπόλον“ (A 62). τὸ μὲν
book 197,n3.4 γὰρ γενικὸν, τὰ δὲ εἰδικά. BPQT. cf. A 62 ubi sic interpretatus est
book 197,n3.5 Aristarchus, et fortasse etiam hoc ex adnotatione eius manavit
book 217.1 ἥ τ’ ἐκέλευσε ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη.
book 217.2 *) [ἡ διπλῆ περιεστιγμένη ὅτι] Ζηνόδοτος ἑοῦ (cod. male
book 217.3 ἕο) γράφει ἀντὶ τοῦ ἑαυτῆς. [τοῦτο δὲ σύναρθρον καὶ οὐχ ἁρ-
book 217.4 μόζον τῷ λόγῳ]. HP.
book 217.5 cf. B 239. Y 261. Ω 293.
book 222.1 ὑμεῖς δ’ ὀτρύνεσθαι.
book 222.2 *) ὅτι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ, ὅπερ ἀγνοῶν Ζη-
book 222.3 νόδοτος γράφει ὀτρύνεσθε HP. cf. Γ 458.
book 238.1 τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ’ ἔδωκεν;
book 238.2 *) ὅτι πρὸς τὸ τελευταῖον ἀποκρίνεται μόνον „τίς τοι τάδε
book 238.3 εἵματ’ ἔδωκεν. P.
book 250.1 ἀργῆτι κεραυνῷ || Ζεὺς ἔλσας
book 250.2 γράφεται ἐλάσας P.
book 250.3 Hanc Zenodoti lectionem fuisse et ab Ar. vituperatam esse
book 250.4 apparet ex schol. ad ε 132. cf. L. Ar. 65.
book 251-8.1 ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ
book 251-8.2 ἑταῖροι,
book 251-8.3 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης
book 251-8.4 ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
book 251-8.5.1 νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
book 251-8.5.2 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα
book 251-8.5.3 ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκεν
book 251-8.5.4 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
book 251-8.5.5 ἀλλ’ ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
book 251-8.10.1 ἀθετοῦνται στίχοι η′. ὕστερον γὰρ ταῦτα λέγεται· εἰ δὲ
book 251-8.10.2 προείρητο, οὐκ ἂν ἐπαλιλλόγει. HP. cf. L. Ar. 438.
book 251-8.10.3 In M. obeli appicti sunt. Ad v. 251 ἀπέφθιθεν legitur in
book 251-8.10.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

HP. ὡς κόσμηθεν, quod est lectio Aristarchi, cf. Ariston. ad Π 354: ὅτι οὕτως δεῖ γράφειν διέτμαγεν ὡς κόσμηθεν, ἵν’ ᾖ διετμάγησαν παθητικῶς. τὸ γὰρ διέτμαγον ἐνεργητικόν ἐστιν. cf. etiam schol. ad Π 507.

δύσετό τ’ ἠέλιος.

) Ἀρίσταρχος γράφει δείλετο, ὅ ἐστιν εἰς δείλην ἐκλίνετο. πρὸ δυσμῶν γάρ, φησὶ, συνέτυχε τῇ Ναυσικάᾳ ὁ Ὀδυσσεύς HP. cf. Eust. 1580, 17.

ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο.

) οὕτως Ὁμηρικὸν τὸ τῆς ἑρμηνείας. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἔλποιτο H. cf. F. Ar. 8.

ἦγεν ἐς ἡμέτερον.

) οὕτως ἡμετέρου. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα ὡς ἐς διδασκάλου HP.

Fluxisse videtur ex Didymo et Aristonico cf. ad β 55.

αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ
Ἄπολλον,
τοῖος ἐών, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅ τ’ ἐγώ περ,
παῖδα τ’ ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὖθι μένων· οἶκον δέ κ’ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
εἴ κ’ ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ ς’ οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων. μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

) τοὺς ἓξ Ἀρίσταρχος διστάζει Ὁμήρου εἶναι. εἰ δὲ καὶ Ὁμηρικοὶ (h. e. etiamsi nihil continent quod a consuetudine sermonis et antiquitatis Homericae abhorreat L. Ar. 339) εἰκότως αὐτοὺς περιαιρεθῆναί φησι. πῶς γὰρ ἀγνοῶν τὸν ἄνδρα μνηστεύεται αὐτῷ τὴν θυγατέρα καὶ οὐ προτρεπόμενος, ἀλλὰ λιπαρῶν; P.

εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἐστ’ Εὐβοίης

) ἐκτετόπισται τὰ τῆς πλάνης. τῆς γὰρ Σχερίας πόῤῥω φησὶ τὴν Εὔβοιαν. ἴδιον τοῦτο τῶν ἀπείρων τῆς Ἑλλάδος. P. cf. L. Ar. 244. d 556 et locos ibi collatos.

τοῖσιν δ’ ἡγεμόνευε.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ τοῖσιν ἀντὶ γενικῆς H. cf. F. Ar. p. 22.

δεῦτ’ ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἰδίως ἐξενήνοχε. τὸ γὰρ δεῦτε πληθυντικῶς φήσας τὸ ἄγε ἑνικῶς εἶπε. E. cf. γ 475.

ὄφρα ξείνοιο πύθησθε.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐλλείπει ἡ περὶ, ἵνα ᾖ περὶ τοῦ ξείνου
book 12.3 T. cf. F. Ar. p. 26.
book 16.1 ἀγοραί τε καὶ ἕδραι.
book 16.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ ἑνικοῦ τοῦ ἀγορά· προεῖπε γοῦν εἰς
book 16.3 ἀγορὴν ἰέναι (5) καὶ „ἐνθάδε τέ σφ’ ἀγορὴ καλὸν Ποσιδήϊον
book 16.4 ἀμφίσ“ (ζ 266). H. cf. γ 287 et exempla ibidem.
book 17.1 θηήσαντο ἰδόντες.
book 17.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] σαφῶς νῦν τὸ ἐθηήσαντο ἀντὶ τοῦ ἐθαύ-
book 17.3 μασαν· ἐπιφέρει γοῦν ἰδόντες. Q.
book 22.1 δεινός τ’ αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
book 22.2 πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ’ Ὀδυσῆος.
book 22.3 Nota fuit de Zenodoti athetesi versuum 22—23, qui in eo
book 22.4 offendit, quod Ulixes unum modo certamen disci apud Phaea-
book 22.5.1 ces inierit, non multa. Crates ἀέθλους mire intellixit τοὺς κατὰ
book 22.5.2 Ἰθάκην πόνους cf. schol. in HQV. πληθυντικῶς εἶπε τὸν τοῦ
book 22.1 δίσκου ἆθλον· Κράτης δὲ τοὺς κατὰ Ἰθάκην ἤκουσε πόνους
book 22.2 QV. ἀθετεῖ Ζηνόδοτος· οὐ γὰρ πολλοὺς ἐτέλεσεν ἐν Φαιακίᾳ,
book 22.3 ἀλλ’ ἐδίσκευσε μόνον (186) HQ. cf. Eust. ad h. v. Duentzer p. 91.
book 29.1 ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων.
book 29.2) οὐ προσέθηκεν ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν (ut Crates vult
book 29.3 cf. ad β 1) ὅτι ἁπλούστερον οἱ ἀρχαῖοι διῄρουν τὸν κόσμον,
book 29.4 εἴς τε ἀνατολὴν καὶ δύσιν T.
book 29.5.1 Fluxit ex Ar. qui ad M 239 posuit diplam, ὅτι δύο διαστά-
book 29.5.2 σεις οἶδεν Ὅμηρος κοσμικὰς ἀνατολὴν καὶ δύσιν. cf. L. A. 174.
book 38.1 θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα.
book 38.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ θοὴν] ἀντὶ τοῦ θοῶς, ὡς „λῦσεν ἀγο-
book 38.3 ρὴν αἰψήρην“ (β 257) HQ. [καὶ ὅτι] ἐκ τοῦ περὶ αὐτῶν εἰς τὸν
book 38.4 πρὸς αὐτοὺς λόγον μετῆλθεν H.
book 38.5 cf. β 257. F. Ar. 30 et 16.
book 47.1 κῆρυξ δὲ μετ’ ᾤχετο θεῖον ἀοιδόν.
book 47.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐπί· ᾤχετο ἐπὶ τὸν θεῖον
book 47.3 ἀοιδόν Q. cf. A 222. ζ 222.
book 75.1 νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος.
book 75.2 De Ar. adnotatione ad contentionem Ulixem inter et Achil-
book 75.3 lem exortam cf. I 347. L. Ar. 176.
book 81-2.1 χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος
book 81-2.2 ἀρχὴ
book 81-2.3 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
book 81-2.4

) ἐν ἐνίαις τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἐφέροντο. διὸ ἀθετοῦν-
book 81-2.5.1 ται H.
book 81-2.5.2 Verba composita esse videntur ex Didymo et Aristonico.
book 81-2.5.3 cf. Nitzsch, Anmerkungen zur Odyssee II, 178.
book 122.1 ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
book 122.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἐλ]λείπει ἡ διά, [ἵν’ ᾖ διὰ πεδίου] Q. cf.
book 122.3 F. Ar. 26.
book 142.1 αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.
book 142.2 Hunc versum Ar. non legit cf. H: οὔτε Ἀρίσταρχος οὔτε
book 142 Ἀριστοφάνης οὔτε Ζηνόδοτος ἐπίστανται τοῦτον τὸν στίχον.
book 153.1 Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε;
book 153.2) ἀπὸ ἑνικοῦ εἰς πληθυντικὸν μετέβη E. Ad tales nume-
book 153.3 rorum permutationes Ar. attendere solebat. cf. F. Ar. p. 15 sq.
book 154.1 κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤ περ ἄεθλοι.
book 154.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] περιττὸς ὁ καί H. cf. F. Ar. 34. cf. α 33.
book 154.3 κ 471. λ 452. ρ 216.
book 163.1 φόρτου τε μνήμων.
book 163.2) τοῦτό τινες σημειοῦνται πρὸς τὸ ἀγνοεῖν γράμματα τοὺς
book 163.3 ἥρωας· τῇ γὰρ μνήμῃ φασὶ τὰ ἐγκείμενα κατέχειν διὰ τὸ ἀπεί-
book 163.4 ρως ἔχειν γραμμάτων. ὅθεν καὶ τοὺς Φοίνικας ἐμπόρους ὑπὸ
book 163.5.1 τῆς χρείας αὐτῆς ἐπὶ τὴν τῶν γραμμάτων εὕρεσιν ἐλθεῖν EQ.
book 163.5.2 cf. L. Ar. 95.
book 186.1 ἦ ῥα.
book 186.2 Certe adnotatum fuit, vocabulum ἦ poni tantum post ora-
book 186.3 tionem peractam, vid. schol. in E, quod legitur etiam ad E 533
book 186.4 et Porphyrii est, qui idem docuit atque Aristarchus, sed plures
book 186.5.1 exquirit vocabulorum ἦ et φῆ differentias. cf. L. Ar. 95. F.
book 186.5.2 Ar. A 528. Υ 114.
book 186,n1.1 καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον.
book 186,n1.2 σὺν τῷ ἱματίῳ, ὡς εἶχεν V. σὺν αὐτῷ τῷ φάρει B. Fortasse Ar.
book 186,n1.3 adnotavit, praepositionem σὺν omissam esse. cf. F. Ar. p. 25.
book 189.1 τόν ῥα περιστρέψας ἧκε.
book 189.2 *) [ἡ διπλῆ] ὅτι ὁ δίσκος ἐκ μέσου σχοῖνον εἶχεν EV.
book 192.1 λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ’ ὑπέρπτατο σήματα πάντων.
book 192.2 Fuit asteriscus cf. ad Ψ 843, nostro loco εὐλόγως ἔστιν
book 192.3 „ὑπέρβαλε σήματα πάντων“, πλείονες γὰρ δισκεύουσιν.
book 214.1 πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ’ ἀνδράσιν ὅσσοι
book 214.2 ἄεθλοι
book 214.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) σημειωτέον, ὅτι τῷ ἆθλα οὐδετέρῳ ἀρσενικὸν ἐπήγαγε
book 214 τὸ ὅσσοι HQ. cf. δ 240.
book 223.1 ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω.
book 223.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσομαι, ὡς τὸ „οὐδ’ ἔθελε
book 223.3 προρέειν“ (Φ 366). QT. cf. Φ 366. γ 121. L. Ar. 148.
book 224.1 οὐδ’ Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι.
book 224.2) ἡ Οἰχαλία πόλις Θεσσαλίας QV.
book 224.3 Ex Ar. fluxit, qui ad B 596 et 730 adnotavit, Eurytum
book 224.4 regem esse Oechaliae, quae Thessaliae sit, non Euboeae ut apud
book 224.5 recentiores. cf. L. Ar. 184.
book 246.1 οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμέν.
book 246.2 Fuit diple contra chorizontes, ὅτι προτάσσει τὴν πυγμὴν
book 246.3 ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι „οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι οὐδὲ παλαίσεισ“.
book 246.4 cf. ad Ψ 621.
book 251.1 ἀλλ’ ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι,
book 251.2 παίσατε ..
book 251.3 Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem παί-
book 251.4 σατον pro παίσατε, cf. in HQ. Ζηνόδοτος παίσατον εἶπεν, οὐ
book 251.5.1 κακῶς. Aut delendum est οὐ, aut κακῶς in καλῶς mutandum
book 251.5.2 est, ut sit οὐ καλῶς. Nam persaepe ob dualem cum plurali con-
book 251.5.3 fusum Zenodotus vituperatur, cf. exempla a Friedlaendero col-
book 251.5.4 lata Ar. p. 15. Nitzsch l. c. p. 204.
book 258.1 αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
book 258.2) οἱ μὲν τὸ πάντες κατὰ παρολκήν φασι κεῖσθαι, ὡς καὶ
book 258.3 ἀλλαχοῦ τὸ „δέκα πάντα τάλαντα“ (T 247) καὶ τὸ „οἱ δ’ ἐννέα
book 258.4 πάντες ἀνέσταν“ (H 161) E.
book 258.5.1 Sic interpretatus est Ar. cf. ad v. c. H 161. Σ 373. Ω
book 258.5.2 232. ε 244.
book 260.1 λείηναν δὲ χορόν.
book 260.2) τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ἔμελλον ὀρχεῖσθαι, χορόν ἐκάλεσεν BE.
book 260.3 cf. ad Σ 590, ubi adiungitur: οὐ τὸ σύστημα τῶν χορευόντων.
book 264.1 πέπληγον.
book 264.2 Ar. de hac forma observationem v. apud Eust. 1596, 6:
book 264.3 Ἀριστόνικος οὐ Σικελικὰ (sic enim Eust. esse vult et Ἰώνων)
book 264 ταῦτα, ἀλλὰ ἀναδιπλώσεις Ἰακὰς βούλεται εἶναι κατὰ τὸ κε-
book 264.5.1 κάμω καὶ λελάβω. Fuit igitur Ar. diple πρὸς τὸν ἀναδιπλα-
book 264.5.2 σιασμόν. cf. δ 388.
book 264.5.3 Demodoci cantum de Martis cum Venere amoribus in offen-
book 264.5.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

sionem veterum grammaticorum incurrisse constat ex schol. ad
book 264.5.5 Arist. Pac. 778: σημειοῦται ταῦτα ὁ Μόχθος (i. e. Apio, quem
book 264.10.1 hoc cognomine appellatum esse prodidit Suidas) πρὸς τοὺς ἀθε-
book 264.10.2 τοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν.
book 264.10.3 Scholiasta in HQT dicit: ἀλλ’ οὐχ Ὁμήρου τὸ ἔγκλημα. Quo
book 264.10.4 magis dolemus, quod quid Ar. hac de re statuerit nobis non
book 264.10.5 servatum est. Hoc unum ex scholiis ad Iliadem extricamus,
book 264.15.1 Aristarchum non haesitasse ut chorizontes, quod nostro loco
book 264.15.2 Venus Vulcani uxor est, cf. ad Φ 416: λέγειν δὲ δεῖ, ὅτι οὐχ
book 264.15.3 οἱ αὐτοὶ χρόνοι ἦσαν τῆς συμβιώσεως.
book 271.1 ἥλιος.
book 271.2) ἅπαξ εἴρηται ἥλιος· ἠέλιος γὰρ ἀεί φησιν Ἰακῶς, τὸ
book 271.3 η εἰς ηε. H.
book 274.1 βῆ ῥ’ ἴμεν ἐς χαλκεῶνα.
book 274.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸν Ἥφαιστον ἐργα-
book 274.3 ζόμενον ἢ ἐν Λιπάρᾳ τῆς Σικελίας τῶν Αἰολίδων νήσων, ἢ
book 274.4 ἐν Λήμνῳ, ἀλλ’ ἐν Ὀλύμπῳ· καὶ γὰρ καὶ τὴν ἀσπιδοποιΐαν
book 274.5.1 ἐκεῖ λέγει γεγενῆσθαι. Q.
book 274.5.2 cf. Σ 369. L. Ar. 185.
book 277.1 ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ἑρμῖσιν.
book 277.2) τοῖς κλινοποδίοις· ἑρμὶς ὁ τῆς κλίνης ποῦς BQV. Sic
book 277.3 Ar. cf. Apoll. l. h. 77, 5: ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησιν, ἑρμῖνας
book 277.4 ἐκάλουν τοὺς πόδας τῶν κλινῶν, οὗτοι δὲ ἦσαν σφηνοειδεῖς
book 277.5 τῇ κατασκευῇ· τῶν ἅπαξ εἰρημένων.
book 283.1 εἴσατ’ ἴμεν.
book 283.2) ὥρμησεν ἀπίεναι Q. L. Ar. 148. ε 281.
book 289.1 ἐρχομένη κατ’ ἄρ’ ἕζεθ’ ..
book 289.2) ἀντὶ τοῦ ἀορίστου· τὸ γὰρ ἐρχομένη (corr. Friedlaender,
book 289.3 codd. ἐχόμενον) ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ P. cf. F. Ar. 4.
book 289 ι 297.
book 294.1 οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
book 294.2) Σίντιες ἐκαλοῦντο οἱ Λήμνιοι EQ. Sic Ar. cf. Apoll.
book 294.3 l. h. 141, 25. L. Ar. 234.
book 309 De Ar. interpretatione vocabuli ἀίδηλος cf. ad χ 165.
book 312.1 ἀλλὰ τοκῆε δύω.
book 312.2) Ἡσίοδος ἐκ μόνης τῆς Ἥρας γενέσθαι τὸν Ἥφαιστον.
book 312.3 κἀκεῖνο δ’ ἱκανὸν „τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν Ἥφαιστοσ“
book 312.4 (Ξ 338). T. sc. ut Hesiodus refutetur, nam Jovis et Junonis fi-
book 312.5.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

lius est apud Homerum cf. ad Ξ 335 ubi noster locus citatur.
book 312.5.2 L. Ar. 185.
book 333-42.n2.1 ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα στίχοι οὐ φέρονται
book 333-42.n2.2 διὰ τὸ ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν. νεωτερικὸν γὰρ τὸ φρόνημα H.
book 333-42.n2.3 In Vind. 56: ἐν ἐνίοις ἀθετοῦνται, cf. la Roche p. 169. Preller
book 333-42.n2.4 in adnot. apud Dindorfium p. 386. Nitzsch ad v. 262 seq.
book 363.1 ἡ δ’ ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
book 363.2 ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος.
book 363.3) πόλις Κύπρου· ἀπὸ γενικοῦ εἰς τὸ εἰδικόν· ὁ δὲ ἀντὶ
book 363.4 τοῦ γάρ, ἔνθα γάρ οἱ H. Similis locus, quem Eust. 1600, 50
book 363.5.1 citat ad nostrum versum, est Θ 47: Ἴδην δ’ ἵκανεν Γάργαρον,
book 363.5.2 ad quem v. Ar. cf. η 197. ι 39. 184. De commutatione voca-
book 363.5.3 bulorum δέ et γάρ F. Ar. 35, β 6 et locos ibid. collatos. Quod
book 363.5.4 habet T ad v. 364: καὶ δύο γενέσεις Χαρίτων est Aristarcheum.
book 363.5.5 cf. L. Ar. 180.
book 383.1 ἠμὲν ἀπείλησας ..
book 383.2) ἐπηγγείλω· „οὐδ’ ἠπείλησεν ἄνακτι“ (Ψ 863) H. Fru-
book 383.3 stula sunt Ar. notae, qui ad locum citatum ἠπείλησεν ἀντὶ τοῦ
book 383.4 ηὔξατο esse dicit. cf. I 682. Eust. pro ἐκαυχήσω.
book 390.1 δώδεκα γὰρ βασιλῆες ἀριπρεπέες κατὰ δῆμον·
book 390.2 Ex Ar. ad Ψ 84 apparet, hic diplam fuisse, ὅτι βασιλεῖς
book 390.3 καὶ τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντας λέγει. cf. L. Ar. 115. α 72.
book 390.4 η 49. ξ 336.
book 452 θερμὰ λοέτρ’, ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
book 452.1 ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς.
book 452.2 De dipla ab Ar. adpicta propter ἐπεί vocabuli significatio-
book 452.3 nem, non tantum quod, sed etiam postquam cf. ad α 2.
book 477.1 κῆρυξ, τῆ δή, τοῦτο πόρε κρέας.
book 477.2) τὸ τῆ ῥῆμα προστακτικόν ἐστι παρὰ ποιηταῖς εἰρημέ-
book 477.3 νον χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ BQ. Est ἀντὶ τοῦ
book 477.4 λάβε cf. ad ι 347. Ξ 219.
book 483.1 ἥρῳ Δημοδόκῳ.
book 483.2 Fuit diple, ὅτι δισυλλάβως καὶ ἐν Ἰλιάδι ἥρῳ cf. ad H 453,
book 483.3 ubi etiam noster locus notatur.
book 507.1 ἠὲ διαπλῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέι χαλκῷ.
book 507.2) Ἀρίσταρχος διαπλῆξαι, ὡς ἀλλαχοῦ „τὰς μὲν ἔπειτα
book 507.3 διαπλήσσοντες Ἀχαιοί“ (Ψ 120). Eust. 1608, 16. διατμῆξαι, quod
book 507.4 habent ACDEFGHIKLMPQSV, Zenodoto videtur deberi, cf.
book 507.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

schol. Σ 34.
book 529.1 εἴρερον εἰσανάγουσι.
book 529.2 Notatum fuit vocabulum εἴρερον ἅπαξ εἰρημένον cf. in ET.
book 529.3 Apoll. l. h. 64, 13.
book 546.1 ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνος.
book 546.2 Fuit diple ὅτι τὸ ἀντὶ κασιγνήτου ἀντὶ τοῦ ἴσος κασιγνήτῳ
book 546.3 cf. ad Φ 75, ubi noster versus sic explanatur ab Ar. L. Ar. 114.
book 557.1 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν.
book 557.2) τοῦτο φανερὸν ὅτι ἐκτετόπισται ἡ πλάνη. διὸ μὴ χρή-
book 557.3 ζειν τὰς ναῦς τῶν κυβερνητῶν, ἀλλ’ αὐτὰς τὸν πλοῦν ἐπί-
book 557.4 στασθαι T.
book 557.5 cf. ad δ 556 et locos ibid. collatos.
book 564-71.1 ἀλλὰ τόδ’ ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος
book 564-71.2 ἄκουσα
book 564-71.3 Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων’ ἀγάσασθαι
book 564-71.4 ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
book 564-71.5.1 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
book 564-71.5.2 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
book 564-71.5.3 ῥαισέμεναι, μέγα δ’ ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν·
book 564-71.1 ὣς ἀγόρευ’ ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν.
book 564-71.2 *) ἀθετοῦνται· οἰκειότερον γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς, (ν 172 seq.)
book 564-71.10.1 ὅταν ἴδωσι τὴν ναῦν ἀπολελιθωμένην ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος
book 564-71.10.2 [ὥστε ἀναμιμνήσκονται inserendum esse putat Friedlaenderus
book 564-71.10.3 in Fleckeisenii Annal. tom. LXXVII p. 5] ἐκ τοῦ ἀποτελέσμα-
book 564-71.10.4 τος, ὥσπερ ὁ Κύκλωψ ὑπὸ τοῦ .... ἀναμιμνήσκεται καὶ ἡ
book 564-71.10.5 Κίρκη „ἦ σύ γ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι“ (κ 330). καὶ ἐνταῦθα δὲ πα-
book 564-71.15.1 λιλλογοῦνται (sc. οἱ στίχοι). εἰ δὲ ἔμαθε Ὀδυσσεὺς τὸν χρη-
book 564-71.15.2 σμὸν, οὐκ ἂν αὐτοῖς ἐμήνυσε τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ, οὐδὲ Ἀλκίνοος
book 564-71.15.3 ἔπεμψεν αὐτὸν ὑπερβολῇ φιλοξενίας T. cf. ad ν 173. Obelos
book 564-71.15.4 cum asteriscis his versibus appictos fuisse—sunt in M. cf.
book 564-71.15.5 La Roche p. 179—commemorat Eust. 1610, 46 et 1737, 59
book 564-71.20 easdem fere caussas afferens.
book 565.1 ὃς ἔφασκε Ποσειδάων’ ἀγάσασθαι || ἡμῖν.
book 565.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἀγάσασθαι νῦν] ἀντὶ τοῦ φθονῆσαι
book 565.3 B. cf. ν 173. L. Ar. 147.
book 581.1 ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο.
book 581.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] σαφῶς ἐκ τούτου δηλοῦται ὅτι πηὸς [ὁ] (οὐ
book 581.3 cod.) κατ’ ἐπιγαμίαν (cod. ἐπωνυμίαν, sed correxi secutus Apoll.
book 581.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

l. h. 131, 22) οἰκεῖος (ἤ) [οὐχ ὁ] φίλος ἢ (corr. Friedlaenderus
book 581.5.1 in Fleckeisenii annal. l. c. pro cod. ἀλλ') ἑταῖρος, ὡς οἱ πολ-
book 581.5.2 λοὶ τῶν γλωσσογράφων· ἐπιφέρει γοῦν ἀντιδιαστέλλων (584)
book 581.5.3 „ἢ πού τις καὶ ἑταῖρος ἀνήρ" ὁρισμὸν ποιῶν. T. cf. Eust.
book 581 ad h. v.
book 19.1 ὃς πᾶσι δόλοισιν || ἀνθρώποισι μέλω.
book 19.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] παρεῖται ἡ διὰ καὶ ἡ δοτικὴ ἀντὶ αἰτια-
book 19.3 τικῆς κεῖται· διὰ δόλους γὰρ μέλω· ὅμοιόν ἐστι τῷ „σοὶ πάν-
book 19.4 τες μαχόμεθα" (E 875) τουτέστι διὰ σέ BHQ.
book 19.5 cf. F. Ar. 25. E 875. τ 378.
book 21.1 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ.
book 21.2) σύνηθες αὐτῷ τὰ ὄρη χωρίζειν τῆς γῆς. προεῖπε γὰρ
book 21.3 τὴν Ἰθάκην καὶ ἐπήγαγε περὶ τοῦ ὄρους H.
book 21.4 cf. ad O 193 ubi citatur hic versus, et notatus fuit propter
book 21.5.1 Olympum montem cf. L. Ar. 166 „ne quis intelligat Olympum
book 21.5.2 extra terram poni".
book 24.1 Σάμη.
book 24.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὴν Σάμην ἐν ἄλλοις Σάμον λέγει· „οἵ τε
book 24.3 Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο" (B 634) HQ.
book 24.4 cf. Ar. ad B 634. L. Ar. 233. α 246.
book 33-5.1 ἀλλ' ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν
book 33-5.2 ἔπειθον.
book 33-5.3 ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
book 33-5 γίγνεται, εἴ περ καί τις ἀπόπροθε πίονα οἶκον.
book 33-5.5.1 Versus 33—35 obelis notati in Q. —Sengebuschius l. c.
book 33-5.5.2 p. 13 athetesin a versu 29 ad versum 36 patuisse putat, ita ut
book 33-5.5.3 versui 28 subiungatur v. 37. Itaque α 14—15 asteriscis nota-
book 33-5.5.4 tos fuisse contendit. cf. Nitzsch l. c. III, 12. La Roche obe-
book 33-5.5.5 los ad v. 34—36 pertinere censet.
book 39.1 Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν
book 39.2 Ἰσμάρῳ.
book 39.3) ἡ μὲν χώρα Κικονία—ἔστι δ' αὐτὴ τῆς Θράκης—
book 39.4 ἡ δὲ πόλις Ἴσμαρος. τῷ γὰρ γενικῷ τὸ εἰδικὸν ἐπήγαγεν, ὡς τὸ
book 39.5.1 „ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανεν, εἰς Πάφον" (θ 262). πορθεῖ δὲ τοὺς
book 39.5.2 Κίκονας, ὅτι συνεμάχησαν τοῖς Τρωσί (B 846). BQ. cf. ad θ 362.
book 42.1 δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
book 42.2 Versus 42 asteriscum habuit, οὐκ ὀρθῶς Λ 705 ubi v. Ar.
book 42.3 La Roche asteriscum non notavit.
book 43.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας.
book 43.2 Quod habet schol. in PQV: οἱ δὲ τῷ ζῶντι Aristarcheum
book 43.3 est. cf. ad ζ 201. L. Ar. 47. Sed Aristarchum in etymologia
book 43.4 lapsum esse demonstrat Lehrsius, qui „fugaci pede“ interpre-
book 43.5.1 tatur, cuius interpretationis vestigium in eodem scholio est: οἱ
book 43.5.2 δὲ διερῷ τῷ ὀξεῖ καὶ ταχεῖ. cf. Curtius, Grundzüge der Ety-
book 43.5.3 mologie p. 212.
book 48.1 οἵ σφιν γείτονες ἦσαν.
book 48.2) ἐπισημαίνονται ἐν Ἰλιάδι γείτονα μὴ ὠνομάσθαι, ἐν δὲ
book 48.3 Ὀδυσσείᾳ νῦν δὲ κἀκεῖ (Dind. ex Eust. vult: ἐνταῦθα κεῖται καὶ)
book 48.4 „ὣς οἱ μὲν δαίνυντο γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου“ H. (δ 15)
book 48.5 Etiam ε 489 γείτονες legitur.
book 59.1 Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
book 59.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ κλῖναν] ἀντὶ τοῦ κλιθῆναι ἠνάγκασαν.
book 59.3 T. cf. E 37.
book 62.1 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν.
book 62.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ προτέρω] ἀντὶ τοῦ εἰς τοὔμπροσθεν.
book 62.3 καὶ ἑξῆς ὁμοίως „οὐδ’ ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον“ (64) H.
book 62 cf. Ar. ad K 469. δ 36. ε 417.
book 68.1 νηυσὶ δ’ ἐπῶρς’ ἄνεμον Βορέην ...
book 68.2 λαίλαπι θεσπεσίῃ.
book 68.3 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐλλείπει ἡ σύν πρόθεσις, σὺν λαίλαπι T.
book 68.4 cf. F. Ar. 25. M 207.
book 69,n2.1 ὀρώρει δ’ οὐρανόθεν νύξ.
book 69,n2.2 νύκτα οὐδέποτε ἐξ Ὀλύμπου ἐρεῖ γεγονέναι ὁ ποιητής. H. cf. ε 294.
book 69,n2.3 Fortasse pertinet ad discrimen inter Olympum et Uranum factum;
book 69,n2.4 hic est omnis regio, quae nubes excedit, inde ad nubes et terram ve-
book 69,n2.5 nit nox, non ab monte in Macedonia sito Olympo.
book 80.1 περιγνάμπτοντα Μάλειαν.
book 80.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] νῦν ἑνικῶς Μάλειαν, ἑτέρωθι δὲ πλη-
book 80.3 θυντικῶς „ἀλλ’ ὅτε δή ῥα ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ ἵξε-
book 80.4 σθαι“ BEQ. cf. ad. δ 514. γ 287.
book 106.1 Κυκλώπων δ’ ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων.
book 106.2) ἢ τῶν μεγαλοφυῶν τῷ σώματι—τῶν δισήμων γὰρ ἡ
book 106.3 λέξις—(de quibus v. L. Ar. 146) ἀθεμίστων δὲ τῶν νόμοις
book 106.4 μὴ χρωμένων (cf. Ar. ad Π 387). φησὶ γὰρ „θεμιστεύει δὲ
book 106.5.1 ἕκαστος παίδων ἠδ’ ἀλόχων“ (114). εἰ γὰρ ἦν ἀθεμίστων ἀντὶ
book 106.5.2 τοῦ ἀδίκων, πῶς λέγει „οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότεσ“; (107) εἰ
book 106.5.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

δ’ εἴπῃ τις, καὶ πῶς ὁ Πολύφημός φησιν „οὐ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσι“, (275) σκοπείτω τὸ πρόσωπον, ὅτι Πολυφήμου ἐστὶ τοῦ ὠμοφάγου καὶ θηριώδους. καὶ Ἡσίοδος—Op. 277—„ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσι πετεινοῖς ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς, ἀνθρώποισι δ’ ἔδωκε δίκην“. ὥστε Πολύφημον μόνον λέγει ὑπερήφανον καὶ ἄδικον, τοὺς δὲ λοιποὺς πάντας Κύκλωπας εὐσεβεῖς καὶ δικαίους καὶ πεποιθότας τοῖς θεοῖς, ὅθεν καὶ ἀνῆκεν αὐτοῖς αὐτομάτως ἡ γῆ τοὺς καρπούς H.

Sic fere etiam alii codd. TV ex parte BQ ad v. 112 cf. praeterea ad v. 225. 275. 508. Hanc Ar. sententiam fuisse apparet ex Apoll. l. h. 12, 20 et 158, 30. Eust. 1617, 20. Totus locus fuit τῶν προβλημάτων v. Apoll. l. c.

τοῖσιν δ’ οὔτ’ ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες

) ἀθεμίστους λέγει οὐχ ὡς ἀδίκους, ἀλλ’ ὡς μὴ θέμιδος ἤτοι νόμου χρῄζοντας εἰς εὕρεσιν τοῦ καλοῦ. ἦσαν γὰρ ἀγαθοί Q.

νῆσος ἔπειτα λάχεια.

Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem, quam servavit HQ: Ζηνόδοτος τὴν βραχεῖαν, γράφων διὰ τοῦ ε, ἐλάχεια. cf. Eust. 1619, 31. Apoll. l. h. 107, 12 De ἐλάχεια vocabulo omnia incerta sunt praeter accentum, cf. L. qu. ep. p. 175. Dindorfius vulgatam lectionem Aristarcho probatam fuisse putat. cf. ad κ 509.

ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ’ ἦν, οὐδὲ σελήνη.

) ἀορασία ἢ ἀχλύς H. Certe diple fuit ὅτι ἀέρα τὴν σκοτίαν καλεῖ. cf. P 644. 649. Apoll. l. h. 12, 10. Herod. ad T 87.

ὦρσαν δὲ νύμφαι || αἶγας ὀρεσκῴους ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.

) ὅμοιόν ἐστι τῷ „οὐδ’ ἄρ’ ἀπ’ ἀσφάραγον μελίη τάμε“ (Χ 329) τὰ γὰρ συμβεβηκότα ὡς αἴτια λαμβάνει H. cf. Ar. ad Χ 329, quem versum expunxit.

καπνόν τ’ αὐτῶν τε φθογγὴν οἰῶν τε καὶ αἰγῶν

σπονδεῖος ὅλος ὁ στίχος E.

Hoc qui scripsit τε post οἰῶν omittere debebat. Tales versus ex meris spondeis compositos notare solebat Ar. cf. ο 334. φ 15. χ 175. 192. Λ 130. An Ar. fuit haec lectio?

ὣς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) ἰδίως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὴν ναῦν ἔβη H. Sic in praepositione ἐπὶ ad E 249. 700. genetivus pro accusativo Ἀττικῶς notatus est. cf. Eust. 1621, 13.

μῆλ’, ὄιές τε καὶ αἶγες.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] προτάξας τὸ γένος ἐπήνεγκε τὸ εἶδος V. Ad K 485 enim adnotavit, ὅτι μῆλα οἱ νεώτεροι πάντα τὰ τετράποδα, Ὅμηρος δὲ αἶγας καὶ οἴας· Et ex nostro loco hanc interpretationem fecit Ar. cf. ad Z 43.

(Vinum) ὅν μοι ἔδωκε Μάρων || ἱρεὺς Ἀπόλλωνος.

) ταῦτα σημειοῦνταί τινες πρὸς τὸ μὴ παραδιδόναι Ὅμηρον Διόνυσον οἴνου εὑρέτην, τὸν δὲ Μάρωνα οὐ Διονύσου, ἀλλ’ Ἀπόλλωνος ἱερέα, δι’ ὅλης τῆς ποιήσεως οἴνου μνημονεύων· ἡ δ’ ἀπότασις πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου HQ. cf. L. Ar. 182, ubi monet, scholii testimonium nec integrum fortasse esse et an Aristonici sit non carere dubio. Nitzsch III, 42.

χωρὶς δ’ αὖθ’ ἕρσαι.

Etym. M. 377, 38: ἕρσαι αἱ ἐν ἔαρι γεννηθεῖσαι ἢ αἱ ἁπαλαὶ καὶ τελείως νέαι, μεταφορικῶς ὡς Ἀριστόνικος ἐν σημείοις. Similia habent Q. ad v. 221 et V. Eust. 1625, 30.

) ἐκ τούτων ἡ δικαιοσύνη τῶν Κυκλώπων δήλη, ἐκ τοῦ ἀμελῶς εὑρεθῆναι τὸ σπήλαιον πλῆρες ὂν τυρῶν τε καὶ θρεμμάτων. ᾔδει γὰρ ὁ Κύκλωψ ὅτι οὐδεὶς ὑφαιρήσεται τῶν ἐπιχωρίων T. cf. ad v. 106.

ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοί
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν.

) ἐθύσαμεν ἀπὸ τῶν τυρῶν. παλαιὸν γὰρ ἔθος τὸ τῶν ἀπαρχῶν θύειν. „ὁ δ’ ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς“. H. Ad I 219 Ar. adnotavit, verbum θύειν nusquam apud Homerum dici de immolanda hostia sed de offerendis ἀπαρχαί, et θυηλάς esse ἀπαρχάς cf. L. Ar. 82. Hoc certe ad nostrum etiam versum observatum fuit contra Philoxenum, qui falso accepit τὸ „ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν“ παρὰ τῷ ποιητῇ εἴρησθαι ἐπὶ τῶν ἀρνῶν.

τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.

Ex Eust. 1626, 54: ὅτι τὴν τοῦ σπηλαίου εἴσοδον ἤτοι τὸ περὶ αὐτὴν διάστημα θύραν ὁ ποιητής ἐνταῦθα λέγει, καθά που καὶ ἐν Ἰλιάδι πύλας τὸν τόπον περὶ ὃν αἱ πύλαι, quod

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

L. Ar. 156 Aristarcho attribuit cf. ad ν 370.
book 250 πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα.
book 250.1) πονηθεὶς τὰ αὑτοῦ ἔργα, ὅ ἐστι περιγενόμενος, τοῦτο
book 250.2 γὰρ ὁ πόνος παρὰ τῷ ποιητῇ T. cf. L. Ar. 73. schol. E ad
book 250.3 v. 247: ἐνήργησεν. β 334. δ 624.
book 252-5 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ’ ὑγρὰ
book 252-5.2 κέλευθα;
book 252-5.3 ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
book 252-5.4 οἷά τε ληιστῆρες ὑπὲρ ἅλα, τοί τ’ ἀλόωνται
book 252-5.5.1 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
book 252-5.5.2 Versibus appicti fuerunt asterisci, cf. ad γ 71. Aristopha-
book 252-5.5.3 nes obelos cum asteriscis adposuit. cf. Eust. 1627, 33 qui de
book 252-5.5.4 asteriscorum significatione et forma hoc loco diserte exponit.
book 261.1 ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα || ἤλθομεν.
book 261.2) ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· τὰ γὰρ δύο ἓν σημαίνουσιν Q.
book 261.3 cf. γ 317.
book 266.1 ἡμεῖς δ’ αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
book 266.2 ἱκόμεθ’, εἴ ..
book 266.3) ἱκέται ἐσμὲν παρὰ τὰ σὰ γούνατα παραγενόμενοι Q.
book 266.4 cf. etiam T. γ 92. X 123.
book 275.1 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν.
book 275.2) τὸ ἴδιον ἁμάρτημα ἑαυτοῦ ὁ Πολύφημος κοινὸν ποιεῖται·
book 275.3 ὅτι γὰρ οἱ ἄλλοι Κύκλωπες οὐκ ἦσαν ἄθεοι, φησὶ „νοῦσον δ’
book 275.4 οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλεύασθαι“ (411) HQ. Idem in V.
book 275.5 cf. ad v. 106.
book 297.1 ἐμπλήσατο νηδύν
book 297.2 ἀνδρόμεα κρέ’ ἔδων καὶ ἐπ’ ἄκρητον γάλα πίνων.
book 297.3) εἰς ἔμφασιν τοῖς παρατατικοῖς κέχρηται ἀδιαλείπτως
book 297.4 ἐσθίοντος καὶ πίνοντος· καὶ τὸ „ἀνδρόμεα“ μεῖζον τοῦ ἀνθρώ-
book 297.5.1 πεια. καὶ τὸ „κεῖτο“ ἐμφαντικῶς. οὐ γὰρ ἂν ἐκ προνοίας
book 297.5.2 ἀνεκλίθη, ἀλλὰ κατηναγκασμένην ἀνατροπὴν σημαίνει τὸ ῥῆμα.
book 297.5.3 Q. De priore scholii parte cf. F. Ar. 4. θ 289.
book 347.1 Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον.
book 347.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ τῆ] ἀντὶ τοῦ λάβε. P.
book 347.3 cf. θ 477. Ar. ad Ξ 219.
book 374.1 ὁ δ’ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
book 374.2 Fuit diple, quod dixit ὡς περὶ ἑτέρου. cf. Ar. ad Π 106
book 374.3 ubi citatur hic versus in eadem adnotatione.
book 398,n4.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χερσὶν ἀλύων.
book 398,n4.2 νῦν ἀντὶ τοῦ ἀδημονεῖν, ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα ἀντὶ τοῦ χαίρειν, ὡς
book 398,n4.3 τὸ „ἢ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησασ“ (ς 333). μέση γὰρ ἡ λέξις B.
book 398,n4.4 cf. Eust. 1636, 22. ς 333. Fluxit fortasse ex Ar.
book 473.1 ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.
book 473.2) ὅσον ἐξακούεται φωνὴ ἀνδρός. cf. L. Ar. 100.
book 483.1 τυτθόν, ἐδεύησεν δ’ οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
book 483.2) οὗτος ὁ στίχος συντάσσεται ἀπὸ τοῦ στίχου τοῦ ἀρχο-
book 483.3 μένου „πλημμυρίσ“ (486) M. cf. Eust. 1640, 33: διὸ ἐν μὲν
book 483.4 τοῖς πρώτοις στίχοις τὸ „τυτθὸν ἐδεύησεν οἰήιον ἄκρον ἱκέ-
book 483.5.1 σθαι“ ἀστέρα ἔχει μετὰ ὀβέλου· ὡς ἄριστον μὲν ἔπος ὂν ἐκεῖ-
book 483.5.2 θεν δὲ ὀβελιζόμενον. ἐν δὲ τοῖς δευτέροις στίχοις ἀστέρα
book 483.5.3 μόνον ἔχει ὡς ἐκεῖ ἄριστα κείμενον.
book 495.1 βαλὼν βέλος (i. e. κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο).
book 495.2) βλῆμα· νῦν γὰρ τὸν βληθέντα λίθον λέγει V. cf. M
book 495.3 458. L. Ar. 56.
book 508.1 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις.
book 508.2) ἐκ τούτου νοητέον ὅτι δεισιδαίμονες οἱ Κύκλωπες, ὅτι
book 508.3 ὑπήκουον βουλήμασι θεῶν, καὶ οὐκ ἀπέκτεινον τοὺς προλέγον-
book 508.4 τας αὐτοῖς τινα παρὰ θεῶν ἐσόμενα Q. L. Ar. 182. cf. ν. 106.
book 540.1 τυτθόν, ἐδεύησεν δ’ οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
book 540.2 Versus asterisco notatus erat cf. ad v. 483 et schol. in
book 540 HMQV.
book 1.1 Αἰολίην δ’ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ’.
book 1.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας,
book 1.3 ἀλλά τινα ἄλλην ἐκτετοπισμένην νῆσον λέγει. BQV.
book 1.4 cf. δ 556. Eust. 1644, 39.
book 3.1 πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ.
book 3.2) ὁ (δὲ) Ἀρίσταρχος πλωτῇ ἀντὶ τοῦ φορητῇ, οἷον περι-
book 3.3 φερομένη, ὡς ποτὲ μὲν ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς
book 3.4 ἀριστεροῖς ὁρᾶσθαι, οἷον δή τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον ἱστορεῖ
book 3.5.1 Πίνδαρος λέγων οὕτως „ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι
book 3.5.2 Δᾶλος παντοδαπῶν τ’ ἀνέμων ῥιπαῖσ“ (fragm. 58) HMQTV.
book 3.5.3 Q praeterea habet: οἰκειότερον γάρ φησι μὴ ἐῤῥιζῶσθαι τῶν
book 3.5.4 ἀνέμων νῆσον. Eust. idem. cf. Apoll. l. h. 132, 18. L. Ar. 151.
book 15.1 καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
book 15.2 Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν.
book 15.3) περὶ τῆς Ἰλίου, περὶ τῶν νεῶν τῶν Ἀργείων, περὶ τοῦ
book 15.4

νόστου τῶν Ἀχαιῶν BH.
book 15.5.1 Accusativum pro περὶ cum genetivo positum esse statuit
book 15.5.2 Ar. etiam ad P 54. δ 836. F. Ar. 25.
book 20.1 κατέδησε κέλευθα.
book 20.2) Ἰωνικῶς τὰς κελεύθους κέλευθα εἶπε H.
book 41.1 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλά
book 41.2 ληίδος.
book 41.1 *) ὅτι διῃρημένως ἀναγνωστέον. βούλεται γὰρ λέγειν Τρωϊ-
book 41.2 κῆς (cod. ἐρωτικῆς, Buttm. et Dind. στρατιωτικῆς) λείας, ὡς
book 41.5.1 ὅτε „οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης Τρωϊάδοσ“
book 41.5.2 (ν 262) Q. cf. A 129. ε 39, λ 510.
book 41.5.3 Praeterea fuit diple periestigmene, quod Zenodotus in v. 41
book 41.5.4 ἐκτελέοντες dedit pro ἐκτελέσαντες. cf. in H.
book 55,n1.1 αὖτις ἐπ’ Αἰολίην νῆσον ..
book 55,n1.2 ἔνθα δ’ ἐπ’ ἠπείρου βῆμεν
book 55,n1.3 ὅτι τὴν νῆσον ἤπειρον εἶπε κατὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ ὑγροῦ, ὡς εἰ ἔλε-
book 55,n1.4 γεν ἐπὶ τὴν γῆν ἔβημεν BQT. Est fortasse Ar.
book 70.1 ὡς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσιν.
book 70.2 Diple periestigmene contra Zenodotum fuit, qui non intel-
book 70.3 ligens verbum καθάπτεσθαι mediae esse significationis, pro
book 70.4 καθαπτόμενος dedit ἀμειβόμενος, quod praefert schol. in H.
book 70.5.1 Ζηνόδοτος „μαλακοῖσιν ἀμειβόμενοσ“ γράφει. καὶ ἔστι χαριε-
book 70.5.2 στάτη ἡ γραφή· οὐ καθάπτεται γὰρ αὐτὸν, ἀλλ’ ἱκετεύει. cf.
book 70.5.3 ad β 39. γ 345 not. 6.
book 91.1 ἔνθ’ οἵ γ’ εἴσω πάντες ἔχον νέας.
book 91.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ εἰσεῖχον, ὡς μὴ συγχεῖσθαι τὸ
book 91.3 ἔνδον· τὸ δὲ ἔχον ἀντὶ τοῦ ἤλαυνον H. cf. L. Ar. 134. η 13.
book 110.1 ὅς τις τῶν δ’ εἴη βασιλεύς, καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι.
book 110.2 τὸ οἷσιν Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ, καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι, ἀντὶ
book 110.3 τοῦ τίνων H. Coaluerunt Didymi et Aristonici verba. cf. F.
book 110.4 Ar. 23.
book 113.1 κατὰ δ’ ἔστυγον αὐτὴν.
book 113.2) ἐφοβήθησαν, ἐξεπλάγησαν. Notatum est verbum στυ-
book 113.3 γεῖν propter duplicem significationem timere et abhorrere cf.
book 113.4 O 183. L. Ar. 147.
book 124.1 ἰχθῦς δ’ ὣς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
book 124.2) δῆλον ἐκ τούτου ὅτι ᾔδεσαν ἰχθύων τροφήν T. cf. ad
book 124.3 β 368. Π 747.
book 150.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι πτῶσις ἐνήλλακται] διὰ δρυμῶν πυκνῶν καὶ τῆς ὕλης Q. F. Ar. 21.

ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.

) Ἀρίσταρχος τὸν ἐκ τοῦ αἴθεσθαι, ὅ ἐστι καίεσθαι, ἀναδιδόμενον HQ. L. Ar. 151. Eust. αἴθοψ δὲ καπνὸς ὁ ἐκ τοῦ αἴθεσθαί τινα ὕλην ἀναδιδόμενος.

δὴ γάρ μιν.

Diple periestigmene, quod Zenodotus legit δὴν γάρ μιν H.

κατ’ ἄκνηστιν μέσα νῶτα.

) καταχρηστικῶς φησιν ὁ Ἀρίσταρχος ἐπὶ τῶν θηρίων εἶναι τὴν ἄκνηστιν. οὐ γὰρ αὐτὴν μόνην ἀδυνατοῦσι κνήσασθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀσφῦν καὶ τὸν τράχηλον. δεῖ γινώσκειν ὅτι αὐτὸς ἐπεξηγεῖται τί ἐστιν ἄκνηστις διὰ τοῦ εἰπεῖν μέσα νῶτα, ἤτοι ἡ ῥάχις, ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνήσασθαι HQ.

βῆν δὲ καταλοφάδειαν φέρων.

Ad K 573 Ar. vocabulum καταλοφάδεια interpretatus est: καταλοφάδειαν (sic) ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν τένοντα. L. Ar. 150.

ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρξατο HQ. cf. P 220. α 337. δ 722. κ 501.

κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.

Versum 189 Callistratus a grammatico quodam, qui nullam illius Homeri consuetudinis ἀπὸ τοῦ γὰρ ἄρχεσθαι cognitionem habuerit, insertum esse dicit cf. in H. Καλλίστρατός φησιν ὡς ὑπό τινος ὁ στίχος προτέτακται ἀγνοοῦντος τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος, ὡς θέλει ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ γάρ. Aristarchus versum non legisse videtur, nam P 220 diplam posuit propter hunc Homeri usum et citavit v. 190 ob eandem causam.

ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ’ ἴδμεν ὅπῃ ζόφος οὐδ’ ὅπῃ ἠώς,
οὐδ’ ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶς’ ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ’ ὅπῃ ἀννεῖται.

) ἐκ τούτων ἐκτετοπισμένη φαίνεται ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσέως BQT. cf. L. Ar. 247. δ 556.

Refutatio fuit Cratetis, qui quatuor coeli regiones Homero notas fuisse ex hoc loco contendit. Aristarchus recte eum duas modo orientem et occasum novisse docuit. cf. schol. ad β 1.

ἠῶς σημαίνει καὶ τὴν ἡλίου πάροδον, καὶ τὸν τόπον ὅθεν ἀνα-
book 190.10.1 τέλλει ὁ ἥλιος κατὰ Ἀρίσταρχον· Sequuntur vs. 190—92. νῦν
book 190.10.2 γάρ, καθά φησιν ὁ Κράτης, τῶν τεσσάρων τοῦ κόσμου μέμνη-
book 190.10.3 ται μερῶν, ἄρκτου, μεσημβρίας, ἀνατολῆς καὶ δύσεως κ.τ.λ.
book 190.10.4 L. Ar. 174.
book 193.1 —ἐγὼ δ’ οὐκ οἴομαι εἶναι. —
book 193.2) τοῦτο εἶναι διὰ μέσου φησὶν Ἀρίσταρχος ὡς ἂν ἀπαλ-
book 193.3 γήσαντος τοῦ Ὀδυσσέως ἰδίᾳ ἀναπεφωνῆσθαι HQ. cf. Π 46.
book 193.4 α 18.
book 210 εὗρον δ’ ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης.
book 212.1 ἀμφὶ δέ μιν ...
book 212.2) ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ δώματα (210) πρὸς ἑνικὸν
book 212.3 τὸ δῶμα ὑπήντησεν, ὡς τὸ „ἐξ ἑτέρων ἕτερ’ ἐστίν“ (ρ 266).
book 212.4 εἶτα ἐπιφέρει „οὐκ ἄν τίς μιν ἀνήρ“ Q. cf. F. Ar. 32.
book 238.1 ῥάβδῳ πεπληγυῖα.
book 238.2 Fuit diple ὅτι παθητικῶς πεπληγυῖα ἀντὶ τοῦ πλήσσουσα.
book 238.3 cf. ad O 730 ubi hic versus sic explanatur. Perfectum secun-
book 238.4 dum enim non ad activum sed ad medium (Ar. παθητικὸν) per-
book 238.5 tinere veteres statuerunt. cf. F. Ar. 3.
book 239.1 καὶ δέμας.
book 239.2 Diple periestigmene, quod Zenodotus legit καὶ πόδας cf. H.
book 240.1 αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ.
book 240.2 *) [ἡ διπλῆ] πρὸς τὴν ἑξῆς ἀθέτησιν (329), ὅτι τὸ σῶμα
book 240.3 μόνον ἠλλοιοῦτο, ἡ δὲ ψυχὴ ἔμενεν ἀμετάβλητος. πῶς οὖν ἂν
book 240.4 λέγοι „σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν“ (329),
book 240.5 ὡς καὶ τοῦ νοῦ ἠλλοιωμένου; HQT.
book 242.1 πάρ ῥ’ ἄκυλον βάλανόν τ’ ἔβαλεν καρπόν τε
book 242.2 κρανείης.
book 242.3 Versum Aristarchus non legit cf. HQV. Ἀρίσταρχος οὐκ
book 242.4 οἶδε τὸν στίχον. ὁ δὲ Καλλίστρατος ἀντ’ αὐτοῦ γράφει „παν-
book 242.5 τοίης ὕλης ἐτίθει μελιηδέα καρπόν“.
book 268.1 οὔτε τιν’ ἄλλον || ἄξεις σῶν ἑτάρων.
book 268.2) Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ σῶον H.
book 271,n2.1 τῷδ’ ἐνὶ χώρῳ.
book 271,n2.2 ὡς τὸ „κλυτὸς Ἱπποδάμεια“ μετεσχηματισμένον B.
book 271,n2.3 Hoc qui scripsit χώρῳ pro χώρᾳ legit. Exemplo allato Ar. ex-
book 271,n2.4 plicare solebat, substantivis feminini generis adiici saepe adiectiva
book 271,n2.5 masculina cf. F. Ar. p. 31 et exempla ad β 214 collata.
book 307.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ’ ἀπέβη.

book 307.2 Notatum fuit vocabulum ἔπειτα ἀντὶ χρονικοῦ, ἀντὶ τοῦ
book 307.3 μετὰ ταῦτα, cf. I 169 ubi sic explanatur noster versus.

book 320.1 ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ’ ἄλλων λέξο ἑταίρων.
book 320.2) οὕτως Ἀρίσταρχος δισυλλάβως τὸ λέξο· ἄδηλον δὲ πό-
book 320.3 τερον κοιμῶ ἢ συναριθμοῦ H.
book 320.4 E Didymo et Aristonico manasse videtur. cf. L. Ar. 147.

book 328.1 ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
book 328.2) διαβῇ, παρέλθῃ. τὰ φάρμακα δηλονότι, ὡς τὸ „δοῦρα
book 328.3 σέσηπεν“ (B 135) Q.
book 328.4 Diple fuit, quod praeter consuetudinem verbi formam sin-
book 328.5.1 gularem construxit Homerus cum plurali neutrius φάρμακα (cf.
book 328.5.2 F. Ar. 15) et quod in verbo ἀμείψεται vocalis η correpta est (cf.
book 328.5.3 F. Ar. p. 13).

book 329.1 σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
book 329.2 ὁ Σιδώνιός φησιν ἀθετεῖσθαι τὸν στίχον H. Ab Aristarcho
book 329.3 expunctum esse versum manifestum est ex Ar. ad v. 240. De
book 329.4 Dionysio Sidonio ab Aristonico commemorato cf. ad M 36.
book 329.5 T 365.

book 351.1 οἵ τ’ εἰς ἅλαδε προρέουσιν.
book 351.2) οἵ τε ἅλαδε, οὕτω γράφει Ζηνόδοτος (corr. Duentzer
book 351.3 p. 83, cod. οἵτ’ εἰς ἅλαδε lemma, et οὔτε γρ. Z.), Ἀρίσταρχος
book 351.4 δὲ οἳ εἰς ἅλαδε. περισσὴ δέ ἐστιν ἡ εἰς HQ. (Buttmanni con-
book 351.5.1 iectura acutissima pro codd. εἰς ἅλα· δεύτερον). Didymi et
book 351.5.2 Aristonici verba coaluerunt, de praepositione εἰς superflua cf.
book 351 F. Ar. p. 27 et 28.

book 354.1 ἡ δὲ ἑτέρη.
book 354.2 *) ὅτι τὸ ἑτέρη ὑγιῶς ἐπὶ τῆς δευτέρας H. cf. I 313.
book 354.3 M 93.

book 409.1 οἴκτρ’ ὀλοφυρομένους.
book 409.2) οἰκτρῶς καὶ ἐλεεινῶς ὀδυρομένους H. cf. F. Ar. 29.
book 409.3 α 209 et exempla ibid.

book 440.1 ἀποπλήξας κεφαλήν.
book 440.2 ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας ex Ψ 120 hic posui, ubi Ar. sic inter-
book 440.3 pretatur hunc locum. Altera lectio erat ἀποτμήξας, quam Ze-
book 440.4 nodoti esse colligam ex schol. Σ 34. cf. Eust. 1664, 31. L. Ar.
book 440.5 13. Λ 146. Did.

book 471.1 καὶ τότε μ’ ἐκκαλέσαντες.
book 471.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ καὶ περισσός BQ. cf. F. Ar. 34. α 33.

book 495.1 τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσιν.
book 495.2) ἀντὶ τοῦ αἱ ψυχαί· ὁ μέντοι ποιητὴς πρὸς τοὺς ἄλλους
book 495.3 νεκροὺς ποιεῖται τὴν σύγκρισιν ἐν τῷ „οἱ δὲ ἄλλοι νεκροὶ ὡς
book 495.4 σκιαὶ ἀίσσουσιν“ BQT. cf. F. Ar. p. 30.
book 501.1 ὦ Κίρκη, τίς γάρ.
book 501.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρξατο H. cf. α 337 et
book 501.3 exempla ibid.
book 509.1 ἐνθ’ ἀκτή τε λάχεια.
book 509.2 Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus scripsit ἐλάχεια
book 509.3 cf. BHQT: βαθεῖα, εὔγεως, εὔσκαφος. οὐ δεῖ δὲ γράφειν ἐλάχεια
book 509.4 (sic Zenod. cf. ι 116), οὐ γὰρ εἰκὸς ἐλάχιστον ἀκούειν τῆς Περ-
book 509.5.1 σεφόνης τὸ τέμενος. οὐκ ἄτοπον δὲ περὶ τὴν ἀκτὴν εἶναι
book 509.5.2 ἄλσος. πολλὰ γὰρ εὕροι τις ἂν ἄλση ἐπιθαλάσσια.
book 510.1 ἰτέαι ὠλεσίκαρποι.
book 510.2) σημείωσαι ὅτι ἄκαρπα φυτὰ εἶπεν εἶναι ἐν τῷ ἄλσει
book 510.3 τῆς Περσεφόνης, διὰ τὸ νεκροῖς προσήκειν BQ.
book 513.1 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
book 513.2 Κωκυτός τε
book 513.1) τὸ ἑξῆς, ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε καὶ
book 513.2 Κωκυτὸς ῥέουσι· τὸ δὲ σχῆμα καλεῖται προδιεζευγμένον, ὅταν
book 513.5.1 τὸ μεταξὺ δύο ὀνομάτων ἑνικῶν πληθυντικὸν τεθῇ ῥῆμα· τοῦτο
book 513.5.2 καλεῖται Ἀλκμανικὸν οὐχ ὅτι Ἀλκμὰν πρῶτος αὐτῷ ἐχρήσατο,
book 513.5.3 ἀλλ’ ὅτι πολύ ἐστι παρ’ αὐτῷ, οἷον „Κάστωρ ὠκέων πώλων
book 513.5.4 ἐλατῆρες καὶ Πολυδεύκησ“. ὅμοιον δέ ἐστι τὸ σχῆμα „εἰ δέ
book 513.5.5 κ’ Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων“ (Ψ 138) καὶ „ἔνθα
book 513.10 ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδροσ“ (Ε 774) HQ. cf.
book 513 Ar. ad Ψ 138, ubi citatur noster versus, et Ε 774.
book 7.1 ἵκμενον οὖρον ἵει .. ἐσθλὸν ἑταῖρον.
book 7.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἑταῖρον οὐ φίλον λέγει, ἀλλὰ] νῦν τὸν
book 7.3 συνεργόν V.
book 7.4 cf. ad N 456, ubi diple etiam propter nostrum locum. L.
book 7.5 Ar. 116.
book 11.1 ποντοπορούσης.
book 11.2) δῆλός ἐστιν ὁ ποιητὴς διὰ τὸ ποντοπορούσης Ὠκεανὸν
book 11.3 καλῶν τὴν ἔξω θάλασσαν. ἀλλαχοῦ δὲ ποταμὸν τὸν Ὠκεανὸν
book 11.4 καλεῖ διὰ τὸ ῥοῶδες BQ. cf. L. Ar. 174. Eust. 1670, 33.
book 26.1 χοὴν χεόμην.
book 26.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Diple periestigmene propter Zenodoti lectionem χεάμην fuit cf. H.

ψυχαὶ ὑπὲξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνηώτων
νύμφαι τ’ ἠίθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες,
παρθενικαί τ’ ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
πολλοὶ δ’ οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβροτωμένα τεύχε’ ἔχοντες.
οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
θεσπεσίῃ ἰαχῇ. ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.

*) οἱ [ἕξ] καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει [προ] ἠθετοῦντο ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ ἑξῆς. οὐ γὰρ μεμιγμέναι παραγίνονται αἱ ψυχαί. νῦν δὲ ὁμοῦ νύμφαι, ἠίθεοι, γέροντες, παρθένοι. καὶ ἄλλως οὐδὲ τὰ τραύματα ἐπὶ τῶν εἰδώλων ὁρᾶται, ὅθεν ἐρωτᾷ „τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε; (398) τὸν Ἀγαμέμνονα HQ.

Numerum expunctorum versuum posui ex schol. in V. M. Vind. 56. 133 (cf. La Roche). Sic etiam Eust. 1672, 34. Obelis notati sunt versus in CG.

οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.

Versus expunxit Callistratus cf. in HQ: εἰ ἀποφαίνεται νῦν περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, πῶς ἑξῆς διστάζων φησὶ „πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον;“ διὸ ὁ Καλλίστρατος ἀθετεῖ. La Roche p. 235 Aristarchum etiam hos versus damnasse colligit ex Aristonici adnotatione ad Ψ 73. Sed hoc est notatum propter extremam Od., ubi statim nondum sepulti ad inferos perveniunt cf. L. Ar. 174. Aristarchus si in athetesi hac caussa movebatur, non hos duos modo versus, sed totum locum 52—83 damnare debebat, quia Elpenor nondum sepultus tamen apud inferos est et ab Ulixe exsequias petit. Quid Aristarchus de hoc loco statuerit, non est servatum, sed hoc est certum, illum v. 52—54 non expunxisse propter eam caussam, quam La Roche affert.

νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
πρός τ’ ἀλόχου καὶ πατρός.

λείπει ἡ πρός, ἵν’ ᾖ πρὸς τῶν οὐ παρεόντων νῦν, ἀλλὰ καταλειφθέντων εἰς τὴν ἡμῶν οἰκίαν HQ. Quod de praepositione omissa dicitur, fluxit fortasse ex Ar.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυίης.
book 84.2 *) ὅτι πρὸς τὸ ἐκ τῆς περιφράσεως νοούμενον ἀπήντησε.
book 84.3 ψυχὴ γὰρ μητρὸς κατατεθνηκυίας ἐστὶν ἡ Ἀντίκλεια BQ.
book 90.1 ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο.
book 90.2 *) ὅτι πάλιν πρὸς τὸ ἐκ τῆς περιφράσεως νοητὸν ἀπήν-
book 90.3 τησε. ψυχὴ γὰρ Θηβαίου Τειρεσίου ἐστὶν ὁ Τειρεσίας. διὸ
book 90 ἐπήνεγκεν ἔχων, οὐκ ἔχουσα HQ.
book 93.1 Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus dedit τίπτ’
book 93.2 αὔτως pro τίπτ’ αὖτ’ ὦ cf. H.
book 105.1 αἴ κ’ ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν.
book 105.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ αἴ κ’ ἐθέλῃς ἀντὶ τοῦ] ἐὰν δύνῃ V.
book 105.3 cf. Φ 366. L. Ar. 148. γ 121. θ 223. ο 317.
book 107.1 ἰοειδέα πόντον.
book 107.2 Ar. interpretatio vocabuli ἰοειδέα est ad Ψ 850 ἀντὶ τοῦ
book 107.3 μέλανα πόντον.
book 115.1 δήεις δ’ ἐν πήματα οἴκῳ,
book 115.2 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
book 115.3 *) ὅτι οὐκ ἐνήλλακται ὁ χρόνος ὡς τὸ „σύν τε μεγάλῳ
book 115.4 ἀπέτισαν“ (Δ 161, ubi Zenodotus τίσουσιν scripsit). οὐ γὰρ
book 115.5.1 ἦσαν οἱ μνηστῆρες συνηγμένοι εἰς τὸν οἶκον Ὀδυσσέως H.
book 115.5.2 Aristophanes legit κατέδοιεν cf. ad β 313.
book 125.1 Diple fuit πρὸς τὸ σχῆμα „οὐδ’ εὐήρε’ ἐρετμά, τά τε
book 125.2 πτέρα νηυσὶ πέλονται“, πέλονται ἀντὶ τοῦ πέλεται cf. ad K 351
book 125.3 ubi noster versus notatur, η 132. κ 328.
book 134.1 θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ.
book 134.2) ἔξω τῆς ἁλός· οὐ γὰρ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὰ κατὰ τὸν Τη-
book 134.3 λέγονον· καὶ τὰ κατὰ τὸ κέντρον τῆς τρυγόνος Q.
book 134.4 cf. ad Λ 163 ubi eadem est interpretatio. F. Ar. p. 28.
book 134.5 Ψ 281.
book 157-9.1 μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ
book 157-9.2 ῥέεθρα,
book 157-9.3 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πως ἔστι περῆσαι
book 157-9.4 πεζὸν ἐόντ’, ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
book 157-9.5.1) ἀθετοῦνται τρεῖς H. Caussas affert MV Vind. 56 sed
book 157-9.5.2 valde mutilatas: τὸ γὰρ ἑξῆς, μέσον Ὠκεανός. γέλοιον δὲ καὶ
book 157-9.5.3 πεζὸν ἐόντα. Obeli sunt in G, cf. La Roche p. 240. Nitzsch
book 157-9.5.4 III, 214.
book 161-2.1 νηί τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω
book 161-2.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἦλθες εἰς Ἰθάκην, οὐδ’ εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;

Nota fuit de Aristophanis athetesi versuum 161—62 cf. H.

Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται.

) σεσημείωται τὸ ὄνομα ἀδιαιρέτως ἐξηνεχθέν HQ. cf. ad B 423 BL. Legit igitur Ar. τεμένη et fallitur H: Ἀρίσταρχος τεμένεα.

ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροὶ εἵματα εἷται·

*) ὅτι τὴν ἀπὸ τῆς ἐσχάρας σποδὸν κόνιν εἴρηκεν H. cf. ad Σ 23.

Praeterea Zenodoti lectio ἧσται notata fuit. cf. H.

ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ’ Ὀδυσσεῦ,
σή τ’ ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.

*) ὅτι οὐχ ὡς οἱ νεώτεροί φασιν, αὐτὴν ἀπάγξασθαι παρὸ Ναυπλίου πεπυσμένην τὴν Ὀδυσσέως τελευτήν. οἳ διεσφάλησαν ὑπὸ τοῦ λεγομένου παρὰ τοῦ συβώτου ὡς „ἀπώλετο λευγαλέῳ θανάτῳ, ὡς μὴ θάνοι ὅστις ἔμοιγε ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι“ (ο 359). διαρρήδην γὰρ νῦν ὁμολογεῖ τεθνηκέναι ἕνεκα τοῦ ποθεῖν τὸν Ὀδυσσέα HQ. cf. V ad 197.

*) ὅτι οὐχ ὑποτίθεται ἀσεβῆ τὸν Σαλμωνέα, ὡς οἱ νεώτεροι. οὐ γὰρ εὐπατέρειαν ἂν τὴν Τυρὼ εἶπεν οὐδὲ ἀμύμονος πατρός QT.

(Enipeus) ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν.

*) ἐναντίον εἶναι δοκεῖ τοῦτο τῷ „Ἀξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν“ (Φ 158). εἰ γὰρ κάλλιστος οὗτος πάντων, οὐκ ἄρα ἐκεῖνος. λύεται δὲ κατὰ λέξιν. τὸ γὰρ κάλλιστον οὐχ ἓν λέγεται, ἀλλὰ πλείω. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς ποτὲ μὲν λέγων „Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην“, (Z 252) ποτὲ δὲ „ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην Κασάνδρην“ (N 365). καὶ μὴν καὶ ἀμφότεραι τοῦ Πριάμου θυγατέρες, καὶ ἐὰν ἡ μία θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη, οὐκ ἄρα τις ἄλλη, ἀλλ’ ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν δύο τοῦτό φησι HQT, cf. N 365.

F. Ar. 31.

λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ’ ὕπνον ἔχευεν.

*) ἀθετεῖται. πρὸς τί γὰρ τῇ ἐρώσῃ καὶ ἑκουσίως βουλομένῃ μιγῆναι κατέχευεν ὕπνον; Ζηνόδοτος δὲ ἀγνοεῖ τὸν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

στίχον H.
book 249.1 τέξεις ἀγλαὰ τέκνα.
book 249.2 Diple periestigmene, quod Zenodotus κακῶς τέξεαι cf. H.
book 249.3 Media enim forma Homerus de patre aut de ambobus parenti-
book 249.4 bus utitur. L. Ar. 155.
book 258.1 τοὺς δ’ ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν.
book 258.2) καλῶς τοὺς ἑτέρους· δύο γὰρ ἦσαν γένη παίδων, τὸ μὲν
book 258.3 ἐκ Ποσειδῶνος, τὸ δὲ ἐκ Κρηθέως Q. cf. κ 354.
book 260,n2.1 Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα.
book 260,n2.2 ὁ μὲν ποιητὴς Ἀσωποῦ, οἱ δὲ τραγικοὶ Νυκτέως MH. Fluxit
book 260,n2.3 fortasse ex Ar.
book 263,n3.1 οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν (Amphion et Zethus)
book 263,n3.2 ὅτι οἱ περὶ Ἀμφίονα ἐτείχισαν τὰς Θήβας διὰ τὸ δεδοικέναι τοὺς
book 263,n3.3 Φλεγύας. μετὰ δὲ τελευτὴν αὐτῶν κατασκαφείσης τῆς πόλεως ὑπὸ
book 263,n3.4 Εὐρυμάχου τοῦ Φλεγυῶν βασιλέως, Κάδμος ὕστερον ἐλθὼν ἀνέκτισε
book 263,n3.5.1 τὴν Θήβην Q. Fortasse fluxit ex Ar., qui aetate posteriorum poeta-
book 263,n3.5.2 rum fabulas ab Homero discrepantes notare solebat.
book 271,n4.1 μητέρα τ’ Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
book 271,n4.2 παρὰ τοῖς τραγικοῖς Ἰοκάστην V.
book 271,n4.3 Fluxit fortasse ex Ar. cf. ad 263 not. 3.
book 275.1 (Oedipus) ἀλλ’ ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα
book 275.2 πάσχων
book 275.3 Καδμείων ἤνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς.
book 275.4 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀγνοεῖ τὴν τύφλωσιν καὶ τὴν φυγὴν Οἰ-
book 275.5.1 δίποδος. καὶ ἐν Ἰλιάδι (Ψ 678) γράφει αὐτὸν ἐν Θήβῃ τετε-
book 275.5.2 λευτηκέναι· „Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος, ὅς ποτε
book 275.5.3 Θήβασδε ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο“. BHQ.
book 275 cf. ad Ψ 678. L. Ar. 186.
book 286.1 ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
book 286.2 Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ’ ἀγέρωχον.
book 286.3) ἐναντία φαίνεται ταῦτα τῷ „δώδεκα γὰρ υἷες ἦμεν“
book 286.4 (Λ 692). τρεῖς γὰρ εἴρηνται νῦν. λύοιτο δ’ ἂν ἐκ τῆς λέξεως·
book 286.5.1 ἐνταῦθα γὰρ ἐκ τῆς Χλωρίδος τρεῖς γενέσθαι τῷ Νηλεῖ φησι.
book 286.5.2 τί οὖν ἐκώλυε καὶ ἐξ ἑτέρων ἔχειν τοὺς λοιπούς; H.
book 286.5.3 Fuit diple πρὸς τοὺς χωρίζοντας cf. ad Λ 692.
book 300.1 ἥ ῥ’ ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε.
book 300.2 *) ὅτι οὐ παραδίδωσιν ἐκ Διὸς Κάστορα καὶ Πολυδεύκην,
book 300.3 ἀλλ’ ἐστὶ νεωτερικὰ ταῦτα H.
book 315-6.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ὄσσαν ἐπ’ Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ

book 315-6.2 ἐπ’ Ὄσσῃ

book 315-6.3 Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν’ οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.

book 315-6.4 *) ἀθετοῦνται ὡς ἀδύνατοι V. cf. L. Ar. 171. Eust.

book 315-6.5 1687, 28.

book 326.1 Notatum fuit Homero ignotum esse Eriphylam per fi-

book 326.2 lium interiisse cf. L. Ar. 184. γ 309—10. ο 248.

book 350.1 ξεῖνος δὲ τλήτω.

book 350.2) ὁ δὲ παραπληρωματικῶς κεῖται οὐδὲν σημαίνων HQ.

book 350.3 cf. F. Ar. 33. β 6 et exempla ibid.

book 353.1 μάλιστα δ’ ἐμοί. τοῦ γὰρ κράτος.

book 353.2) δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ οὗτινος ἰσχύς ἐστιν ἐν τῷ δήμῳ

book 353.3 BQ. cf. F. Ar. p. 30.

book 364.1 οἷά τε πολλούς.

book 364.2 Diple periestigmene fuit contra Zenodotum, cf. Didymum:

book 364.3 πολλούς· οὕτως Ζηνόδοτος· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος πολλούς. Zeno-

book 364.4 dotum πολλά scripsisse monet La Roche, aliter Duentzer, l. c.

book 364.5.1 p. 73, qui πολλά Aristarcho, πολλούς Zenodoto tribuit. Verba

book 364.5.2 Didymi, quae prima specie non sibi constare videntur, olim in

book 364.5.3 codice scripta fuisse existimat, cuius in textu πολλά ferebatur.

book 379.1 ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου.

book 379.2) ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἐν τῷ καθόλου, ὁ δὲ Σιδώνιος ἐλ-

book 379.3 λειπτικῶς· ὥρη μὲν πολέων μύθων παύσασθαι, ὥρη δὲ ὕπνου

book 379 μνήσασθαι HT.

book 399-403.1 Fuit nota de Aristophanis athetesi versuum 399

book 399-403.2 —403 cf. in H: οἱ ἠὲ (i. e. versus ab ἠὲ incipientes et qui ab

book 399-403.3 iis pendent, sc. 399—403 Porson.) ἀθετοῦνται ὑπὸ Ἀριστοφά-

book 399-403.4 νους ὡς ἀπὸ τῶν εἰρησομένων (406—8) μετενεχθέντες.

book 410.1 (Aegisthus) ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ οἰκόνδε

book 410.2 καλέσσας || δειπνίσσας.

book 410.3 *) ὅτι τῇ ἐπιβουλῇ κἀκείνη συνέγνω· τὸν γὰρ χιτῶνα καὶ

book 410.4 τὸν πέλεκυν Ὅμηρος οὐκ οἶδεν Q. Praeterea notata erat forma

book 410.5 verbi ἔκτα cf. ad O 432.

book 428,n5.1 ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται.

book 428,n5.2 ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται ὡς ἐκλύων τὸν θυμὸν, οὐ γὰρ ὅτι πρὸς

book 428,n5.3 θεραπείαν Ἀρήτης ὁ Ὀδυσσεύς· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον τῷ ὑποκρινομένῳ

book 428,n5.4 τὸ πρόσωπον Ἀγαμέμνονος περιίστασθαί τι εἰπεῖν H.

book 430.1 κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον.

book 430.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

*) ὅτι κουρίδιον αὐτόν φησιν. ἔνιοι γὰρ γεγαμῆσθαι τὴν Κλυταιμνήστραν Ταντάλῳ, ὡς Εὐριπίδης (Iphig. Aul. 1149) εἰσάγει αὐτὴν λέγουσαν „ἔγημας ἄκουσάν με κἄλαβες βίᾳ τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανών“ Q. cf. H 392. Eust. 1693, 10.

ὣς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσ-
έειπον·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλάς
ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ’ εἵνεκα πολλοί,
σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτυε τηλόθ’ ἐόντι.
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπε·
τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι
μήθ’ οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ’ εὖ εἰδῇς.

Obeli sunt appicti in M, et ex cod. H sequitur, Aristophanem eos expunxisse. Dindorfius solos versus 435—40 pro spuriis habet. Num Aristarchus Aristophanem secutus sit, non manifestum est.

πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] περιττὸς ὁ καί H. cf. α 33 et exempla ibid.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι
κρύβδην, μηδ’ ἀναφανδά, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.

οὐδὲ οὗτοι ἐφέροντο ἐν τοῖς πλείστοις ὡς μαχόμενοι τοῖς προκειμένοις H. Vind. 133.

Annotatio loco alieno posita spectat ad v. 454—56. Sic Bekkerus, qui eos in textum non recepit.

οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.

*) ἀθετεῖται διὰ τὸ εὔηθες. εἰ γὰρ ἐπέπειστο ὅτι οὔπω τέθνηκε, πρός τί ἐρωτᾷ „ἤ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε; H.

Hic posui, non ut Dindorf. ad v. 458.

ἀν’ Ἑλλάδα τε Φθίην τε.

) σημείωσαι μόνην τὴν Θετταλίαν (cod. Φθίαν) Ἑλλάδα λέγειν τὸν Ὅμηρον καὶ Ἕλληνας μόνους τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτῇ. τοὺς δὲ ἐν ἄλλοις τόποις οἰκοῦντας Ἀργείους κικλήσκει καὶ Ἀχαιούς B. cf. L. Ar. 227. α 344. δ 726. ο 80.

οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγός.

Diple periestigmene fuit propter Zenodoti lectionem: εἰ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

γὰρ ἐγών. cf. H. Vind. 133.

book 501.1 εἰ τοῖος δέ.

book 501.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ, εἰ τοῖος γάρ H. cf.

book 501.3 F. Ar. 35. β 6.

book 510.1 ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς.

book 510.2) τρισυλλάβως τὸ Τροΐην, ὡς καὶ Ἀρίσταρχός φησι. Vind.

book 510.3 133. cf. A 129. ε 39.

book 517 πάντας δ’ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι

book 517.1 ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν.

book 517.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπέδωκε πάντας,

book 517.3 ὅσσον λαόν H.

book 517.5.1 Constructio quae dicitur ad sensum saepius notatur cf. F.

book 517.5.2 Ar. p. 32.

book 521.1 πολλοὶ δ’ ἀμφ’ αὐτὸν ἑταῖροι || κήτειοι κτείνοντο.

book 521.2) κήτειοι τοὺς μεγάλους ἀκουστέον παρὰ τὸ κῆτος, ὡς

book 521.3 καὶ Ἀρίσταρχος BHQ. Eust. 1697, 19. 26.

book 521.4 Lehrsius Ar. p. 153 testimonio diffidit, non quia putat ety-

book 521.5.1 mologiae rationem Aristarchi esse non posse, sed quod parum

book 521.5.2 elegans ἑταῖροι μεγάλοι κτείνοντο ἀμφ’ αὐτόν.

book 525.1 ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ’ ἐπιθεῖναι.

book 525.2) περιγραπτέον ὡς ἀπρεπῆ. θυρωροῦ γὰρ ἔγρον H. Ἀρί-

book 525.3 σταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον, ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων H.

book 525.4 ἔνια Porsonus pro ἐνί, post quod lacunam indicavit La Roche.

book 547.1 παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

book 547.2 ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος H. cf. Nitzsch III, 300.

book 547.3) Νοθεύεται μέχρι τοῦ „ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖθις ἔδυ δό-

book 547.4 μον Ἄιδος εἴσω“ (627). καίτοι οὐκ ὄντες ἀγενεῖς περὶ τὴν

book 547.5.1 φράσιν. ὑπὲρ δὲ τῆς ἀθετήσεως αὐτῶν λέγεται τοιάδε· (H)

book 547.5.2 πῶς οἶδε τούτους ἢ τοὺς λοιποὺς ἔσω τῶν Ἅιδου πυλῶν ὄντας

book 547.5.3 καὶ τῶν ποταμῶν; HT. cf. schol. Pind. Ol. 1, 97, ubi Ari-

book 547.5.4 starchi athetesis huius loci commemoratur.

book 547.5.5 De atheteseos initio plane non liquet. Buttmannus posuit

book 547.10.1 numeros 568—627. Sed monet Lehrsius Ar. p. 156 nihil im-

book 547.10.2 pedire, quo minus etiam v. 565—567 inter spurios referantur, in

book 547.10.3 quibus ὅμως v. 565 offensioni sit.

book 570.1 (Μίνωνα) ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο

book 570.2 ἄνακτα

book 570.3 ἥμενοι ἑσταότες.

book 570.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) οὐκ ἄρα ὑπεξῆλθεν ὁ Μίνως ἵνα συνοφθῇ. ἄλογον γὰρ
book 570.5 τὸ καὶ σὺν δικαζομένοις καὶ αὐτῷ δίφρῳ ἐξελθεῖν HQT.
book 573.1 (Ὠρίωνα) .. τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰνοπόλοι-
book 573.2 σιν ὄρεσσι.
book 573.3) οὐδὲ ἐπὶ τούτου τετήρηται τὸ σύμφωνον. ἄλογον γὰρ
book 573.4 τὸ ἐν Ἅιδου κυνηγετεῖν· πῶς τε ἅμα τῇ τῶν θηρῶν ἀγέλῃ
book 573.5 προῆλθε, καὶ διὰ τί; HT.
book 577.1 (Τιτυὸν) κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ’ ἐπ’ ἐννέα κεῖτο
book 577.2 πέλεθρα.
book 577.3) καταγέλαστα καὶ ταῦτα, εἰ κατεστρωμένος ἐν τῷ δαπέδῳ
book 577.4 προῆλθεν ἐπὶ τὸ σφάγιον· αὐτὸς γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἠδύνατο
book 577.5 διαβῆναι ἐπὶ τὸ ἔρεβος QT.
book 579.1 δέρτρον ἔσω δύνοντες.
book 579.2) Ἀρίσταρχος τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν πρὸ
book 579.3 τοῦ ἥπατος. Etym. M. 257, 30.
book 580.1 Λητὼ γὰρ ἕλκησε.
book 580.2) πόθεν ᾔδει τῶν κολάσεων τὰς αἰτίας; οὐ γὰρ ἤκουσεν.
book 580.3 (εἰ μὴ φησί τις εἶναι τοῦτο κατὰ τὴν Ἑλλάδα φήμην) H.
book 581.1 διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
book 581.2 *) ὅτι κατὰ τὸ ἀρσενικὸν ἐσχημάτισται ὁ Πανοπεύς, ὡς
book 581.3 βασιλεὺς καὶ βασιλῆος H. cf. ad B 520, observatum propter
book 581.4 Zenodoti lectionem Πανοπτέων.
book 584.1 στεῦτο δὲ διψάων.
book 584.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ στεῦτο] νῦν ἀντὶ τοῦ ἵστατο ἐπὶ τῶν
book 584.3 ποδῶν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ διασκευαστὴς παρὰ τὴν τοῦ
book 584.4 ποιητοῦ συνήθειαν V et partim B.
book 584.5.1 Ar. enim observavit hoc verbum in animum inducere, nun-
book 584.5.2 quam stare significare (cf. L. Ar. 98) et hoc quidem respiciens
book 584.5.3 ad nostrum locum cf. ad Σ 191. Φ 455 ubi est diple πρὸς τὰ
book 584.5.4 ἐν τῇ νεκυίᾳ ἀθετούμενα. De diasceuasta vide L. Ar. 334.
book 588 (Τάνταλος) ἀμφὶ δὲ ποσσὶ || γαῖα μέλαινα φάνεσκε,
book 588.1 καταζήνασκε δὲ δαίμων. || δένδρεα δ’ ὑψιπέτηλα
book 588.2 κατὰ κρῆθεν χέε καρπόν.
book 588.3) οὐδὲ οὗτος (Tantalus) δύναται σὺν λίμνῃ καὶ δένδροις
book 588.5.1 ἐξεληλυθέναι ἐπὶ τὸ σφάγιον, ἢ πῶς ἔξωθεν τὰ ἔσω ἐθεώ-
book 588.5.2 ρει; H.
book 593.1 καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον.
book 593.2) πῶς δύναται σὺν τῷ λίθῳ καὶ τῇ ἀκρωρείᾳ ἐφ’ ᾗ ἀνε-
book 593.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κύλιε τὸν λίθον, ἥκειν ἐπὶ τὸ σφάγια; πῶς τε κολάζεται ὁ ἐν Ἰλιάδι (Z 153) κέρδιστος ὢν καὶ συνετώτατος; QT.

Cf. de Sisypho Ar. adnotationem ad Z 153. L. Ar. 117.

τὸν δὲ μετ’ εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην.

) καὶ τοῦτο νεωτερικόν· οὐ γὰρ οἶδε τὸν Ἡρακλέα ἀπηθανατισμένον, οὐδὲ τὴν Ἥβην γεγαμημένην, ἀλλὰ πάρθενον. διὸ καὶ παρθενικὰ ἔργα ἀποτελεῖ· οἰνοχοεῖ γὰρ καὶ λούει HQT.

Athetesin demonstrat etiam Ar. ad E 905. Δ 2. Σ 117. γ 464.

βίην Ἡρακληείην || εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ’ ἀθανάτοισιν θεοῖσιν
τέρπεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.

*) ὅτι εἰς τρία διαιρεῖ, εἰς εἴδωλον, σῶμα, ψυχήν· τοῦτο δὲ οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής BQ.

*) ὅτι αὐτοὺς τὰ σώματα αὐτῶν φησιν Ὅμηρος, οὐκ ἂν δέοι σώματος ἐν θεοῖς H. cf. ad A 4. In cod. G v. 602—4 obelis notati sunt et in Vind. 56 legitur ad v. 602—3: οὗτοι ἀθετοῦνται καὶ λέγονται Ὀνομακρίτου εἶναι. cf. La Roche p. 260. Ad v. 604 H habet: τοῦτο ὑπὸ Ὀνομακρίτου ἐμπεποιῆσθαί φασιν. ἠθέτηται δέ. Hoc certe coniungendum est, ita ut v. 602—604, qui obelis notati sunt in G, expungantur, quia omnes tres ab Onomacrito inserti sunt, non v. 604 solus, qui legitur etiam Hes. Theog. 902 neque in omnibus libris ferebatur (cf. schol. ad λ 385, solam memorans athetesin v. 602 et 603, neque habent H. et duo Vindob.). Nam intelligi non potest, cur illum unum versum 604 Onomacritus intulerit, ut monet Nitzschius III, 316, cuius coniectura scholio in Vind. 56 probatur. cf. L. Ar. 333 et 445 et scholion sequens (616), quod discrepantiam inter illum insertum locum 602—4 et v. 616 recte commemorat.

καί μ’ ὀλοφυρόμενος.

) ἐλέγχεται ἐκ τούτων τὰ προκείμενα περὶ τοῦ Ἡρακλέους εἰδώλου „αὐτὸς γὰρ μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσι“. πῶς οὖν ὀλοφύρεται ὡς ἐν δεινοῖς ὤν; HQT.

λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ’ ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] δι’ ὅλου θάλασσαν ἀπὸ Ὠκεανοῦ διαστέλ-

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

λει ὁ ποιητής BQ. cf. L. Ar. 174.
book 3.1 νῆσόν τ’ Αἰαίην, ὅθι τ’ ἠοῦς ἠριγενείης
book 3.2 οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο.
book 3.3) ἢ ὡς ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη τῆς νήσου προσορμισάν-
book 3.4 των, ἢ ὅτι ἐξ Ἅιδου ἐλθόντες πρώτην αὐτὴν φωτεινὴν ἐθεά-
book 3.5.1 σαντο. ἔνιοι δὲ βιαιότερον ὑπερβάτως κολλῶντες τὸ Ὠκεανοῖο
book 3.5.2 τῷ „ὅθι τ’ ἠοῦς ἠριγενείησ“, οὗ, φασὶν, οἰκεῖ ἡ ἡμέρα· ἐξ αὐτοῦ
book 3.5.3 γὰρ ἀνατέλλει καὶ εἰς αὐτὸν δύνει. οὐ μόνον δέ ἐστι βίαιον,
book 3.5.4 ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῷ ποιητῇ· οὐ γὰρ παραδίδωσιν ὁ Ὅμηρος
book 3.5.5 τοὺς ἥρωας ἐπισταμένους ὅτι ἐξ Ὠκεανοῦ αἱ ἀνατολαὶ τοῦ ἡλίου,
book 3.10.1 ἀλλ’ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου τὸ τοιοῦτον παρέδωκεν.
book 3.10.2 „ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας ἐξ ἀκαλαῤῥεί-
book 3.10.3 ταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο“ (Η 421): καὶ „ἐν δ’ ἔπες’ Ὠκεανῷ
book 3.10.4 φάος ἠελίοιο“ (Θ 485). οἱ δὲ ἥρωες ἄλλως λέγουσιν. „οὐδ’
book 3.10.5 ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶς’ ὑπὸ γαῖαν“ (Κ 191) Q.
book 15.1 πῆξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
book 15.2 Diple periestigmene, quod Zenodotus legit: ἀκροτάτῳ τύμβῳ
book 15.3 ἵνα σῆμα πέλοιτο H.
book 27.1 ἀλγήσετε.
book 27.2 *) ὅτι συνέσταλκεν ἀντὶ τοῦ ἀλγήσητε H.
book 27 cf. ζ 33. 259. F. Ar. 13.
book 39.1 Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι.
book 39.2) κατὰ Ὅμηρον δύο· Σειρήνοιν γὰρ λέγει V. Ὅμηρος οὔτε
book 39.3 γένος αὐτῶν παρίστησιν οὔτε πτερωτὰς αὐτάς φησιν εἶναι HQT.
book 39.4 cf. L. Ar. 189. v. 47. 185.
book 43.1 οἴκαδε νοστήσαντι.
book 43.2) ὁ μὲν Ἀριστοφάνης φησὶ κατατηκομένους τῇ ᾠδῇ καὶ
book 43.3 αἰφνιδίως ἐκλείποντας ἀπολέσθαι, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν τῶν
book 43.4 ἀναγκαίων σπάνιν Q. [ἣν πάσχουσι προστετηκότες ἐπὶ μακρὸν
book 43.5 τῇ ᾠδῇ]. ex Eust. 1707, 51 addidi.
book 47.1 ἐπὶ δ’ οὔατ’ ἀλεῖψαι ἑταίρων.
book 47.2) [πρὸ] περισπωμένως, ἵν’ ᾖ ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προσ-
book 47.3 τακτικοῦ, τοῦ ἄλειψον H.
book 47.4) οὐκ ἄρα ἐπτέρωνται, ἐπεὶ καὶ προσεπέτοντο τοῖς παρα-
book 47.5 πλέουσιν H. cf. v. 39.
book 52.1 ἀκούῃς Σειρήνοιιν.
book 52.2 *) ὅτι δύο καθ’ Ὅμηρον αἱ Σειρῆνες, οὐ τρεῖς Q. cf. ad
book 52.3 v. 39. 185. N 66. L. Ar. 189.
book 53-4.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

εἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους λῦσαί τε κελεύῃς,
book 53-4.2 οἳ δέ ς’ ἔτι πλεονέσσι τότ’ ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
book 53-4.3 Fuit nota de Aristophanis athetesi horum versuum cf. H:
book 53-4.4 ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης· πρός τί γὰρ ἅπαξ δεδεμένον πάλιν δῆσαι
book 53-4.5.1 κελεύει; cf. ad v. 163—64. Non liquet, num Aristarchus secutus
book 53-4.5.2 sit Aristophanem.
book 61,n1.1 Πλαγκτάς.
book 61,n1.2 Πλαγκτὰς διὰ τὸ προσπλήσσεσθαι αὐταῖς τὰ κύματα· οἱ δὲ
book 61,n1.3 νεώτεροι πλανηθέντες, Πλαγκτὰς ἤκουσαν παρὰ τὸ πλάζεσθαι εἰς
book 61,n1.4 ὕψος καὶ βάθος H. Fortasse est Ar. interpretatio, cf. Nitzsch III, 373.
book 73.1 οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
book 73.2 ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
book 73.3 κυανέη· τὸ μὲν οὔ ποτ’ ἐρωεῖ.
book 73.4 Fuit diple πρὸς τὴν ἐναλλαγὴν πτώσεως „οἱ δὲ δύο σκό-
book 73.5 πελοι ὁ μὲν“ ἀντὶ τοῦ τῶν δύο σκοπέλων. cf. ad Γ 211, ubi
book 73 nostrum locum sic interpretatus est Ar. F. Ar. 19.
book 75.1 Ἀρίσταρχος οὐ λέγει πρὸς τὸ νέφος τὴν ἀπότασιν εἶναι,
book 75.2 ἀλλά φησιν ὅτι τοῦτο οὐδέποτε λήγει, τὸ κεκαλύφθαι τὸν σκό-
book 75.3 πελον τῷ νέφει HQ. cf. ad H 238. F. Ar. 32.
book 78.1 οὐδ’ εἴ οἱ χεῖρές τε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν.
book 78.2 *) ὅτι ὁμοία ἡ προφορὰ τῆς ὑπερβολῆς τῷ „οὐδ’ εἴ μοι
book 78.3 δέκα μὲν γλῶσσαι“ (B 489) HQ. cf. ad B 489 ubi noster locus
book 78.4 memoratur.
book 85.1 δεινὸν λελακυῖα.
book 85.2) Ἰακῶς συνεστάλη H. cf. I 378. η 8.
book 86-8.1 τῆς ἦ τοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
book 86-8.2 γίγνεται, αὐτὴ δ’ αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
book 86-8.3 γηθήσειεν ἰδών, οὐδ’ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
book 86-8.4 *) ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς· πῶς γὰρ ἡ δεινὸν λελακυῖα
book 86-8.5.1 δύναται νεογνοῦ σκυλακίου φωνὴν ἔχειν; HQ. cf. L. Ar. 189.
book 86-8.5.2 Nitzsch III, 381.
book 89.1 τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι.
book 89.2) Ἀρίσταρχος ἀκώλους· τοὺς γὰρ Ἴωνας λέγειν φασὶ τὴν
book 89.3 κωλῆν ὤρην καὶ ὡραίαν· οὐκ ἔχοντας οὖν ὀστᾶ ἀκώλους καὶ
book 89.4 ἀνάρθρους λέγεσθαι· ὑποκεῖσθαι γάρ φησι τῇ Σκύλλῃ πε-
book 89.5.1 τραῖόν τι θηρίον προσπεφυκὸς τῷ σκοπέλῳ καὶ κοχλιῶδες πό-
book 89.5.2 δας τε ἔχον πλεκτανώδεις, ὥστε λέγειν οὕτως τὸν ποιητὴν
book 89.5.3 Σκύλλην πετραίην (231). κατὰ δὲ τὴν ἄνωθεν φαντασίαν τῇ
book 89.5.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ὕδρᾳ προσεοικέναι καὶ τοὺς αὐχένας αὐτῆς ἰσομεγέθεις εἶναι τῷ σκοπέλῳ. καθιεῖσαν δὲ τὴν Σκύλλαν τὰς κεφαλὰς οὕτως ἀνασπᾶν τοὺς ἁρπαζομένους. „φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ φῶτα ἁρπάζουσα“. (99) ὡς ἂν οὖν ὀλισθηρῶν ὄντων τῶν ποδῶν καὶ οὐκ ἐχόντων ἀντίληψιν, ἀώρους ἄν τις δέξαιτο τοὺς ἀκώλους. HQ. cf. L. Ar. 189. cf. 124—126.

πυκνοὶ καὶ θαμέες.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐκ παραλλήλου ἔταξε τὰς λέξεις ἰσοδυναμούσας V.

cf. ad Π 636, ubi noster versus citatur in simili interpretatione.

ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιιν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν.
ἥ μιν ἔπειτ᾽ ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.

*) ἀθετοῦνται γ′, ὅτι διὰ τούτων σημαίνει μὴ εἶναι τὴν Σκύλλαν σύμφυτον τῇ πέτρᾳ H. cf. ad 89. L. Ar. 189.

ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν.
ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.

) ἐν ἀμφοτέροις πλεονάζει ὁ κέν, ἢ ἑλώμεθα τὸν θάνατον, ἢ τὰ πρὸς σωτηρίαν παρασκευασώμεθα H. cf. F. Ar. p. 8.

versus expunxit Aristophanes cf. H: καὶ ἐνταῦθα οἱ δύο ὀβελίζονται ὡς ἀδικώτατοι v. ad 53—54.

ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ.

) ἔτυπτον· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος BQV. cf. Friedlaenderum ad Ar. B 417.486 et exempla ibidem.

δεῦρ᾽ ἄγ᾽ ἰών, πολύαιν᾽ Ὀδυσεῦ.

Ar. interpretationem vocabuli πολύαινε habet Apoll. l. h. 133, 14: Ἀρίσταρχος πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε· οἱ δὲ πολύμυθε.

ἵνα νωιτέρην ὄπ᾽ ἀκούσῃς.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] δύο φαίνονται καὶ ἐντεῦθεν H. cf. L. Ar. 189 ad v. 52.

οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακόν.

Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem ἔχει, alii ἔπει, alii ἔπι.

ψάμμῳ κυανέῃ.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ κυανιζομένῃ, ὡς „φοίνικι φαεινόσ“ (O 538) Q. cf. ad O 538.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐξονομακλήδην, τότε γ’ ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
book 250,n2.2 Καλλίστρατος ὑπονοεῖ τὸν στίχον, λέγων ἐκλύεσθαι τὸ τάχος τῆς
book 250,n2.3 ἁρπαγῆς H.
book 253.1 ἐς πόντον προίησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο.
book 253.2) κέρας Ἀρίσταρχος τὸ κεράτινον σύριγγον, ὃ ἐπιτιθέασι
book 253.3 πρὸς τὸ μὴ ἐσθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰχθύος τὴν ὁρμιάν. ἔνιοι δὲ
book 253.4 τὴν τρίχα Q.
book 253.5 cf. ad Ω 81. L. Ar. 152. Apoll. l. h. 52, 18.
book 279.1 σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ.
book 279.2) καρτερικὸς, ἀνένδοτος. καὶ ἐν Ἰλιάδι (K 164) „σχέτλιός
book 279.3 ἐσσι, σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεισ“ BQ. cf. ad K 164, ubi Ar.
book 279.4 σεπτικῶς interpretatur.
book 281.1 ὅς ῥ’ ἑτάρους καμάτῳ ἀδδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ.
book 281.2) ἀηδισθέντας καμάτῳ καὶ ἀγρυπνίᾳ· „μὴ τοὶ μὲν κα-
book 281.3 μάτῳ ἀδδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ“ (K 98). ἀγρυπνίᾳ κατ’ ἀντί-
book 281.4 φρασιν, ὡς τὸ „ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένοσ“ (ζ 2) ὁ γὰρ ὕπνος
book 281.5.1 οὐ βλάπτει BQ. cf. Ar. ad K 98, observatum contra Zenodoti
book 281.5.2 lectionem.
book 284.1 ἀλλ’ αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας.
book 284.2 Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus legit: ἀλλ’ οὕ-
book 284.3 τως· καί ἐστιν ἠθικόν H. Sic legit etiam Σ 584, ubi vitupe-
book 284.4 ratur ab Ar. οὐ νοήσας ὅτι τὸ αὔτως ἐστὶ κενῶς καὶ πρὸς
book 284.5 οὐδέν.
book 286.1 ἐκ νυκτῶν δ’ ἄνεμοι χαλεποί.
book 286.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἐκ νυκτῶν ἐστιν] μετὰ τὰς νύκτας, ὅ ἐστιν
book 286.3 ὄρθρου, ὡς τὸ „πίομεν ἐκ βοτάνησ“ (N 493) ἀντὶ τοῦ μετὰ
book 286.4 τὴν βοτάνην BQ.
book 286.5.1 Sic Ar. ad N 493. Nostrum scholium apud Dindorfium ad
book 286.5.2 v. 284 legitur, sed puto hic ponendum esse.
book 290.1 θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων.
book 290.2) Ζηνόδοτος γράφει „φίλων ἀέκητι ἑταίρων“ H.
book 297.1 ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα.
book 297.2 *) [ἡ διπλῆ περιεστιγμένη ὅτι] Ζηνόδοτος [γράφει] βιά-
book 297.3 ζεσθ’ οἷον ἐόντα, οὐ νοήσας ὅτι ποιητικῶς ἐσχημάτισται H.
book 297.4 Vind. 133.
book 374-90) ἐναντίον τοῦτο τῷ „Ἠέλιος δ’ ὃς πάντ’
book 374-90.1 ἐφορᾷς καὶ πάντ’ ἐπακούεισ“ (Γ 277). ἀφ’ ἑαυτοῦ γὰρ ἐχρῆν
book 374-90.2 ἐγνωκέναι τὸν πάντα ἐφορῶντα. Hanc ob causam Aristarchus
book 374-90.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

locum nostrum damnavit cf. Ar. ad Γ 277, ubi est διπλῆ πρὸς
book 374-90.5.1 τὴν ἀθέτησιν τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ „ὠκέα δ’ ἠελίῳ ὑπερίονι ἄγ-
book 374-90.5.2 γελος ἦλθεν“. In M. versibus 375—389 obeli appicti sunt et
book 374-90.5.3 videtur Ar. hos omnes expunxisse. Fortasse haesitavit quoque,
book 374-90.5.4 quod Ulixes mentiri videtur—cf. schol. ad ε 79 in QP:
book 374-90.5.5 ψεύδεται Ὀδυσσεὺς ὅταν λέγῃ „ταῦτα δ’ ἐγὼν ἤκουσα Κα-
book 374-90.10.1 λυψοῦς ἠυκόμοιο· ἡ δ’ ἔφη Ἑρμείαο διάκτορος αὐτὴ ἀκοῦσαι“
book 374-90.10.2 (μ 389). οὐδέπω γὰρ αὐτὸν ἑωράκει. —dicens a Calypso
book 374-90.10.3 nympha se hoc audivisse, cui Mercurius narravisset. At Mer-
book 374-90.10.4 curius, ubi ad nympham venit, hac de re verba non fecit, neque
book 374-90.10.5 antea deam vidit.
book 379.1 οἵ μοι βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον.
book 379.2) βιαστικῶς, ἄγαν βιαίως BQ. cf. F. Ar. p. 29 α 209 et
book 379.3 locos ibi collatos.
book 383.1 δύσομαι εἰς Ἀίδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
book 383.2) τὸ φαείνω ἐνεστῶτός ἐστιν ἀντὶ τοῦ μέλλοντος H.
book 388.1 τυτθὰ βαλών.
book 388.2 Diple periestigmene, quod Zenodotus dedit: τριχθὰ βαλών.
book 388.3 Vind. 133.
book 417.1 εἰ δὲ θεείου πλῆτο.
book 417.2) θείου. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πυρὸς κεραυνίου V. cf.
book 417.3 Friedlaenderum ad Ar. Π 163. Apoll. l. h. 86, 19.
book 422 Zenodotus pro Ar. ἄραξε legit ἔαξεν. cf. Did. in H.
book 423.1 ἐπίτονος βέβλητο.
book 423.2 Notatus fuit versus propter metrum initii, cf. ad Χ 379:
book 423.3 τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐσημειοῦντο πρὸς κρίσιν ποιημάτων, ὅτι σπα-
book 423.4 νίως Ὅμηρος κακομέτρους ποιεῖ.
book 439-41.1 ὄψ’. ἦμος δ’ ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν
book 439-41.2 ἀνέστη.
book 439-41.3 κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
book 439-41.4 τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
book 439-41.5.1) ἐν πολλοῖς ἐδιστάχθησαν οἱ στίχοι διὰ τὸ „τρὶς μὲν
book 439-41.5.2 γάρ τ’ ἀνίησιν ἐπ’ ἤματι“ (105) καὶ ἐδείχθη ἑαυτῷ τὰ ἐναν-
book 439-41.5.3 τία λέγων ὁ ποιητής· νῦν γὰρ ἅπαξ μόνον καὶ ἀναβάλλει καὶ
book 439-41.5.4 ἀναῤῥοφεῖ HQ.
book 439-41.5.5 Fluxisse videtur ex Didymo et Aristonico. Callistratus, qui
book 439-41.10.1 hos versus retinuit, v. 105 expunxit, quod repugnare videtur iis
book 439-41.10.2 qui nunc leguntur cf. schol. BQ, quod cum La Roche ad v.
book 439-41.10.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

105 refero, non ut Duentzer ad v. 107.
book 445-6.1 Σκύλλην δ’ οὐκέτ’ ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε
book 445-6.2 θεῶν τε
book 445-6.3 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
book 445-6.4) νοθεύονται δύο· τί γὰρ εἰ εἶδεν ὅπου οὐ δύναται ὁρ-
book 445-6.5.1 μᾶν ἡ Σκύλλα, ἀλλ’ ἐνίδρυται τῷ σπηλαίῳ; ὡς ἐκ τῶν λόγων
book 445-6.5.2 τῆς Κίρκης ἔστι μαθεῖν· εἰ γὰρ ἐβούλετο διὰ τῆς Χαρύβδεως
book 445-6.5.3 πλεῖν ὁ ’Οδυσσείς, οὐκ ἂν ἠδικήθη ὑπὸ τῆς Σκύλλης, ὡς ἀνημ-
book 445-6 μένης τῷ σπηλαίῳ QH. Vind. 133. cf. ad v. 89. 124—126.
book 4,n1.1 ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
book 4,n1.2 νῦν κυρίως κεῖται ἡ λέξις. τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ Ἀλκινόου βασιλέως
book 4,n1.3 „χάλκεοι μὲν γὰρ τοίχοι ἐληλέδατο“ (η 86) καὶ τὰ ἑξῆς HQ. Alibi
book 4,n1.4 de Jovis modo domo vocabulum dicitur cf. A 426. E 173. Φ 438. 505.
book 4,n1.5 Talia adnotare solebat Aristarchus. cf. Eust. 1730, 39.
book 5.1 τῷ ς’ οὔ τι παλιμπλαγχθέντα γ’ οἴω.
book 5.2) ὀπισθόρμητον γενόμενον V.
book 5.3 cf. L. Ar. 91. Hic posui propter rectam vocabuli πάλιν
book 5.4 interpretationem, quod nusquam rursus significat, sed retro. Ad
book 5.5.1 Λ 326 Ar. παλινορμένω explanat ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ὁρμῶντες ὡς
book 5.5.2 παλιμπλαγχθέντες. cf. ε 27, 429.
book 5.5.3 τῷ ς’ οὔτι: ἀντὶ τοῦ διὰ τό σε, ὅ ἐστι διὰ τοῦτό σε H.
book 5.5.4 Fortasse est Aristarcheum, etiam E 875 dativum esse pro διά
book 5.5.5 cum accusativo statuit. cf. ι 19.
book 25.1 *) ὅτι οἱ ἑστιώμενοι τοῖς ἑστιῶσι προπίνουσι παρὰ
book 25.2 τῷ ποιητῇ H. cf. ad υ 57. I 224.
book 35.1 ὣς ’Οδυσῇ ἀσπαστόν.
book 35.2) τὸ πλῆρες ’Οδυσῆι, ὡς „ἥρωι Λαομέδοντι“ (H 453) H.
book 35 cf. ad H 453. θ 483.
book 39,n2.1 πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ’ αὐτοί.
book 39,n2.2 ὅτι οἱ παλαιοὶ καὶ ἐν τῷ ἀφίστασθαι τὸ χαῖρε ἔλεγον, ὥσπερ
book 39,n2.3 νῦν τὸ σώζου φαμέν BM. cf. Eust. 1732, 19. Fortasse fluxit ex iis
book 39,n2.4 Aristarchi observationibus, quas Lehrsius Ar. cap. III p. 193 de cultu
book 39,n2.5 et victu heroum collegit.
book 57.1 χαῖρέ μοι ὦ βασίλεια διαμπερές.
book 57.2 *) ὅτι οἱ ἑστιώμενοι παρ’ ‘Ομήρῳ τοῖς ἑστιῶσι προπίνου-
book 57.3 σιν, ὡς ’Οδυσσεὺς Ἀχιλλεῖ καὶ Εὐμαίῳ ὁ αὐτὸς H. cf. ad v.
book 57.4 25. I 224.
book 78.1 ἀνακλινθέντες ἀνεῤῥίπτουν ἅλα πηδῷ.
book 78.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· ἀναῤῥίπτεται γὰρ ὑπὸ τῶν
book 78.3 κοπῶν τὸ ὕδωρ BV. cf. Friedlaenderum ad B 417. γ 486.
book 93.1 εὖτ’ ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος.
book 93.2 Adnotatum fuit, nunc Luciferum nominari φαάντατον, in
book 93.3 Iliade contra Hesperum, neque hoc inter se repugnare cf. ad
book 93.4 X 318. λ 239. Eust. 1734, 33.
book 93.5 De scholio ad v. 96 in HQ. cf. ad α 72.
book 109.1 δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν.
book 109.2 αἱ μὲν πρὸς Βορέαο ... αἱ δὲ ..
book 109.3) πῶς ἐπὶ τῶν δύο θυρῶν ἐν τῷ διαιρεῖν φησιν αἱ μὲν,
book 109.4 αἱ δὲ; BHQ. Hinc colligi potest, Ar. diplam fuisse, ὅτι πλη-
book 109.5 θυντικῶς τὴν θύραν θύρας λέγει. cf. L. Ar. 124. 156.
book 128.1 Ζεῦ πάτερ.
book 128.2 *) ὅτι Ποσειδῶν (ὃς ἦν ἀδελφὸς) πατέρα προσαγορεύει
book 128.3 τὸν Δία πρὸς τιμήν H.
book 142.1 πρεσβύτατον καὶ ἄριστον.
book 142.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] οὐ καθ’ ἡλικίαν [λέγει], ἀλλὰ τιμιώτατον,
book 142.3 ὡς Ἥρα „καί με πρεσβυτάτην τέκετο“ (Δ 59) B. ἀλλαχοῦ γὰρ
book 142.4 λέγει „ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος ἐγεγόνει“ (N 355), fortasse adiun-
book 142.5 gendum est ex V. cf. Ar. ad Δ 59.
book 157.1 ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες.
book 157.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ θαυμάζωσιν ἀντὶ τοῦ] ὁρῶντες ἐκπλήτ-
book 157.3 τωνται V. cf. L. Ar. 147. B 320. Ω 394.
book 160.1 ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν.
book 160.2) καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ οἰκοῦσι. ἐκ γὰρ τῆς Ὑπερη-
book 160.3 σίας μετεληλύθασιν BQ. cf. ζ 4.
book 173-8.1 *) [οἱ ἀστερίσκοι] ὅτι ἐκ τοῦ τόπου τούτου μετά-
book 173-8.2 κεινται εἰς τὰ κατ’ ἀρχὴν πρὸς Ὀδυσσέα ὑπὸ Ἀλκινόου λεγό-
book 173-8.3 μενα· οὐκ ὀρθῶς. εἰ γὰρ ἐμέμνητο τοῦ χρησμοῦ, οὐκ ἂν ἀπε-
book 173-8.4 κομίσθη ὁ Ὀδυσσεύς Q. cf. ad θ 564—71.
book 173.1 Ποσειδάων’ ἀγάσασθαι.
book 173.2 Fuit diple ὅτι τὸ ἀγάσασθαι νῦν ἀντὶ τοῦ φθονῆσαι, οὐκ
book 173.3 ἀντὶ τοῦ θαυμάσαι. cf. schol. V. ἄγαν ὀργισθῆναι et θ 565,
book 173.4 ubi idem versus et Ar. interpretatio ἀντὶ τοῦ φθονῆσαι in B
book 173.5 servata est.
book 174.1 οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
book 174.2 *) ὅτι καὶ τῶν μὴ ἀναξίων ἀπήμονες, μὴ ἐῶντες αὐτοὺς
book 174.3 πημαίνεσθαι Q.
book 206.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων || ἐξικόμην.
book 206.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἐξικόμην ἀντὶ τοῦ] ἱκέτευσα V. cf. ad
book 206.3 X 123. γ 92.
book 207.1 θέσθαι ἐπίσταμαι.
book 207.2 Fuit diple ὅτι τὸ οὐκ ἐπίσταμαι ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι cf.
book 207.3 ad Φ 320, ubi nostrum locum sic interpretatus est Ar. cf. L.
book 207.4 Ar. 148.
book 213.1 Ζεύς σφεας τίσαιτο.
book 213.2 Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem (cf.
book 213.3 in H): τίσασθαι, quod Dindorfius praef. LXI in τισάσθω mu-
book 213.4 tavit. cf. G. Ribbeckium in Schneidewini Philol. VIII p. 705.
book 221.1 σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
book 221.2 ἀνδρὶ δέμας ἐικυῖα νέῳ ἐπιβώτορι μήλων,
book 221.3 παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν.
book 221.4 *) ὅτι καὶ οἱ βασιλεῖς ἔνεμον δῆλον δι’ ὧν φησιν Ἀνδρο-
book 221.5.1 μάχη „πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς βουσὶν
book 221.5.2 ἐπ’ εἰλιπόδεσσιν“ (Z 423) HQ. καὶ Αἰνείας περὶ Ἀχιλλέως
book 221 „ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν“ (Y 91) H.
book 222.1 Ἀθήνη || ἀνδρὶ δέμας ἐικυῖα νέῳ ἐπιβώτορι μή-
book 222.2 λων.
book 222.3 *) ὅτι ὁ ποιητὴς ἄῤῥενας μὲν θεοὺς θηλείαις οὐδέποτε
book 222.4 εἰκάζει, θηλείας δὲ ἄῤῥεσιν HQ. cf. Dind. praef. LXII.
book 222.5.1 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] περισσὴ ἡ πρόθεσις, ὡς καὶ ἐν τᾷ (codd.
book 222.5.2 εἰς τὸ) „βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ“ B. Sic etiam Eust. 1739,
book 222.5.3 41. cf. L. Ar. 109. γ 195.
book 320-3.1 ἀλλ’ αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαιγμένον
book 320-3.2 ἦτορ
book 320-3.3 ἠλώμην, εἵως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
book 320-3.4 πρίν γ’ ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
book 320-3.5.1 θάρσυνάς τ’ ἐπέεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
book 320-3.5.2 *) (νοθεύονται) ἀθετοῦνται δ’ στίχοι. ὁ μὲν πρῶτος ὅτι
book 320-3.5.3 ἀντὶ τοῦ ἐμῇσιν ἔχει τὸ ᾗσιν, ὅπερ ἐστὶ τρίτου προσώπου,
book 320-3.5.4 τηροῦντος ἀεὶ τοῦ ποιητοῦ τὴν ἐν τούτοις διαφοράν. ὁ δὲ
book 320-3.5.5 δεύτερος ὅτι Ἀθηνᾶς παρούσης θεοῖς ἀνατίθησι τὴν σωτηρίαν·
book 320-3.10.1 ὁ δὲ τρίτος καὶ τέταρτος ὅτι οὐκ ἐγίνωσκεν ὡς ἡ φανεῖσα
book 320-3.10.2 αὐτῷ παρὰ Φαίαξι θεὰ ἦν, ὅτι οὐκ ἐθάρσυνεν, ἀλλὰ τοὐναν-
book 320-3.10.3 τίον „μηδέ τιν’ ἀνθρώπων ποτιόσσεο, οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μαλ’
book 320-3.10.4 ἀνθρώπους ἀνέχονται“ (η 31) HQ. Vind. 133. cf. Apoll. de
book 320-3.10.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Pron. p. 139: ὑπ’ Ἀριστάρχου ὑπωπτεύετο.

οὕνεκ’ ἐπητής ἐσσι.

) ἐπητὴς ἤγουν λόγιος. καὶ ὡς ὁ λόγιος παρὰ τὸν λόγον, οὕτω καὶ ἐπητὴς παρὰ τὸ ἔπος H. Hoc ex Ar. manavisse demonstrat Apoll. l. h. p. 71, 34. cf. L. Ar. 152. De accentu ἐπητής, qui τοῖς παλαιοτέροις placuerit, dixit Eust. 1743, 60 cf. H: Aristarchus et Herodianus ὡς ἀεικής.

ἀσπασίως γάρ κ’ ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος
ἐλθὼν
ἵετ’ ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ’ ἄλοχόν τε.
σοὶ δ’ οὔ πω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,
πρίν γ’ ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥ τέ τοι αὔτως
ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν, ὀιζυραί δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.

*) ἀθετοῦνται στίχοι ς′ ὅτι οὐδὲν εἴληφε παρ’ αὐτοῦ σημεῖον τοῦ μήπω βούλεσθαι τὴν γαμετὴν ἰδεῖν· τοὐναντίον γὰρ διὰ τοῦτο αὐτῷ ἐπιφαίνεται, ἵνα κρύψῃ αὐτοῦ τὴν εἴσοδον. διὸ καί φησιν „ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον, εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπεσ“ (383). οὕτως οὖν αὐτὸς ἠπείγετο ἰδεῖν τὴν γαμετήν HQ.

ἀγχόθι δ’ αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές.
ἱρὸν νυμφάων, αἳ νηιάδες καλέονται.

Ad hos versus annotat Eust.: οὗτοι οἱ δύο στίχοι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων οὐ κεῖνται. Fortasse expunxit eos Aristarchus, qui iidem leguntur 103—104 idemque significant quod versus sequentes 349—50. Omittunt A 1 m. K N 1 m PS.

λίθον δ’ ἐπέθηκε θύρῃσιν.

Ex Eust. 1744, 20 adieci: λέγει θύρας ὡς καὶ προεδηλώθη τὴν τοῦ σπηλαίου ὀπήν, quod Lehrsius Aristarcho deberi contendit p. 156 cf. ι 243.

οἳ δή τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν.

) κατὰ τὸν ἀπαρτίζοντα ἀριθμὸν εἶπε τρίετες, ἐπιστάντος ἤδη καὶ τετάρτου· „ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ’ εἶσι τέταρτον“. (β 89) ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ταχέως διελεύσεται. καὶ ἀλλαχοῦ „ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, ἀλλ’ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν“ (β 106). cf. ad β 89. 107. L. Ar. 93.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πάντας μέν ῥ’ ἔλπει.
book 380.2 Notatum fuit verbum ἔλπειν positum esse pro ποιεῖ ἔλ-
book 380.3 πειν cf. δ 105. Θ 328.
book 389.1 αἴ κέ μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
book 389.2 καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην.
book 389.3) ὑπονοεῖται ὁ στίχος διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολήν. ἐν τῇ
book 389.4 Λ γοῦν τῆς Ἰλιάδος πλείοσι τριακοσίων ἀντέστη καὶ [μὴ] παρ-
book 389.5 ούσης Ἀθηνᾶς H. cf. Eust. 1744, 52.
book 398-401.1 κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
book 398-401.2 ξανθὰς δ’ ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
book 398-401.3 ἕσσω, ὅ κε στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα,
book 398-401.4 κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ’ ἐόντε.
book 398-401.5.1 *) ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς μετενη-
book 398-401.5.2 νεγμένοι H. cf. ad v. 430.
book 405.1 ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος.
book 405.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] παρέλκει [ἡ πρόθεσις] ὡς [ἐν τῷ] (cod.
book 405.3 τὸ) βοῶν ἐπιβουκόλος Q. cf. L. Ar. 108. γ 195 et exempla
book 405.4 ibidem.
book 430-3 *) [οἱ ἀστερίσκοι] ὅτι ἐντεῦθεν οἱ ἄνω (398—
book 430-3 401) μετενηνεγμένοι εἰσίν H.
book 2.1 χῶρον ἀν’ ὑλήεντα δι’ ἄκριας.
book 2.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ δι’ ἀκρίων B. cf. F. Ar. 21.
book 8.1 αὐτὸς δείμαθ’ ὕεσσιν.
book 8.2 Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem: δεί-
book 8.3 ματο οἷος H.
book 12.1 τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας.
book 12.2) ὁ Ἀρίσταρχος τὸν φλοῦν BHQ. cf. L. Ar. 152. Eust.
book 12.3 1748, 55. Quod praeterea legitur in BHQ: τὸ δὲ δρυὸς δύνα-
book 12.4 ται νοεῖσθαι καὶ ἐπὶ παντὸς ξύλου idem est ab Ar. ad Λ 86
book 12.5 observatum.
book 18.1 ἀντίθεοι μνηστῆρες.
book 18.2 In schol. QV hoc legitur: νῦν οἱ ἐναντίοι τοῖς θεοῖς. Sed
book 18.3 potius ex Aristarchi mente esse puto, quod Eust. habet 1749, 4:
book 18.4 τὸ ἀντίθεοι μνηστῆρες, εἰ μὲν τοὺς ἀσεβεῖς δηλοῖ, πάνυ σφο-
book 18.5.1 δρῶς ἔχει. ἐπιεικέστερον δὲ αὐτοῦ μετ’ ὀλίγα τὸ „μνηστῆρ-
book 18.5.2 σιν ὑπερφιάλοισιν“ (27). εἰ δὲ τοὺς ἰσοθέους λέγει διά τε
book 18.5.3 γένος τυχὸν καὶ κάλλος καὶ πλοῦτον καὶ ἀνδρίαν, Ὁμηρικώ-
book 18.5.4 τερόν ἐστι, καθὰ καὶ τὸ θεοειδῆ που εἶπεν τὸν Πάριν. cf.
book 18.5.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

L. Ar. 114 sub ἀντὶ—εἶναι.
book 22.1 Nota fuit de Zenodoti athetesi, cf. in H. Vind. 133:
book 22.2 ὑπωπτεύετο παρὰ Ζηνοδότῳ. Καλλίστρατος ὑπώπτευε τὸν
book 22.3 στίχον διὰ τὴν ἐξαρίθμησιν τῶν κυνῶν καὶ τὸ ἐπίθετον. Duen-
book 22.4 tzerus p. 192 v. 21 et 22 ab Zenodoto et Callistrato expunctos
book 22.5 esse contendit, contra quem Dindorfius not. 15, p. 580.
book 29.1 κύνες ὑλακόμωροι.
book 29.2) ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ὀξύφωνοι QV. Sic Eust. qui addit:
book 29.3 ἐπεὶ καὶ μόρον ἐν ἄλλοις ἐδηλώθη λέγεσθαι τὸ ὀξὺ, ὃ ἐξετάθη
book 29.4 ἐν τῷ ὑλακόμωροι. cf. Apoll. 91, 25. L. Ar. 152.
book 50.1 δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός.
book 50.2) οἱ δὲ τὴν τελείαν B. Restitui quod Buttmannus cor-
book 50.3 rexit et Dindorfius in textum recepit: τελείαν pro ταχεῖαν; nam
book 50.4 sic Aristarchum interpretatum esse ut B. cod. docet Apoll. l. h.
book 50.5.1 91, 32: διὰ δὲ τοῦ Ἀριστάρχου ὑπομνήματος ἰονθάδος ἔνιοι
book 50.5.2 ἀποδιδόασι τελείου. εἴη δ’ ἂν λεγόμενον ἀπὸ τῶν ἰόνθων.
book 50.5.3 τὰς γὰρ τῶν τριχῶν ῥίζας ἰόνθους λέγει Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ
book 50.5.4 „ἐγὼ μέλαιναν ἐξιονθίζω τρίχα“ (corr. Lehrsius Ar. p. 152 pro
book 50.5.5 μίαν μέν cod.). Huc referendum est, quod legitur in H ad v.
book 50.10.1 51: οὐκ ἂν νῦν ἔφη δασύ, εἴ γε τὸ ἰονθάδος ἐδήλου τὸ δασέος
book 50.10.2 (ut voluit Apion cf. Apoll. l. c.).
book 77.1 θέρμ’ αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ’ ἄλφιτα.
book 77.2) ὡς περὶ ἑτέρου· ἔστι δὲ ἐπὶ τοῦ Εὐμαίου. Ὁμηρικὴ
book 77.3 δὲ ἡ φράσις H. cf. ad v. 447.
book 87.1 πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν.
book 87.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ δὲ πλεονάζει HQ. cf. F. Ar. 33. β 6.
book 102,n1 βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
book 102,n1.2 ὁμοίως τῷ „θῆτές τε δμῶές τε“ (δ 644) H. cf. ad δ 644.
book 106.1 ζατρεφέων αἰγῶν ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
book 106.2 *) ὅτι ἀρσενικῶς τὸν αἶγά φησιν Q. cf. α 246.
book 122.1 οὔ τις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
book 122.2 ἀγγέλων πείσειε.
book 122.3) τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ ὁριστικοῦ, πείσειε πείσει H. Verba
book 122.4 non sunt Ar., nam nunquam talibus modorum nominibus εὐκτι-
book 122.5 κὸν, ὁριστικὸν usus est, (cf. F. Ar. p. 7) sed rem puto.
book 147.1 ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω.
book 147.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ ἠθεῖε προσφώνησίς ἐστι [σεπτικὴ] νε-
book 147.3 ωτέρου πρὸς μείζονα BQ. cf. ad K 37. L. Ar. 151.
book 159.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἱστίη τ’ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω.

*) [ἀθετεῖται] μετενήνεκται [γὰρ] ἀπὸ τῶν ἑξῆς ἐπὶ τῶν πρὸς τὴν Πηνελόπην λόγων (τ 304). οὔπω γὰρ ἀφῖκται εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν Q.

τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δὲ ἱσταμένοιο
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται, ὅς τις ἐκείνου
ἐνθάδ’ ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.

) ὑποπτεύονται οἱ τρεῖς ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ πρὸ αὐτῶν, καὶ ὡς ὕποπτοι καὶ ὡς ἄπιστοι. πόθεν γὰρ ᾔδει εἰ καὶ ἐκ Δωδώνης ὑποστρέφων οὐ πλοίσει; H.

Hanc notam in imo paginae versus 125—166 continentis scriptam Buttmannus recte ad 162—64 retulit. Obeli cum asteriscis appicti sunt in M etiam duobus praecedentibus versibus 160—61, aptius credo leguntur τ 307. In eodem codice v. 174—184 obelis notati sunt, quam ob caussam ex scholiis non liquet.

ἀλλ’ ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν.

Diple periestigmene, quod Zenodotus: κεῖνον μὲν scripsit cf. H.

τῶν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] λείπει ἡ περὶ, περὶ παιδὸς (H) [καὶ τὸ ἄλαστον] ἀντὶ τοῦ ἀλάστως, ἀνεπιλήστως BV. cf. F. Ar. 26. 29. α 209.

τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐν σχήματι [εἴρηται] ὡς τὸ „γυναῖκά τε θήσατο μαζόν“ (Ω 58) καὶ „οἵ ς’ ὠτειλῆς αἷμ’ ἀπολιχμήσονται“ (Φ 122) H.

cf. F. Ar. 20. Ω 58. Sequitur ex scholio, Aristarchum legisse: τὸν δέ τις, non ut codd. recentiores τοῦ.

*) ἀστερίσκος πρόσκειται ἄχρι στίχων γ’, ὅτι νῦν ὡς πρὸς ῥάκεσιν ἠμφιεσμένον ὀρθῶς λέγονται· ὡς δὲ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ὁμοιωθεῖσαν Μέντῃ καὶ βασιλικὴν ἔχουσαν στολὴν οὐ πάνυ HQ. cf. ad α 171. π 57.

ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι.

) ἀπὸ τοῦ Κρῆται· καὶ τὰς Ἀθήνας γὰρ ποτὲ ἑνικῶς, ποτὲ πληθυντικῶς ὀνομάζει HQ. cf. ad γ 287. Eust. 1757, 23.

Κάστωρ Ὑλακίδης.

Ad v. 204 H habet: Καλλίστρατος ἐν τῇ ἐκ Μουσείου Κάστρω

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

φησὶ γεγράφθαι. Hoc fortasse ex Aristonico fluxisse coniecit Lehrsius Ar. p. 25 not. Sed non apparet, quid Callistratus voluerit. Duentzer Zenod. 42 aliud nomen, quale Ἄκτωρ est, positum fuisse dixit.

ἀλλ’ ἔμπης καλάμην γέ ς’ οἴομαι εἰσορόωντα γιγνώσκειν.

) Apoll. l. h. 94, 30: ὁ Ἀρίσταρχός φησι, μεταφορικῶς τὴν καλάμην εἴρηκεν. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀμητοῦ τὸ πλῆθος ἰδόντα τῆς καλάμης καὶ τὴν εὐγένειαν ἔστιν ἐπιγνῶναι ὅσος καὶ οἷος ἦν ὁ καρπός. καὶ νῦν οὕτως λέγει, ἀλλ’ ὅμως καὶ τὸ λείψανόν σε ὁρῶντα τοῦ σώματος ὀίομαι ἐπιγινώσκειν, οἷος ἤμην ἀκμάζων ἐγὼ καὶ εὐσθενῶν. Similia habent schol. in BHQV.

Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus καί σφιν, quod ad ἄνδρας retulisse videtur, pro καί μοι legit cf. H.

Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι.

*) ὅτι ὁμωνύμως τὸν ποταμὸν καὶ τὴν χώραν. νῦν δὲ τὴν χώραν H. cf. δ 477.

ἐπήλυθον ὧραι.

ἡ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. παρῆλθον οἱ καιροί, ὅ ἐστιν αἱ τροπαί· BHQ. Fluxit fortasse ex Ar. cf. L. qu. ep. 89.

Diple periestigmene, quod Zenodotus pro ἑέσσατο dedit ἐφείσατο v. H.

αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον.

) αἴθρῳ ἀρσενικῶς, ὡς „ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσιν“ (E 397) ἀντὶ τοῦ ἐν πύλῃ B.

Loco citato (E 397) sic interpretatus esse dicitur Aristarchus in LVD. Alii legerunt pro αἴθρῳ λύθρῳ cf. Etym. M. 33, 40 ubi idem adnotatur ut in B et adiungitur: καὶ τὴν δείλην δείελον (Φ 232, ubi v. Aristonicum). Hinc colligi potest, Aristarchum formam αἶθρον existimavisse metaplasmum illius αἴθρη, quod legitur P 646. ζ 44. μ 75 Eust. 1760, 32.

ἐνθ’ Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι] λείπει ἡ περί H. cf. F. Ar. 26.

βασιλῆι Ἀκάστῳ.

) πῶς ἐν Ἰλιάδι Μέγητά φησιν εἶναι βασιλέα Δουλιχίου; βασιλέας οὖν τοὺς δυνάστας φησί HQ. De hac vocabuli βασιλεύς interpretatione ex Ar. derivata cf. L. Ar. 115. In catalogo navium B 627 Meges rex Dulichii est.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὄφρ’ ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
book 338,n4.2 λείπει ἡ ἔξ, ἵν’ ᾖ ἐκ τῆς δύης ἐπὶ βλάβην ἔλθοιμι, ἢ ἐπὶ ταῖς
book 338,n4.3 συμβεβηκυίαις τιμωρίαις ἄλλην βλάβην ὑπομείναιμι BH. cf. nostrum
book 338,n4.4 „aus dem Regen unter die Traufe kommen“. Fluxit fortasse ex Ar.
book 338,n4.5.1 Aristophanes interpretatus est: „δύῃ ἐπὶ πῆμα γένηται“—sic legit
book 338,n4.5.2 —ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῇ δύῃ cf. H.
book 359.1 ἀνδρὸς ἐπισταμένου.
book 359.2) Ex Apoll. l. h. 74, 11: ἐπὶ στίχου ἐν τῇ ξ′ Ὀδυσσείας
book 359.3 ἀνδρὸς ἐπισταμένου Ἀρίσταρχος ἐπιστήμονος. Sic scribendum
book 359.4 cf. L. Ar. p. 5.
book 394.1 μάρτυροι ἀμφοτέροισιν θεοί.
book 394.2 Fuit diple periestigmene ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μάρτυρες·
book 394.3 ὁ δὲ Ὅμηρος οὕτως ἐσχημάτικεν. cf. α 273. schol. in HQ.
book 396.1 πέμψαι || Δουλίχιόνδ’ ἰέναι.
book 396.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ πέμψαι] ἀντὶ τοῦ πέμψον B. cf. ad
book 396.3 α 291. F. Ar. 14.
book 400 ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν.
book 400.1 Fuit diple, ὅτι τὸ ἀλεύεται ἀντὶ τοῦ ἀλεύηται· συνέσταλ-
book 400.2 ται γάρ. cf. ad ζ 33 ubi citatur hic locus in eadem adnota-
book 400.3 tione. F. Ar. 13.
book 446.1 καὶ ἄργματα θῦσε.
book 446.2) τὰς ἀπαρχὰς τῶν μερίδων ἢ τὰ ἀπομερισθέντα τοῖς
book 446.3 θεοῖς. θῦσε δὲ ἐθυμίασεν· οὐδέποτε γὰρ θῦσαι ἐπὶ τοῦ σφάξαι
book 446.4 ἱερεῖόν φησι BQ. cf. ad I 219 ubi citatur noster versus inhac
book 446.5 interpretatione. L. Ar. 82. Eust. 1767, 12. ι 231.
book 447.1 οἶνον Ὀδυσσῆι πτολιπόρθῳ
book 447.2 ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν. ὁ δ’ ἕζετο.
book 447.3 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] καὶ τοῦτο ἐξ ἐπαναλήψεως ἐπ’ αὐτοῦ τοῦ
book 447.4 Ὀδυσσέως H. cf. ad v. 77. E 733. O 127. ε 391.
book 463.1 εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω.
book 463.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ εὐξάμενος ἀντὶ τοῦ] καυχησάμενος BQ.
book 463.3 L. Ar. 147. cf. 468.
book 468.1 εἴθ’ ὣς ἡβώοιμι.
book 468.2) ἔνθεν δῆλον ὅτι τὸ εὐξάμενος (463) ἀντὶ τοῦ καυχησά-
book 468.3 μενος HQ.
book 482.1 ἀλλ’ ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
book 482.2) νῦν προφανῶς ζῶμα τὸν χιτῶνά φησιν, ὡς διὰ τῶν
book 482.3 ἑξῆς δῆλον „παρά μ’ ἤπαφε δαίμων οἰοχίτων’ ἴμεναι· (488)
book 482.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τινὲς δὲ ζῶμα φαεινὸν τὸν σιδηροῦν χιτῶνα H. Altera inter-
book 482.5.1 pretatio est Aristarchi cf. L. Ar. 121. Eust. 1770, 35. Apoll.
book 482.5.2 l. h. 81, 18.
book 495.1 κλῦτε φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
book 495.2 *) ἀθετεῖται ὡς ἐκ τῆς Ἰλιάδος (B56) μετενηνεγμένος.
book 495.3 γελοῖον δὲ εἰπεῖν καὶ τὸν ἐν λόχῳ καθυπνωκέναι H. cf. ad
book 495.4 B 56, qui habet asteriscum. Videtur insertus esse versus propter
book 495.5.1 initium orationis coniunctione γὰρ factum. Sic H: τινὲς φασὶν
book 495.5.2 ἐνίους ἠγνοηκότας τὸ (ἔθος) τοῦ ποιητοῦ, ὅτι ἔθος ἐστὶν αὐτῷ
book 495.5.3 ἀπὸ τοῦ γὰρ ἄρχεσθαι, διὰ τοῦτο πεπλακέναι τὸν στίχον.
book 495.5.4 cf. κ 174. 189.
book 503-6 ὣς νῦν ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη.
book 503-6.1 δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
book 503-6.2 ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος.
book 503-6.3 νῦν δέ μ’ ἀτιμάζουσι κακὰ χροὶ εἵματ’ ἔχοντα.
book 503-6.5.1) καὶ ὁ Ἀθηνοκλῆς προηθέτει. ἀφανίζουσι γὰρ τὸ χω-
book 503-6.5.2 ρίον τοῦ αἰνίγματος διαῤῥήδην αἰτοῦντος. ἄλλως τε καὶ ὁ
book 503-6.5.3 Εὔμαιος ὕστερον λέγει „αἶνος μέντοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας“ H.
book 503-6.5.4 Versibus 503—506 quatuor obeli appicti sunt in M, in Q
book 503-6.5.5 tres modo v. 504—506. De Athenocle cf. ad ζ 144.
book 553.1 Βορέω ὑπ’ ἰωγῇ.
book 553.2) τῇ σκέπῃ V.
book 553.3 Sic Aristarchum interpretatum esse ὑπὸ σκέπῃ dicit Apoll.
book 553 l. h. 93, 28.
book 1 εὗρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
book 6.1 ἤτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ.
book 6.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] πρὸς τὸ δεύτερον πρῶτον ἀπήντηκεν (cod.
book 6.3 ἀπήντησεν) καὶ [κατὰ ἐναλλαγὴν πτώσεως παρείληπται] (cod.
book 6.4 ἀντίπτωσις) ἀντὶ τοῦ ὑπὸ μαλακοῦ ὕπνου δεδμημένον H. cf.
book 6.5 L. Ar. 11. F. Ar. 24.
book 16.1 ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
book 16.2 Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.
book 16.3 *) ὅτι Ἰθακήσιος ὁ Ἰκάριος, οὐ Σπαρτιάτης, ἀδελφὸς Τυν-
book 16.4 δάρεω H.
book 16.5 cf. schol. in E ad α 285. HMQ ad β 52, HQT ad δ 1.
book 19.1 μή νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
book 19.2 Fuit nota de Aristophanis athetesi cf. in H: ἀθετεῖ Ἀρι-
book 19.3 στοφάνης ἐπὶ σμικρολογίᾳ παντελῶς. Propter eandem caussam
book 19.4

ceraunio apposito ς 281 sq. damnavit. cf. ad v. 91.

book 20.1 οἶσθα γὰρ, οἷος θυμός.
book 20.2 Eust. 1773, 27 Zenodotum nostro loco pro οἶσθα scripsisse
book 20.3 οἶσθας contendit. cf. α 337. Ar. ad A 85.
book 24-6.1 ἀλλὰ σύ γ’ ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
book 24-6.2 δμωάων ἥ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
book 24-6.3 εἰς ὅ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
book 24-6.4 ἔνιοι τοὺς γ′ νοθεύουσιν, ὅτι μηδὲν τούτων ἐπανελθὼν
book 24-6.5.1 ποιεῖ H.
book 24-6.5.2 Dindorfius lemma 19—21 praefixit, sed scholion ad v. 24
book 24-6.5.3 —26 pertinere mihi videtur. Sic etiam La Roche II, p. 46.
book 29.1 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε.
book 29.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὴν Σάμην εἴρηκεν Σάμον διὰ τὸ μέτρον
book 29.3 καὶ τὴν δείλην δείελον (ρ 606) ἐν ἄλλοις V. cf. L. Ar. 233,
book 29.4 α 246. Φ 232.
book 31-2,n1.1 Versus 31—32 Dionysius pro spuriis habuit cf. schol. HQ.
book 31-2,n1.2 Vind. 133.
book 45.1 λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
book 45.2) νοθεύεται ὡς διαπεπλασμένος ἐξ ἡμιστιχίου τῆς K
book 45.3 Ἰλιάδος (158). ἐκεῖ γὰρ προσηκόντως Νέστωρ κοιμώμενον Διο-
book 45.4 μήδην ἀνίστησι κύψαι (corr. Dind. τύψαι) κατοκνήσας διὰ τὸ
book 45.5 γῆρας H. Vind. 133. cf. K 158, ubi asteriscus.
book 74.1 χρῆ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
book 74.2) ἐν πολλοῖς οὐκ ἐφέρετο. καὶ ἔστιν Ἡσιόδειος τῆς φρά-
book 74.3 σεως ὁ χαρακτήρ HQ. Vind. 133. cf. L. Ar. 343. Σ 39. Ω 614.
book 78-85.1 ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
book 78-85.2 δειπνήσαντες ἴμεν πολλὴν ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν.
book 78-85.3 εἰ δ’ ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν’ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
book 78-85.4 ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
book 78-85.5.1 ἄστεα δ’ ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
book 78-85.5.2 αὔτως ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι,
book 78-85.5.3 ἠέ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἠὲ λεβήτων
book 78-85.5.4 ἠὲ δύ’ ἡμιόνους ἠὲ χρύσειον ἄλεισον.
book 78-85.5.5 *) οἱ η′ ἠθετοῦντο· συγκέχυται δὲ τὸ δυικὸν τοῦ ἀμφό-
book 78-85.10.1 τερον H.
book 78-85.10.2 Obeli adscripti sunt in M cf. ad v. 80 et 85.
book 80.1 εἰ δ’ ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν’ Ἑλλάδα καὶ μέσον
book 80.2 Ἄργος.
book 80.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) ἀτόπως καὶ τὸ „ἀν’ Ἑλλάδα“. μόνην γὰρ τὴν ὑπὸ
book 80 Ἀχιλλεῖ Ἑλλάδα καλεῖ Ὅμηρος Q. cf. ad δ 726. L. Ar. 228.
book 81.1 ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους.
book 81.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ δὲ πλεονάζει H. cf. F. Ar. 33. β 6.
book 85.1 καὶ ταῦτα ἀπρεπῆ διδάσκεσθαι πρὸς Μενελάου τὸν
book 85.2 Τηλέμαχον τὸ ἀπαιτεῖν H. cf. ad v. 78.
book 85.3 Versum 91 ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται
book 85.4 Aristophanes propter eandem caussam ut v. 19 expunxisse vi-
book 85.5 detur, cf. schol. in H. ἔστι σμικρολόγου ὡς Ἀριστοφάνης φησί,
book 95.1 ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεύς,
book 95.2 ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ’ αὐτοῦ.
book 95.3) οὐκ ἀναγκαῖον ἀθετεῖν· οὐ γὰρ δοῦλοι (corr. La Roche
book 95.4 pro Dind. δῆλοι) οἱ θεράποντες ὥστε ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ οἰκεῖν.
book 95.5 HQ.
book 135.1 χέρνιβα δ’ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε.
book 135.2) χερόνιπτρα H. cf. ad Ω 304. α 136.
book 157.1 Ὀδυσῆ’ ἐνὶ οἴκῳ || εἴποιμ’.
book 157.2) Ὀδυσῆϊ ἐνί. Ἀττικόν ἐστιν, ὡς „ἥρωϊ Λαομέδοντι πο-
book 157.3 λίσσαμεν“ (Η 453) H. cf. Ar. ad Η 453. ν 35.
book 161.1 ἀργὴν χῆνα.
book 161.2 *) ὅτι καὶ θηλυκὸν λέγεται H.
book 161.3 Masculina forma τ 539, 553 legitur.
book 184.1 σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
book 184.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ ἔτρεχον B.
book 184.3 cf. Friedlaenderum ad B 417. γ 486.
book 224.1 φεύγων ἐξ Ἄργεος.
book 224.2) Ἄργεος οὐ τῆς πόλεως, ἀλλὰ τῆς χώρας B. Fluxit ex
book 224.3 Ar., qui apud Homerum Peloponnesum Argos nominari obser-
book 224.4 vavit, non urbem ut apud recentiores. cf. L. Ar. 227. ς. 246.
book 227,n2.1 ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ’ ἔξοχα δώματα ναίων.
book 227,n2.2 ἡ γραφὴ μετά, ἀντὶ τοῦ ἐν Πυλίοις· μετὰ Πυλίων ναίων ἔξοχα
book 227,n2.3 δώματα H. Sic Ar. μετὰ ἀντὶ τοῦ ἐν positum esse etiam Γ 460. Ε 834
book 227,n2 docuit. Num legit ἀφνειὸς Πυλίοισι μετ’ ἔξοχα ...?
book 244.1 (253). Ἀμφιάραος.
book 244.2 Fuit diple periestigmene quod Zenodotus legit διὰ τοῦ η
book 244.3 (cf. in H) Ἀμφιάρηος, v. ad A 530, ubi vituperavit eum Ar.
book 244.4 propter formam Jonicam κρητός pro κρατός.
book 246.1 ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ’ αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
book 246.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

παντοίην φιλότητ'. οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν.
book 246.3) ὁ δὲ παρὰ σύνταξιν κεῖται· λέγει γὰρ ὅτι καίπερ θεο-
book 246.4 φιλὴς ὢν οὐκ ἐγήρασε. τὸ οὖν ἑξῆς „γήραος δὲ οὐδὸν οὐχ
book 246.5.1 ἵκετο“. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ „οὐδ' Ἀγαμέμνων λῆγ' ἔριδος τὴν
book 246.5.2 πρῶτον ἐπηπείλης' Ἀχιλῆϊ“ (Α 318). τὸ γὰρ ἑξῆς „Ἀγαμέ-
book 246.5.3 μνων δ' οὐ λῆγ' ἔριδοσ“ HQ. cf. ad Χ 91.
book 248.1 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε
book 248.2 *) ὅτι οὐκ οἶδεν Ὅμηρος τὸν Ἀλκμαίονα μητροκτόνον.
book 248.3 Vind. 133. L. Ar. 184.
book 251.1 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
book 251.2 Hunc versum expunxit Ar. cf. ad Υ 235, ubi est asteriscus.
book 277.1 ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι.
book 277.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἔφεσσαι] ἀντὶ τοῦ ἔφεσον B. cf. F.
book 277.3 Ar. 14. α 291.
book 282.1 φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
book 282.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἐλ]λείπει ἡ παρὰ, ἵν' ᾖ παρ' αὐτοῦ Q.
book 282.3 cf. ad B 186. Fr. Ar. p. 25.
book 293.1 ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος.
book 293.2) Ἀριστοφάνης ἐπαΐσσοντα· αἰγίδας ἔλεγον τὰς ὑφ' ἡμῶν
book 293.3 καταιγίδας καὶ σφοδρὰς πνοὰς τῶν θυέλλων Q. Vind. 133.
book 293.4 Fluxisse videtur ex Didymo et Aristonico, cuius verba ab
book 293.5.1 αἰγίδας usque ad finem sunt. cf. ad B 148. P 594. In verbo
book 293.5.2 ἐπαιγίζοντα κατὰ praepositionem omissam esse notavit Ar. ibid.
book 296.1 ἡ δὲ Φεὰς ἐπέβαλλεν.
book 296.2 Diple fuit ὅτι νῦν μὲν Φεὰς πληθυντικῶς εἴρηκεν, ἐν δὲ
book 296.3 Ἰλιάδι „Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν“ (H 135) ἑνικῶς. cf. Ar. ad
book 296.4 H 135.
book 312.1 αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
book 312.2) ἐκπώματος ἤτοι ποτηρίου εἶδος τοσούτου καὶ μέτρου
book 312.3 BV.
book 312.4 Notatum fuit vocabulum κοτύλην significare et poculum et
book 312.5.1 id quod eo continetur—τὸ μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον—
book 312.5.2 ut χοῖνιξ. cf. ad Φ 502. Χ 494. Eust. 1782, 55.
book 317.1 δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅττ' ἐθέλοιεν.
book 317.2 Fuit diple ὅτι τὸ ἐθέλω ἀεὶ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται; cf. in H:
book 317.3 τὸ ἐθέλοιεν οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, φασὶ, τρισυλλάβως τὸ ἐθέλω.
book 317.4 F. Ar. ἅσς' ἐθέλοιεν scripsisse coniecit, collato A 554, ubi Si-
book 317.5.1 donius ὅττι θέλῃσθα, Aristarchus ἅσς' ἐθέλῃσθα scripsisse
book 317.5.2

traduntur.
book 334.1 σίτου καὶ κρειῶν ἠδ’ οἴνου βεβρίθασιν.
book 334.2) δισυλλάβως μετρητέον καὶ τοῦτον τὸν στίχον. Vind.
book 334.3 133. Notavit Ar. versus ὁλοσπονδείους cf. ad Λ 130. φ 15.
book 334.4 χ 175.
book 397.1 δειπνήσας ἅμ’ ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
book 397.2) ὁ Ἀρίσταρχος ταῖς δεσποτικαῖς B. Vind. 133. Apoll.
book 397.3 l. h. 34, 23. Eust. 1785, 37.
book 404.1 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο.
book 404.2) οἷον ὡς πρὸς τὰς τροπὰς ἡλίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὰ δυτικὰ
book 404.3 μέρη ὑπεράνωθεν τῆς Δήλου. οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρω-
book 404 διανός BHQ. Eust. 1787, 20.
book 2.1 ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ’ ἠοῖ.
book 2.2 *) ὅτι καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι ἅμα τῇ ἀνατολῇ ἐσθίουσιν. ἅπαξ
book 2.3 ἐνθάδε τὸ ἄριστον καὶ ἐν Ἰλιάδι H.
book 2.4 cf. Ω 124. L. Ar. 127.
book 10.1 ποδῶν δ’ ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
book 10.2) παρέλκει ἡ ὑπὸ B.
book 18.1 ἐλθόντ’ ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.
book 18.2 Fuit diple ὅτι ἀπίαν τὴν πολὺ ἀφεστῶσαν, οὐχ ὡς οἱ νε-
book 18.3 ώτεροι τὴν Πελοπόννησον λέγει· καὶ ἐξηγητικός ἐστιν ὁ τό-
book 18.4 πος. cf. Ar. ad Γ 49.
book 31.1 ἔσσεται οὕτως, ἄττα.
book 31.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἄττα] προσφώνησίς ἐστι νέου πρὸς
book 31.3 γέροντα Q. cf. ad I 607.
book 57-9.1 *) [οἱ ἀστερίσκοι] ὅτι νῦν ὀρθῶς εἴρηται πῶς
book 57-9.2 ἀφῖκται πτωχὸς ὤν. κατὰ δὲ τὴν πράτην, ὅτι Μέντῃ εἰκά-
book 57-9.3 ζεται ἡ Ἀθηνᾶ οὐχ ὑγιῶς HQ. cf. ad α 171. ξ 188.
book 101.1 ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
book 101.2) οὗτος ὁ στίχος ὀβελίζεται καὶ καλῶς M. ἔστι περιτ-
book 101.3 τὸς ὁ στίχος καὶ διαλύων τὸ πᾶν νόημα HM.
book 101.4 E τ 84 huc translatus videtur esse versus cf. Eust. 1795,
book 101.5 42. Omittit E. 1795, 28.
book 104.1 ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
book 104.2 *) καὶ οὗτος ἀθετεῖται. δύο γὰρ μόνα εὔχεται ἢ παῖς ἐξ
book 104.3 Ὀδυσσέως εἶναι ἢ μόνος αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς· ἀθετεῖ [καὶ] Ζη-
book 104.4 νόδοτος H.
book 152-3.1 ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
book 152-3.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
book 152-3.3) νοθεύονται, ὅτι μὴ πέμπει Πηνελόπη πρὸς Λαέρτην
book 152-3.4 (εἰ μὴ ἄρα σιωπωμένως) H.
book 208.1 ἥτε με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει.
book 208.2) Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ τίθησιν τὸ ἔθηκεν ἐξηγεῖται. H.
book 208.3 unde patet Aristarchum non ἔθελεν sed ἐθέλει scripsisse. cf.
book 208.4 E 729. Π 633. F. Ar. p. 6.
book 246)τοὺς μνηστῆράς φησι ρη′ Ἀρίσταρχος H.
book 255.1 μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι.
book 255.2) σύνθετον τὸ πολύπικρα, καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ πολυπί-
book 255.3 κρως H. cf. α 209.
book 265.1 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
book 265.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ ἄλλων ἀνδρῶν καὶ θεῶν B. cf.
book 265.3 F. Ar. p. 22.
book 281-98.1)νοθεύονται ιη′. πόθεν γὰρ ᾔδει τὰ ὅπλα
book 281-98.2 ἐν τῷ ἀνδρῶνι ἀντικείμενα; οἰκείως δὲ χρήσεται τῷ λόγῳ ὅταν
book 281-98.3 αὐτὰ θεάσηται. ἀθετεῖ [καὶ] Ζηνόδοτος HQ. Vind. 133. cf.
book 281-98.4 ad τ 4, ubi asterisci sunt. Eust. 1803, 4 et 1855, 2.
book 317 Ar. interpretationem νηλείτιδες vocabuli vid. ad τ 498.
book 326.1 τεύχεα δέ σφ’ ἀπένεικαν.
book 326.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ αὐτῶν B. cf. F. Ar. 22.
book 431.1 τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις.
book 431.2 *) [ὅτι τὸ ἄτιμον] ἀντὶ τοῦ ἀτίμως Q. cf. α 209. Eust.
book 431 1807, 33.
book 10.1 τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ’ ἐς πόλιν.
book 10.2 *) [ἡ διπλῆ] πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου μετάθεσιν. ὅμοιόν ἐστι
book 10.3 τῷ „οὔτε τὰ τεύχεα καλά“. (Φ 317) Q. cf. Ar. ad Φ 317.
book 10.4 A 11.
book 12.1 πύρνον καὶ κοτύλην.
book 12.2 De vocabuli κοτύλη interpretatione cf. ad ο 312 et X 494,
book 12.3 ubi nostrum locum Ar. commemorat.
book 23.1 αὐτίκ’ ἐπεί κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
book 23.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] λείπει τὸ διὰ, διὰ πυρός H. cf. F. Ar. 26.
book 38.1 ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε.
book 38.2) ἐν ἴσῳ τῷ τὰς χεῖρας περιέβαλεν. Sic Aristarchus teste
book 38.3 Apoll. l. h. 65, 15.
book 47.1 φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον.
book 47.2 Superfluam esse particulam περ nostro loco Aristarchus
book 47.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

contendit ad Φ 185. τὸ περ ἀντὶ τοῦ δή habet H, quas particulas saepius commutatas esse item docuit, cf. F. Ar. p. 35.

Versum 111 Zenodotus mutavit, cf. H Vind. 133: „ἐνδυκέως ἐφίλει ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἷα". οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ζηνόδοτος „ἐνδυκέως ἐφίλει ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν παῖδα", quod Duentzer p. 86 correxit ὃν παῖδα. Dindorfius mavult: ὃν παῖδ' ἐφίλησε, collatis I 481. π 17.

ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς.

Fuisse videtur Ar. nota de Philomelede, cf. schol. HQV: ἄδηλον τίς ὁ Φιλομηλείδης, καὶ εἰ κύριον τὸ ὄνομα. ὁ Φιλομηλείδης ὡς Φιλομήλου υἱός. ὁ γὰρ Πάτροκλος οὐ δύναται δηλοῦσθαι ὡς Φιλομήλας υἱός, ὅτι τε τὰ ἀπὸ μητέρων οὐ σχηματίζει ὁ ποιητής, καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον οὐκ οἰκεῖον ἦν ἐπὶ Πατρόκλου „κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί" (135) καὶ ἐν Ἰλιάδι δὲ λέγει (P 670) „νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο μνησάσθω". In hoc scholio illud: ὅτι τὰ ἀπὸ μητέρων οὐ σχηματίζει ὁ ποιητής certe Aristarchi est, cf. Λ 750. Idem fere ad δ 343 scholion in M habet, ubi Philomeledes Lesbi rex fuisse dicitur.

οἷον ἐγὼν οἰωνὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηὸς
ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν

Versus 160—161 expunxisse videtur Aristarchus, quod Theoclymenus avem non in nave sedens, sed egressus in Ithacam viderat et propter novam vocabuli ἐγεγώνευν significationem, quod est clamare non dicere. Si nostro loco clamare interpreteris, ineptum est nec reliquae narrationi conveniens. Nam ο 529 Theoclymenus clam sociis Telemacho augurium explanat. Alii totum locum 150—165 damnaverunt, quibus versibus in N obeli appicti sunt. Reliquiae Ar. notarum hae sunt in scholiis: 160 in H: καὶ μὴν οὐδέπω εἰσελθὼν εἰς τὴν ναῦν θεᾶται τὸν οἰωνόν H.
in Q. Vind. 133: ἐν τοῖς χαριεστέροις οὗτοι μόνοι οἱ β' ἀθετοῦνται, ἐπεὶ καὶ πρὶν εἰσελθεῖν (sc. ἄστυ) [οὐκ] (corr. L. Ar. p. 100) ἐν τῇ νηῒ τὸν οἰωνὸν εἶδε, καὶ ἐγεγώνευν ἀκαίρως ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς κοινοτέροις ἀπὸ τοῦ „ὣς φάτο" ἕως τοῦ „ἐξ ἐμεῦ".

ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην.

) ἀθετεῖ καὶ Ἀριστοφάνης H. καί indicat hunc versum

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

non ab solo Aristophane esse rejectum. Fortasse Aristarchus
book 181.4 eum secutus est, cf. ad α 185.
book 196.1 ἐπεὶ ἦ φατ’ ἀρισφαλέ’ ἔμμεναι οὐδόν.
book 196.2) τὸ οὐδὸν ἀντὶ τοῦ τὴν ὁδόν· νῦν δὲ μόνως μετὰ τοῦ
book 196 υ BV. cf. Apoll. l. h. 123, 34. Eust. 1815, 2.
book 246.1 αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες (sc. Melanthii)
book 246.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ μῆλα νῦν μόνως τὰς αἶγας H. Alibi
book 246.3 oves et caprae cf. L. Ar. 100. ι 184.
book 261.1 στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἤλυθ’ ἰωή.
book 261.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ περὶ δὲ] ἀντὶ τοῦ περὶ γάρ σφεας, ἵνα
book 261.3 τοῦ στῆναι φαίνηται ἡ αἰτία H. cf. F. Ar. p. 35. β 6.
book 264.1 De hac verborum coniunctione: ἦ μάλα δὴ τάδε δώ-
book 264.2 ματα (264) et: οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο (268), ubi
book 264.3 μίν ad δώματα refertur, v. ad κ 212. Eust. 1819, 34. H habet:
book 264.4 μίν αὐτὸ τὸ δῶμα. Apoll. l. h. 159, 18.
book 268.1 ὑπεροπλίσσαιτο.
book 268.2) ὁ Ἀρίσταρχος ἀποδίδωσι νικήσειεν [τοῖς ὅπλοις ins.
book 268.3 L. Ar. 154.] καὶ γὰρ οἱ νεώτεροι λέγονται ὁπλότεροι ἀπὸ τοῦ
book 268.4 νικητικοὶ εἶναι ἐν τοῖς ὅπλοις. Apoll. l. h. 159, 12. Schol.
book 268.5.1 in V habet: ἤτοι ὑπερηφανήσει, quae interpretatio est Apol-
book 268.5.2 lonii contra Aristarchum, ἢ εὐχερῶς ἐπιβουλεύσει.
book 277.1 ἐγὼ δ’ εἶμι προπάροιθεν.
book 277.2) πρότερον χρονικῶς, ὅμοιον τῷ „τὸν δ’ Ὀδυσεὺς προ-
book 277.3 πάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξε“ (K 476). τοπικῶς δὲ „ἔστι
book 277.4 δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα Κολωνή“ (B 811) H.
book 277.5 cf. L. Ar. 115. Ar. ad X 197. K 476. Λ 734.
book 283.1 οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων.
book 283.2) λείπει τὸ εἰμί H. cf. Δ 400. Θ 307. ζ 203.
book 300.1 ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
book 300.2) Ἀρίσταρχος τῶν κροτώνων MQ. cf. Apoll. l. h. 105, 15.
book 300.3 Eust. 1821, 46. Certe etiam vocabulum ἅπαξ εἰρημένον nota-
book 300.4 tum fuit.
book 317.1 κνώδαλον, ὅττι δίοιτο.
book 317.2) κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον θηρίον, τὸ κῆτος, νῦν δὲ
book 317.1 θηρίον ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενον HV. Hoc ex Ar. manasse de-
book 317.2 monstrat schol. Nicandr. Ther. 760: οἱ περὶ Ἀρίσταρχόν φασι
book 317.5 κυρίως τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ χερσαίου.
book 359.1 εὖθ’ ὁ δεδειπνήκει, ὁ δ’ ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός.
book 359.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Versum 359 Aristarchus expunxisse videtur cf. Ar. ad
book 359.3 X 329.
book 385.1 ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων.
book 385.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ τέρπῃσιν ἀντὶ τοῦ τέρποι (cod. τέρπῃ),
book 385.3 ὡς τὸ „νῦν δ’ ἂν πολλὰ πάθῃσι“ (X 505) B. cf. F. Ar. p. 9.
book 385.4 α 396.
book 386.1 οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν.
book 386.2 Fuit diple ὅτι τοὺς ἀπὸ τοῦ καλεῖσθαι αἱρουμένους. καὶ
book 386.3 ἐν Ἰλιάδι „ἀλλ’ ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν“ (I 165). cf. Ar. ad
book 386.4 I 165, ubi nostrum versum citavit.
book 415.1 δός, φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος
book 415.2 Ἀχαιῶν
book 415.3 ἔμμεναι, ἀλλ’ ὥριστος.
book 415.4 Fuit diple ὅτι τὸ φίλος ἀντὶ τοῦ φίλε (cf. ad Γ 277) καὶ
book 415.5.1 ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ὑπακουστέον (cf. ad O 11).
book 415.5.2 Nunc iam intelliges, quod habet H: περισσὸν τὸ ἀλλ’ ὥριστος.
book 415.5.3 cf. L. Ar. 12.
book 418.1 ἐγὼ δὲ κέ σε κλείω κατ’ ἀπείρονα γαῖαν.
book 418.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ κλείω] ἐνεστῶς ἐστιν ἀντὶ μέλλοντος H.
book 418.3 cf. F. Ar. 9. γ 82.
book 443.1 Nota fuisse videtur, nunc Dmetorem Cypri regem esse,
book 443.2 in Iliade (Λ 20) Cinyram. Scholiasta in HQ hanc discrepan-
book 443.3 tiam solvit dicens, semper complures reges in insula fuisse. cf.
book 443.4 Eust. 1826, 45.
book 447 στῆθ’ οὕτως ἐς μέσσον.
book 447.1) μετὰ δείξεως, ὁμοίως τῷ „ἀμφίπολοι στῆθ’ οὕτω ἀπό-
book 447.2 προθεν“ (ζ 218) καὶ τῷ „Ἥφαιστε, πρόμολ’ ὧδε“ (Σ 392)
book 447.3 οὕτως ὡς ἔχεις σχήματος. ὁ δὲ λόγος ὡς νῦν, ἵστασαι, στῆθι
book 447.5.1 κατὰ τὴν αὐτὴν στάσιν, μὴ πλησίον τῆς τραπέζης μου H. cf.
book 447.5.2 Σ 392. ζ 218.
book 450-2.1 ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι
book 450-2.2 μαψιδίως, ἐπεὶ οὔ τις ἐπίσχεσις οὐδ’ ἐλεητὺς
book 450-2.3 ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
book 450-2.4) τρεῖς νοθεύονται· ἐφ’ οἷς γὰρ Ἀντίνοος ὀνειδισθεὶς
book 450-2.5 ὤργισται εἰκὸς ἦν ἀχθεσθῆναι καὶ τοὺς λοιπούς H. Vind. 133.
book 475-80.1 ἀλλ’ εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσίν,
book 475-80.2 Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
book 475-80.3 τὸν δ’ αὖτ’ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
book 475-80.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἔσθι’ ἕκηλος ξεῖνε καθήμενος, ἢ ἄπιθ’ ἄλλῃ,
book 475-80.5.1 μή σε νέοι διὰ δῶμα ἐρύσσως’, οἷ’ ἀγορεύεις,
book 475-80.5.2 ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
book 475-80.5.3) νοθεύονται ς′. πῶς γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἐκαρτέρησεν ἐπὶ
book 475-80.5.4 ταῖς κατάραις, ὃς ἐπὶ τοῖς ἐλάσσοσιν οὕτως ἠγρίανε; πῶς τε
book 475-80.5.5 συναλγοῦσιν αὐτῷ οἱ λοιποί, εἰ τοιοῦτος ὢν οὕτω κατηρᾶτο
book 475-80.10 πικρῶς; HQ. Vind. 133.
book 487.1 εὐνομίην ἐφορῶντες.
book 487.2) ἅπαξ εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ H. εὐνεμεσίαν, καθ’
book 487.3 ἣν εὖ νεμόμεθα καὶ διατελοῦμεν V. De hac Ar. etymologia
book 487.4 v. L. Ar. p. 348.
book 501-4.1 ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
book 501-4.2 ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
book 501-4.3 ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ’ ἔδοσάν τε,
book 501-4.4 οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
book 501-4.5.1) νοθεύει Ἀρίσταρχος δ′. πῶς γὰρ ἂν ταῦτα εἰδείη, εἰ
book 501-4.5.2 μή πως κατὰ τὸ σιωπώμενον; H. Vind. 133.
book 504) οὐκ ἂν οὕτως ἀκριβῶς εἰδείη τὸ βληθὲν μέρος H.
book 504 cf. Eust. 1830, 9, qui ἀνακεφαλαίωσιν quam dicunt adnotat.
book 599.1 σὺ δ’ ἔρχεο δειελιήσας.
book 599.2) πρὸς τὴν δειλινὴν ὥραν παραγενόμενος, τουτέστι τὴν
book 599.3 μεσημβρίαν· ἢ τὴν ἑσπερινὴν διατρίψας. ἔνιοι δὲ τὴν δει-
book 599.4 λινὴν τροφὴν αἰτῶν. καὶ Καλλίμαχός φησι „δείελον αἰτίζου-
book 599.5.1 σιν, ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ’ ἔργου“, τὴν πρὸς τῇ δειλινῇ τρο-
book 599.5.2 φὴν αἰτοῦντες. οὐ δεόντως. προειρήκαμεν γὰρ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι
book 599.5.3 τρισὶ τροφαῖς ἐχρῶντο V. Idem brevius BH: ἔνιοι τὴν δείλην
book 599 διατρίψας, οὐ φαγών. cf. L. Ar. 127.
book 17.1 οὐδὸς δ’ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται.
book 17.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ χείσεται σημαίνει] χωρήσει· ἔνθεν καὶ
book 17.3 χειὰ ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεων BQV. cf. ad X 93. L. Ar. 144.
book 19.1 ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
book 19.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ μέλλουσιν ἀντὶ τοῦ] ἐοίκασι QV. cf.
book 19.3 α 232. L. Ar. 120.
book 27.1 γρηῒ καμινοῖ ἶσος.
book 27.2) τῇ καμινοκαυστρίᾳ, τῇ φρυττούσῃ τὰς κριθὰς πρὸς τὸ
book 27.3 ποιῆσαι ἄλευρα. οὕτως Ἀρίσταρχος BHQ. Vind. 133. Item
book 27.4 Eust. et Apoll. qui interpretantur καμινεύτριαν pro καμινο-
book 27.5 καύστριαν.
book 43.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες.
book 43.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἀγήνορες] νῦν οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι QV.
book 43.3 L. Ar. 146. I 699.
book 44.1 γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί.
book 44.2) ἐν πυρὶ ἀντὶ τοῦ παρὰ πυρί· οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ
book 44.3 Ἀριστοφάνης ἐν πυρί, ἐν τῷ καταφωτιζομένῳ τόπῳ, ὡς ἐν
book 44.4 Ἰλιάδι „αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ“ (I 206)
book 44.5.1 BQ. cf. Ar. ad I 206, ubi haec interpretatio ad Aristarchum
book 44.5.2 refertur, non ad Aristophanem. An scholiasta nomina commu-
book 44.5.3 tavit? cf. ad ψ 89.
book 56.1 μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων.
book 56.2) ἐπίηρά ἐστι τὸ ἐντελές, καὶ ἐν Ἰλιάδι „μητρὶ φίλῃ ἐπί-
book 56.3 ηρα“, ὁ μεσολαβήσας τῷ ὀνόματι εἶπεν H. Significat τὴν μετὰ
book 56.4 χάριτος ἐπικουρίαν, recentiores pro χάριν. cf. Ar. ad A 572.
book 56.5 L. Ar. 111. Apoll. l. h. 73, 11.
book 79.1 βουγάϊε.
book 79.2 Fuit diple periestigmene, quod Zenodotus dedit βουγήϊε
book 79.3 cf. ad N 824.
book 79.4 Versibus 84—85 appicti fuerunt asterisci, cf. ad v. 115—116.
book 91.1 ἤ ἐλάσει'.
book 91.2) πλήξει βαλών V. cf. ε 132. L. Ar. 65.
book 95.1 δὴ τότ' ἀνασχομένω ὁ μὲν ἤλασε ..
book 95.2 Ἶρος, ὁ δέ.
book 95.3 *) [ἡ διπλῆ πρὸς τὴν ἐναλλαγὴν πτώσεως.] ἔστι δὲ ἀντὶ
book 95.4 τοῦ ἀνασχομένων H. cf. F. Ar. 19.
book 100.1 γέλῳ ἔκθανον.
book 100.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τοῦ] ὑπὸ γέλωτος ἀπέθανον HGl. cf.
book 100.3 F. Ar. 24.
book 106.1 κοίρανος εἶναι.
book 106.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀπαρεμφάτῳ χρῆται ἀντὶ προστακτικοῖ,
book 106.3 εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἔσο Q.
book 106.4 cf. F. Ar. 14. α 291. ἔσσο legitur apud Homerum α 392.
book 106.5 γ 200.
book 115-6.1 ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἠπειρόνδε
book 115-6.2 εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
book 115-6.3 *) οὗτοι οἱ β' ἐκ τῶν ἄνωθεν (84—85) μετήχθησαν· ἐκεῖ
book 115-6.4 μὲν γὰρ προτρέπων φοβεῖ, ἐνταῦθα δὲ ἀπάνθρωπον τελέως
book 115-6.5 τὸ ἡμιονήπια (?) τελεῖν. διὸ περιγράφονται H.
book 117.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς.
book 117.2 Fuit diple ὅτι ἐπὶ τῇ φήμῃ οἰωνισάμενος ἔχαιρεν· προ-
book 117.3 είρηκε γὰρ „Ζεύς τοι δοίη ξεῖνε, ὅττι μάλιστ’ ἐθέλεισ“. cf.
book 117.4 Ar. ad Ξ 223.
book 128.1 ἐπητῇ δ’ ἀνδρὶ ἔοικας.
book 128.2) δεινῷ εἰπεῖν ἢ λογίῳ παρὰ τὰ ἔπη V. cf. ad ν 332.
book 130.1 οὐδὲν ἀκιδνότερον.
book 130.2 Fuit diple periestigmene contra Zenodotum, qui scripsit
book 130.3 οὐθ’ ἕν cf. Eust. 1841, 22. Ammon. de diff. p. 105 s. v. οὐδέν.
book 138.1 καὶ γὰρ ἐγώ ποτ’ ἔμελλον ὄλβιος εἶναι.
book 138.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἔμελλον ἀντὶ τοῦ] ἐῴκειν Q. cf. L. Ar.
book 138.3 190. α 232.
book 154.1 δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
book 154.2) προεμηνύετο Q. cf. Χ 356. Ω 172. Α 105. L. Ar. 87.
book 192.1 κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα.
book 192.2) νῦν τὰ μύρα V. cf. Ar. ad Ξ 171, ubi est diple ὅτι
book 192.3 μύρον μὲν οὐκ ὀνομάζει, τεθυμιαμένον δὲ ἔλαιον τὸ μύρον
book 192.4 λέγει, ὥστε εἰδέναι μὲν τὴν χρῆσιν, τὸ δὲ ὄνομα μή. λέγει
book 192.5 δέ που καὶ (Ψ 186) „ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ“ καὶ (ς 192)
book 192.5.2 „κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα“ μύρου τι γένος ὀνοματοποιήσας. cf.
book 192.5.3 L. Ar. 198. 333. Eust. 1843, 8.
book 197.1 ἡ μὲν ἄρ’ ὣς ἔρξας’ ἀπεβήσετο δῖα θεάων.
book 197.2 Fuit diple periestigmene propter Zenodoti lectionem δῖ’
book 197.3 Ἀφροδίτη, cf. schol. H Vind. 133 et Duentzer p. 106, qui scho-
book 197.4 lion ad v. 190 refert.
book 229.1 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ’ ἔτι νήπιος ἦα.
book 229.2) ἠθέτει καὶ Ἀρίσταρχος H. La Roche commutavit Ἀρι-
book 229.3 στοφάνης, nescio quam ob caussam.
book 234.1 βίῃ δ’ ὅ γε φέρτερος ἦεν.
book 234.2 [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ H. cf. F. Ar. 35.
book 246.1 ἀν’ Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί.
book 246.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι Ἴασον Ἄργος] τὴν Πελοπόννησον [λέγει]
book 246.3 ἀπὸ Ἰάσου τοῦ τῆς Ἰοῦς· πρὸς τὴν αὐτὴν δὲ καὶ Ἀχαϊκὸν
book 246.4 Ἄργος φησί, Πελασγικὸν δὲ Ἄργος τὴν Θεσσαλίαν BQ. L
book 246.5 Ar. 227.
book 258.1 ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα.
book 258.2) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ χεῖρα B. cf. F. Ar. p. 20.
book 282.1 οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμόν.
book 282.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Fuit nota de Aristophanis athetesi cf. schol. in H: εὐτελὲς
book 282.3 τοῦτο, διὸ καὶ κεραύνιον παρέθηκεν Ἀριστοφάνης. De cerau-
book 282 nio v. Nauck. Aristoph. p. 18. cf. ad ο 19 et 91.
book 298.1 ἕρματα τρίγληνα μορόεντα.
book 298.2) τρίκορα κόσμια, ἐνώτια, τριόφθαλμα. τὸ δὲ μορόεντα
book 298.3 ἀντὶ τοῦ μετὰ πολλοῦ μόρου καὶ κακοπαθείας κατεσκευασμένα.
book 298.4 BQV. cf. Ar. ad Ξ 183.
book 330-2.1 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ’ ἀνδράσιν, οὐδέ τι
book 330-2.2 θυμῷ
book 330-2.3 ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
book 330-2.4 τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.
book 330-2.5.1 *) ἀθετοῦνται τρεῖς ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς (390—92) μετατιθέ-
book 330-2.5.2 μενοι· καὶ ὅτι ἐνθάδε μηδὲν ἐθρασύνθη Q.
book 333,n1.1 ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας.
book 333,n1.2 ἀλύεις νῦν ἀντὶ τοῦ χαίρεις, γαυριᾷς Q. Alibi ἐπὶ λύπης cf.
book 333,n1.3 E 352. L. Ω 12. ι 398. Eust. 1636, 22. Est fortasse Ar.
book 354.1 ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας.
book 354.2) ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, ὡς τὸ „ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐ-
book 354.3 ρανόν“. (Ξ 174) HV. Alibi ἀντὶ τοῦ ὅμως cf. Ω 522. Ξ 174
book 354.4 in V. ε 205. L. Ar. 143.
book 354.5 Versibus 390—92 asterisci appicti fuerunt, cf. ad v. 330—32.
book 396.1 ὁ δ’ ἄρ’ οἰνοχόον βάλε χεῖρα.
book 396.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι πτῶσις ἤλλακται ἀντὶ τοῦ οἰνοχόου βάλε
book 396.3 χεῖρα] ὅμοιον τῷ „ὁ δ’ ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ τάμνε νέους ὅρπη-
book 396.4 κασ“ (Φ 38) H. cf. F. Ar. 20.
book 406.1 δαιμόνιοι, μαίνεσθε.
book 406.2) θαυμάσιοι ἐπὶ κακῷ H. cf. L. Ar. 155. ADL ad B
book 406.3 190. τ 71.
book 406,n2.1 καὶ οὐκέτι κεύθετε θύμῳ.
book 406,n2.2 ἀντὶ τοῦ ὑπὸ θυμοῦ, ὡς „Ἀχιλῆϊ δαμασθείσ“ (Χ 55) BHQ. For-
book 406,n2.3 tasse fluxit ex Ar. cf. F. p. 25.
book 423.1 κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως.
book 423.2 *) ὅτι πάντας ἥρωας ἔλεγον B.
book 423.3 cf. L. Ar. 101. Observatum est contra Istrum, qui hoc
book 423 epitheton principibus modo tribuit.
book 4-13.1 οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ἀναγκαίως ἐνθάδε, ὅτε καὶ ἑώρακε
book 4-13.2 τὰ ὅπλα HMQ. Vind. 133.
book 4-13.3 Asterisci appicti sunt in Vind. 133. cf. π 281. Eust. 1853, 10.
book 28.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χοίνικος ἅπτηται.
book 28.2) ἀντὶ τοῦ δαπάνης, τροφῆς, τό τε μετροῦν καὶ τὸ με-
book 28.3 τρούμενον. ἅπαξ ἐνταῦθα ἡ φωνή· καὶ οὐ διὰ τοῦτο χωρι-
book 28.4 στέον τῆς Ἰλιάδος τὴν Ὀδύσσειαν· κἀκεῖ γάρ εἰσι τοῦδε εὐτε-
book 28.5.1 λέστερα ὀνόματα „ὅλμον δ’ ὡς ἔσσευε βαλὼν“ (Λ 147) „ἀμφ’
book 28.5.2 ἀστραγάλοισι χολωθεὶσ“ (Ψ 88) πτύον HQ. (πτύον (?) sic H.
book 28.5.3 πτύοντ’ Q. πτύοντα plene legitur Ψ 697. Buttmannus conie-
book 28.5.4 cit πτυόφιν N 588). cf. Ar. ad Λ 147. Ψ 88. Eust. 1853, 60.
book 34.1 χρύσεον λύχνον ἔχουσα.
book 34.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ λύχνον] ἀπὸ τοῦ λύειν τὸ νύχος. λέγει
book 34.3 δὲ τὴν δᾳ̃δα κυρίως· τοῦ δὲ παρ’ ἡμῖν καλουμένου λύχνου τοὺς
book 34.4 ἥρωας χρωμένους ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσάγει. οὐδὲ Ἡσίοδος μέ-
book 34.5.1 μνηται HQV. cf. ad Λ 147. Orion. p. 94, 16: λύχνος ὁ λύων
book 34.5.2 τὸ νύχος, τουτέστι τὸ σκότος. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν τῷ περὶ
book 34.5.3 σημείων τοῦ Ὁμήρου. Etym. M. 565, 37. Eust. 1854, 50.
book 37.1 ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμαι.
book 37.2) ὁ Ἀρίσταρχος τὰ μεσόστυλα. BHQ.
book 37.3 cf. L. Ar. 151. Eust. 1855, 1. Notatum fuit praeterea vo-
book 37.4 cabulum ἔμπης hoc loco significare ὁμοίως cf. Eust. 1854, 58.
book 37.5 ε 205. L. Ar. 143.
book 38.1 κίονες ὑψός’ ἔχοντες.
book 38.2 *) ὅτι καὶ ἀρσενικῶς ὁ κίων H.
book 38.3 Forma feminina est α 53. 127. ρ 29. χ 176. 193. ψ 90.
book 38.4 masculina θ 66. 473.
book 46.1 ἡ δέ μ’ ὀδυρομένη εἰρήσεται.
book 46.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ H. cf. F. Ar. p. 35.
book 46.3 β 6
book 69.1 εἶσθα θύραζε.
book 69.2 Notata fuit forma εἶσθα ἀπὸ τοῦ εἶμι cf. ad Φ 424. Le-
book 69.3 gitur etiam K 450. υ 179.
book 71.1 δαιμονίη.
book 71.2) θαυμασία ἐπὶ κακῷ H.
book 71.3 cf. L. Ar. 155. ς 406 schol. in ADL ad B 190.
book 111.1 εὐδικίας ἀνέχῃσι.
book 111.2) ὁ Ἀρίσταρχος εὐδικίας ἄνω ἔχῃ. Apoll. l. h. 36, 20.
book 130-3.1 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
book 130-3.2 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
book 130-3.3 οἵ τ’ αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
book 130-3.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἵ μ’ ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
book 130-3.5.1) ἠθέτηνται δ′ H. Cod. λ′, corr. Porsonus, cuius notam v.
book 130-3.5.2 apud Dindorfium p. 637. Leguntur iidem versus α 245—248.
book 130-3.5.3 π 122—25. Eust. 1858, 4.
book 131.1 ὑλήεντι Ζακύνθῳ.
book 131.2 *) [ὅτι] ἀρσενικῷ θῆλυ ἐπήγαγεν, ὡς τὸ „κλυτὸς Ἱππο-
book 131.3 δάμεια“ H. cf. F. Ar. p. 31. β 214.
book 160.1 ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα || οἴκου κήδεσθαι.
book 160.2) δυνατός· καὶ ὁ τε πλεονάζει H, cf. ad E 5. X 29. 118.
book 160.3 F. Ar. p. 34.
book 174.1 (Κρήτη) καὶ ἐννήκοντα πόληες.
book 174.2 *) [ἡ διπλῆ πρὸς τοὺς χωρίζοντας, ὅτι] ἐν Ἰλιάδι (B 649)
book 174.3 ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην λέγει, οὐχ ὡρισμένως ἑκατὸν πόλεις
book 174.4 ἔχουσαν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ πολλάς V. cf. Ar. ad B 649.
book 204.1 ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
book 204.2) τινὲς βούλονται τὸ ἔλεγε σημαίνειν. ἄλλοι δὲ (sc. Ari-
book 204.3 starchus) τὸ ἤϊσκε, τὸ εἴκαζεν, ὁμοίου· τὸ γὰρ ὅλον, πολλὰ
book 204.4 ψευδῆ λέγων εἴκαζεν, ὥστε ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν V.
book 204.5.1 Observavit enim Ar. verbum ἴσκεν nunquam significare
book 204.5.2 „inquit“, sed ubique „aequavit“. Ratio habita est huius loci
book 204.5.3 ab Ar. ad Π 41. χ 31.
book 229.1 ἀσπαίροντα λάων.
book 229.2) ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀπολαύων, ἀπολαυστικῶς ἔχων. ὁ
book 229.3 δὲ Κράτης λάων φησὶν ἀντὶ τοῦ βλέπων· ὅθεν κατὰ στέρησιν
book 229.4 ἀλαὸς ὁ τυφλός V.
book 229.5.1 Quae de cognato vocabulo λάρυξ Orion Etym. p. 94 ex-
book 229.5.2 cerpsit ex Aristonico ἐν τῷ περὶ σημείων Ὀδυσσείας: —λάρυξ
book 229.5.3 ὁ λαιμός· διὰ γὰρ τούτων, τοῦ λαιμοῦ καὶ λάρυγγος, τὴν ἀπό-
book 229.5.4 λαυσιν ἔχομεν τῶν τροφῶν. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν τῷ περὶ
book 229.5.5 σημείων Ὀδυσσείας—ex scholio integriore ad hunc versum
book 229.10.1 deprompta esse coniecit Lehrsius Ar. p. 3. cf. L. Ar. 151. Apoll.
book 229.10.2 l. h. 107, 15. Eust. 1863, 42.
book 229.10.3 Versibus 304—307 appicti fuerunt asterisci cf. ad ξ 159 et
book 229.10.4 162. In G cod. v. 308 habet obelum.
book 343.1 οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
book 343.2 γίγνεται.
book 343.3) τὰ ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς. Sic Aristarchus teste Apoll.
book 343.4 l. h. 73, 11, qui (contra Eust. 1867, 29) ἐπίηρ’ ἀνὰ θυμῷ legit.
book 343.5.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

346—48. εἰ μή τις γρῆυς ἔστι παλαιή, κεδνὰ ἰδυῖα,
book 343.5 ἥ τις δὴ τέτληκε τόσα φρεσίν, ὅσα τ’ ἐγώ περ·
book 343.5.2 τῇ δ’ οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.
book 343.5.4 *) ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς, πρῶτον μὲν ὅτι αἱρεῖται τὴν δυ-
book 343.5.5 ναμένην ἐπιγνῶναι· εἶτα δὴ καὶ γέλοιον τὸ „ἥτις δὴ τέτληκε“;
book 343.10.1 τίς γὰρ φθονεῖ τῶν μὴ σπουδαίων; MN. Vind. 56. μή addidit
book 343.10.2 Barnes. Obeli sunt in G appicti, athetesin τῶν παλαιῶν com-
book 343.10.3 memorat etiam Eust. 1867, 13.
book 378.1 ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμός || κήδεσιν.
book 378.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἀντὶ τοῦ διὰ τὰ σὰ κήδεα B. cf. ι 19.
book 378 E 875. F. Ar. p. 25.
book 393.1 τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.
book 393.2) τύψας ἐποίησε B. cf. L. Ar. 65. ε 132. η 250. ς 91.
book 450.1 λικριφὶς ἀίξας.
book 450.2 Fuit diple ὅτι δὶς κέχρηται τῇ λέξει, νῦν καὶ ἐν Ἰλιάδι
book 450.3 (Ξ 463). σημαίνει δὲ πλάγιος ὁρμήσας, ἀπὸ τοῦ λέχριος, κατὰ
book 450.4 κοινωνίαν τῶν συμφώνων. cf. Ar. ad Ξ 450.
book 498.1 καὶ αἳ νηλείτιδές εἰσι.
book 498.2) Ἀρίσταρχος τοὺς πολυαμαρτήτους, τοῦ νη ἐπιτατικοῦ
book 498.3 ὄντος B. cf. ad π 317. Apoll. l. h. 116, 37.
book 518,n1.1 ὡς δ’ ὅτε Πανδαρέου κούρη.
book 518,n1.2 διαφόρως τοῖς νεωτέροις, οὐχὶ Πανδίονος, εἰ μὴ ἄρα διώνυμος
book 518,n1.3 ἦν V. Eust. 1874, 59: οὔτε Πρόκνης οὔτε Τειρέως μέμνηται καὶ τὸν
book 518,n1.4 παρὰ τοῖς νεωτέροις Ἴτυν Ἴτυλον αὐτὸς λέγει. Fluxit fortasse ex Ar.
book 537.1 καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα.
book 537.2 Notata fuit praepositio ἐπὶ omissa, σφιν pro ἐπ’ αὐτοῖς
book 537.3 cf. ad K 277. F. Ar. 27.
book 560.1 ἤτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι.
book 560.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ἀμήχανοι ἀντὶ τοῦ] πρὸς οὓς μηχανὴν εὑ-
book 560 ρεῖν οὐκ ἔστιν V. cf. L. Ar. 146.
book 4.1 Εὐρυνόμη δ’ ἄρ’ ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
book 4.2 ἔνθ’ Ὀδυσεὺς ... κεῖτ’ ἐγρηγορόων.
book 4.3 Nota fuit, Homerum discrimen facere inter verba κοιμηθῆ-
book 4.4 ναι et ὑπνῶσαι, cf. ad H 482, ubi est diple etiam propter hunc
book 4.5 locum L. Ar. 114.
book 63.1 αὐτίκα νῦν ἢ ἔπειτα.
book 63.2 Quod legitur in V sic corrigendum esse videtur: τὸ ἔπειτα
book 63.3 ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα· ἀντιδιέσταλται γοῦν τὸ αὐτίκα. cf. ad
book 63.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ψ 551. L. Ar. 151.

book 66.1 ὡς δ’ ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι.

book 66.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] τὸ δὲ περιττόν H. cf. ad β 6.

book 104,n1.1 ὕψοθεν ἐκ νεφέων.

book 104,n1.2 νῦν τὸν τόπον ἔφη Ἀττικῶς ἐν ᾧ εἴωθε συνίστασθαι τὰ νέφη·

book 104,n1.3 ἐπιφέρει γὰρ ἡ ἀλετρὶς (114) „οὐδέ ποθι νέφος ἐστίν“ VBQ. Fluxit

book 104,n1.4 fortasse ex Ar.

book 132.1 ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει.

book 132.2) ἐν τῷ Υ τῆς Ὀδυσσείας ὑπομνήματι ὁ Ἀρίσταρχος εὐ-

book 132.3 μεταβόλως. Apoll. l. h. 67, 28. L. Ar. 152.

book 202.1 ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός.

book 202.2) γεννήσῃς V.

book 202.1 Sic Ar. interpretatum esse hanc formam apparet ex Ar. ad

book 202.2 T 26, ubi est diple periestigmene contra Zenodotum, qui legit

book 202.5 formam διὰ τὸ ι scriptam ἐγγίνωνται.

book 321.1 Ἀγέλαος.

book 321.2 Fuit διπλῆ πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν. Agelaum interfecit Hector

book 321.3 cf. Λ 302, ubi commemoratur hic Agelaus, unus ex procis.

book 383.1 ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν.

book 383.2) ἐγινώσκετο ἄρα τὰ κατὰ τοὺς Σικελούς. οὐκ εἰκὸς οὖν

book 383 ἐκεῖ τὴν πλάνην γεγονέναι V. cf. Eust. 1896, 45. L. Ar. 244.

book 1.1 τῇ δ’ ἄρ’ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.

book 1.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ PVBQ. cf. ad β 6.

book 1.3 F. Ar. 35.

book 13 δῶρα τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε.

book 15.1 τῶ δ’ ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν

book 15.2 οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο.

book 15.3) νῦν ἐπὶ τῇ Λακωνικῇ χώρᾳ, ἧς μέρος κατὰ τοὺς ἡρωϊ-

book 15.4 κοὺς χρόνους ἡ Μεσσήνη BQ. cf. ad δ 1. B 502. 582. L. Ar.

book 15.5.1 235. Notatus fuit praeterea v. 15 ex meris spondeis composi-

book 15.5.2 tus cf. ad Λ 130. Eust. 1899, 55 et fuit diple periestigmene

book 15.5.3 contra Zenodotum, quod pro Ὀρσιλόχοιο scripsit Ὀρτιλόχοιο,

book 15.5.4 v. ad γ 489.

book 22,n1.1 Ἴφιτος αὖθ’ ἵππους διζήμενος.

book 22,n1.2 τὸν Ἰόλης ἔρωτα οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής, οὐδὲ ὡς ἀποτυχὼν τοῦ

book 22,n1.3 ἔρωτος τῆς Ἰόλης ἔκλεψε τὰς ἵππους Εὐρύτου BQ.

book 22,n1.4 cf. Eust. 1899, 38. Haec et quae in scholio sequenti ad v. 27 le-

book 22,n1.5.1 guntur: οἱ νεώτεροί φασιν ὡς ὅτι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τείχους κατέβαλεν

book 22,n1.5.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

B. Eust. 1900, 16. fortasse manaverunt ex Ar.
book 29.1 ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν.
book 29.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ B. cf. ad φ 1.
book 54 αἴνυτο τόξον || αὐτῷ γωρυτῷ.
book 54 Fuit diple ὅτι λείπει ἡ σύν, cf. V ad Ψ 8. F. Ar. 26.
book 61.1 φέρον ὄγκιον.
book 61.2 Notatum fuit vocabulum ἅπαξ εἰρημένον, cf. schol. in V:
book 61.3 ἔστι μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἡ λέξις. σημαίνει δὲ ὄγκιον ἀγ-
book 61.4 γεῖον κιστοειδές, ἐν ᾧ ἔκειντο οἱ ὄγκοι. ὄγκοι δέ εἰσιν οἱ
book 61.5.1 πώγωνες τῶν ἀκίδων· καὶ ἐν ἄλλοις „ὡς δὲ ἴδεν νευρόν τε
book 61.5.2 καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντασ“ (Δ 151). cf. Eust. 1899, 1. Apoll.
book 61.5.3 l. h. 118, 20.
book 62.1 ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
book 62.2 De vocabulo τοῖο ἀντὶ τοῦ τοιούτου, οὐχ ὡς οἱ γλωσσο-
book 62.3 γράφοι πάντως ἀγαθοῦ v. ad δ 206. V habet τοῦ ἰδίου.
book 89.1 ἀλλ’ ἀκέων δαίνυσθε.
book 89.2 Fuit certe nota de ἀκέων vocabulo. Ad Δ 22 Ar. ut par-
book 89.3 ticipium verbi ἀκέων pro ἀκέουσα usurpatum esse docuit: „οὐ
book 89.4 γάρ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἡσύχωσ“. An etiam nostro loco pro ἀκέ-
book 89.5.1 οντες positum esse existimavit? ἀκέοντε legitur ξ 195. Alii
book 89.5.2 mutaverunt „ἀλλὰ καὶ ὣς δαίνυσθε“. ἀσύμφωνα λέγουσι τοῖς
book 89.5.3 παλαιοῖς. Eust. 1902, 46.
book 97.1 ἐώλπει || νευρὴν ἐντανύσειν.
book 97.2 Ar. legit ἐντανύειν et notavit enallagen temporum ἐντανύειν
book 97.3 pro ἐντανύσειν, cf. ad Χ 67. F. Ar. p. 6. γ 82.
book 111.1 ἀλλ’ ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε.
book 111.2 Notatum fuit μύνῃσι vocabulum ἅπαξ εἰρημένον cf. BQV:
book 111.3 προφάσεσιν· ἅπαξ δὲ κεῖται. Apoll. l. h. 114, 13. Eust.
book 111.4 1904, 25.
book 146.1 παρὰ κρητῆρα δὲ καλόν || ἶζε μυχοίτατος αἰεί.
book 146.2) Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ πρῶτος. „ἔστι πόλις Ἐφύρη μύχῳ
book 146.3 Ἄργεοσ“ (Z 152) πάντῃ (πρώτῃ?) γὰρ ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ ἵδρυται
book 146.4 ἡ Κόρινθος. Schol. Vind. 133 apud La Roche.
book 260.1 ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ’ εἰῶμεν ἅπαντας
book 260.2 ἑστάμεν.
book 260.3 Fuit diple ὅτι ἔξωθεν προσυπακουστέον τὸ καλῶς ἂν ἔχοι
book 260.4 καὶ ἐν Ἰλιάδι „ἀλλ’ εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ’ ἑλόντεσ“. (Π 559).
book 260.5 cf. Ar. ad Π 559. In M. Vind. 133 est: προσληπτέον τὸ οὐδὲν
book 260

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κωλύει.

Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
λίσσομ’, ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.

) ὁ Ἀντίνοος· πρὸς γὰρ τὸ δεύτερον τὸ πρότερον V. cf. L. Ar. 11.

ὑπερφιάλοισι μεθ’ ἡμῖν.

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ὑπερφιάλοισι] νῦν τοῖς κατ’ ἀρετὴν διαφέρουσιν V. cf. ad O 94, ubi locum nostrum citat et sic interpretatur Ar.

οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις.

) Ἀρίσταρχος ἐπητέος (cod. ἐπητέως, corr. Villoisonus) διὰ τοῦ ε, καὶ λόγος ὑπόκειται τοιοῦτος· ἐπήτεος οἷον εὐγνώμονος· τίθησι δὲ καὶ τὴν λέξιν ἐπίπαν ἐπὶ τοῦ συνετοῦ· „τούνεκ’ ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων“ (ν 332) καὶ οὐκ ἐπητύος. Apoll. l. h. 72, 1. cf. ad ν 332. Eust. 1911, 7.

Versibus 350—353 asterisci fuerunt appicti, quod recte inserti sunt hic et Z 490—493, non autem α 356—359.

περὶ κόλλοπι χορδήν.

Vocabulum κόλλοψ interpretatus est Ar. in Odysseae commentario (ἐν ὑπομνήματι Ὀδυσσείας) ὁ ἐκ τῶν αὐχενίων δερμάτων γινόμενος πασσαλίσκος, cf. Etym. Gud. 334, 12, ubi pro ἐν ὑπομνήματι Ἀνδρονίκου εἰς τὸ δος legendum esse Ἀριστονίκου εἰς Ὀδύσσειαν vidit Beccardus in diss. de scholiis Homeri. Berol. 1850. 14, 21.

ὣς ἄρ’ ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν.

Fuit diple ὅτι σπουδὴ οὐχ οἷον ἐν τάχει, ἀλλὰ μόγις καὶ δυσχερῶς, cf. ad B 99, ubi hunc versum citat Ar.

ἴσκεν ἕκαστος ἀνήρ, ἐπεὶ ἦ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφῆπτο.

*) [ἀθετοῦνται οἱ στίχοι ὅτι] οὐδέποτε Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ἔλεγε τὸ ἴσκε, ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ ὁμοίου· ἠπάτηται οὖν ὁ διασκευαστὴς ἐκ τοῦ „ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὅμοια“ (τ 203). Vind. 56.

Certe Ar. hunc locum obelis notavit, teste Eust. 1917, 56. cf. L. Ar. 97. 335.

οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα.

) Ἀρίσταρχος ἐπεισέπεμψεν. Apoll. l. h. 73, 10.

περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ κάππεσε.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) ὁ Ἀρίσταρχος στροβηθεὶς περιφερὴς ἔπεσε τῇ τραπέζῃ,
book 84.3 ὡς περικλασθῆναι περὶ αὐτήν. Apoll. l. h. 130, 9. V habet
book 84.4 ἢ περιφερής.
book 89.1 Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
book 89.2 *) [ἡ διπλῆ πρὸς τὸ σχῆμα διότι ἐλλείπει ἡ ἐπὶ καὶ πτῶ-
book 89.3 σις ἤλλακται. Ὀδυσῆος ἐείσατο] ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὥρμησεν.
book 89.4 V. cf. F. Ar. 24.
book 97.1 ἢ ἐλάσειεν φασγάνῳ.
book 97.2) πλατεῖ τῷ ξίφει πλήξειεν V. cf. L. Ar. 65. ε 132.
book 144-5 ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε’ ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
book 144-5.1 καὶ τόσσας κυνέας, χαλκήρεας ἱπποδασείας.
book 144-5.2) σημείωσαι καὶ ὅτι τὸ περὶ τῶν δώδεκα σακέων καὶ τὸ
book 144-5.3 ἑφεξῆς Ἀρίσταρχος ἀθετήσας κεχίακεν, ἀδύνατον εἶναι εἰπὼν
book 144-5.5 τοσαῦτα βαστάσαι ἄνθρωπον. Eust. 1921, 56.
book 165.1 κεῖνος δ’ αὖτ’ ἀΐδηλος ἀνήρ.
book 165.2 Ar. interpretatio vocabuli ἀΐδηλος in Etym. M. 41, 36 ser-
book 165.3 vata est: ἀΐδηλος ὁ ὀλοθρευτικός. οὐ γὰρ ἄξιος Ἀριστόνικος
book 165.4 δηλοῦν λέγων τὸν ἀδηλοποιόν. cf. L. Ar. 3.
book 173.1 σφῶι δ’ ἀποστρέψαντε.
book 173.2) ὑμεῖς οἱ δύο V.
book 173.3 cf. ad M 366, ubi Zenodotus legit σφῶε et ab Ar. vitu-
book 173.4 peratur. Fortasse nostro etiam loco sic scripsit.
book 175.1 (192) σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
book 175.2 Notatus fuit ὁλοσπόνδειος στίχος cf. Λ 130. φ 15. Eust.
book 175.3 1923, 47.
book 188.1 ἔρυσάν τέ μιν εἴσω || κουρίξ.
book 188.2) ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τῆς κόμης ἐπιλαβόμενοι, ὁ δὲ Κρά-
book 188.3 της κουρίξ τὸ νεανικῶς V. Vind. 56. 133. cf. Eust. 1924, 13.
book 188.4 L. Ar. 151. Apoll. l. h. 103, 10.
book 258.1 σταθμὸν ἐΰσταθέος μεγάροιο || βεβλήκειν.
book 258.2) σημειῶδες· ἀεὶ γὰρ τὸ βάλλειν παρ’ Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ
book 258.3 τυχεῖν H. cf. L. Ar. 60.
book 274-6.1 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
book 274-6.2 βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν.
book 274-6.3 ἄλλου δ’ ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
book 274-6.4) τοὺς τρεῖς στίχους (257—259) καὶ μετ’ ὀλίγα οὕτω τί-
book 274-6.5.1 θησιν δίχα παραποιήσεως. διό τινες ὠβέλισαν ἐκείνους ὡς
book 274-6.5.2 ταυτολογοῦντας. Eust. 1926, 18. L. Ar. 342.
book 278.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

βάλε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῷ λίγδην.

book 278.2) ξεστικῶς. ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα καὶ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι (P 599)

book 278.3 ἐπιλίγδην Q. cf. Ar. ad P 599.

book 296.1 ἤριπε δὲ πρηνής.

book 296.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] οὗτος ἐπ’ αὐτὴν πίπτει τὴν πληγήν. V.

book 296 cf. ad E 68.

book 304.1 ταὶ μέν τ’ ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται.

book 304.2) λείπει ἡ εἰς πρόθεσις, ἵν’ ᾖ εἰς τὰ νέφη. νέφη δὲ

book 304.3 τὰ λίνα ἤγουν τὰ δίκτυα τὰ ἱστάμενα πρὸς ὀρνίθων ἄγραν.

book 304.4 Schol. Vind. 56. Eust. 1928, 32. Hesych. III, 151.

book 325.1 θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.

book 325.2) ὁ Ἀρίσταρχος ὅταν μὲν λέγῃ τὸν θάνατον τοιοῦτον ση-

book 325.3 μαίνει μακροκοίμητον, ὅταν δὲ ἄλλως, καταστρέφει εἰς ταὐτὸν

book 325.4 τῷ κακοκοίμητον. Apoll. l. h. 61, 1.

book 330.1 Τερπιάδης δέ τ’ ἀοιδός.

book 330.2) Τέρπιος παῖς ἢ ὁ τέρπων V. cf. ad E 60 et I 137.

book 386.1 δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ.

book 386.2) σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ ἅπαξ ἐνταῦθα μνησθῆναι τὸν

book 386.3 ποιητὴν ἰχθύων θήρας τῆς διὰ δικτύων. τὸ γὰρ ἐν Ἰλιάδι

book 386.4 „μή πως ὡς ἀψίσι λίνου ἁλόντες πανάγρου“ ἄδηλόν φασι εἴτε

book 386.5.1 ἰχθύων εἴτε πεζῶν ζώων εἴτε καὶ πτηνῶν ἄγραν δηλοῖ. τὴν

book 386.5.2 δέ γε δι’ ὁρμιᾶς καὶ ἀγκίστρου θήραν πολλάκις εἶπεν. Eust.

book 386.5.3 1931, 30.

book 402.1 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον.

book 402.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό H. cf. F. Ar. ad

book 402.3 N 276.

book 481.1 οἶσε θέειον.

book 481.2 Diple fuit, quod οἶσε forma futuri significationem non habet,

book 481.3 sed idem ac praesentis imperativus φέρε valet, cf. ad O 718,

book 481 F. Ar. p. 6.

book 3.1 πόδες δ’ ὑπερικταίνοντο.

book 3.2) Ἀρίσταρχος ἀνεπάλλοντο καὶ ἐκινοῦντο προθυμουμένης

book 3.3 αὐτῆς βαδίζειν ταχέως, μὴ δυναμένης δὲ, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ διὰ

book 3.4 τὸ γῆρας. MS. Barnes. Idem Apoll. l. h. 158, 8 ubi additur:

book 3.5.1 φαίνεται τοίνυν τὸ πλῆρες κατὰ Ἀρίσταρχον ἐρικταίνοντο, καὶ

book 3.5.2 δῆλα τὰ τῆς ἀναγνώσεως. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. cf. Eust. 1936,

book 3.5.3 10. L. Ar. 311.

book 7.1 ἦλθ’ Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται.

book 7.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

*) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ οἶκον ἱκάνεται] ἀντὶ τοῦ καὶ εἰς οἶκον
book 7.3 ἱκάνει H. cf. F. Ar. 26.
book 64.1 ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα.
book 64.2) ὑπερεκπλαγείς H. cf. L. Ar. 147.
book 76.1 ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσίν.
book 76.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ μάστακα] νῦν τὸ στόμα, ἐν δὲ τῇ Ἰλι-
book 76.3 άδι (I 324) καὶ τὸ μάσημα „μάστακ' ἐπεί κε λάβῃσ“. HQ. cf.
book 76.4 ad I 324. δ 287.
book 85.1 κατέβαιν' ὑπερώϊα.
book 85.2) ὑπερωΐων, ὡς τὸ „διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα“ (K
book 85.3 298). H. cf. ad K 298. F. Ar. 20. Eust. 1993, 10.
book 89.1 ἐν πυρὸς αὐγῇ.
book 89.2) ἐν τῷ πεφωτισμένῳ τόπῳ καὶ πεφλογισμένῳ ἀπὸ τοῦ
book 89.3 πυρός V. cf. ad I 206. ς 44.
book 91.1 ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι.
book 91.2 Fuit diple ὅτι ἡ πρὸς ἐλλείπει, ἵν' ἢ εἴ τι προσείποι cf.
book 91.3 F. Ar. ad P 237 ubi corr. ψ 191 in ψ 91.
book 198.1 ἑρμῖν' ἀσκήσας.
book 198.2) ὁ Ἀρίσταρχός φησιν, ἑρμῖνας ἐκάλουν τοὺς πόδας τῶν
book 198.3 κλίνων, οὗτοι δὲ ἦσαν σφηνοειδεῖς τῇ κατασκευῇ· τῶν ἅπαξ
book 198.4 εἰρημένων. Apoll. 77, 5. HQV habent: κλίνης ποδάριον· ἕρμα
book 198.5 γάρ ἐστι τῆς κλίνης. L. Ar. 152.
book 211.1 οἱ νῶϊν ἀγάσαντο.
book 211.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἀγάσαντο νῦν ἀντὶ τοῦ] ἐφθόνησαν Q.
book 211.3 L. Ar. 147. ψ 64.
book 218-24.1 οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
book 218-24.2 ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδάπῳ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
book 218-24.3 εἰ ᾔδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
book 218-24.4 ἀξέμεναι οἶκονδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
book 218-24.5.1 τὴν δ' ἦ τοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές.
book 218-24.5.2 τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ,
book 218-24.5.3 λυγρήν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
book 218-24.5.4 ἀθετοῦνται οἱ ἑπτὰ στίχοι οὗτοι ὡς σκάζοντες κατὰ τὸν
book 218-24.5.5 νοῦν. MV. Vind. 133. Eust. 1946, 13.
book 225.1 ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας.
book 225.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι τὸ ἀριφραδέα] ἀντὶ τοῦ ἀριφραδέως H.
book 225.3 cf. F. Ar. 29.
book 281.1 θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλός.
book 281.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

) ἔξω τῆς θαλάσσης. Vind. 133. cf. Λ 113. λ 134.
book 296.1) Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης πέρας τῆς Ὀδυσσείας
book 296.2 τοῦτο ποιοῦνται MV. Vind. 133. Idem HMQ. Eust. 1948, 49.
book 310-43.1) ῥητορικὴν ποιεῖται ἀνακεφαλαίωσιν τῆς ὑπο-
book 310-43.2 θέσεως καὶ ἐπιτομὴν τῆς Ὀδυσσείας· καλῶς οὖν ἠθέτησεν
book 310-43.3 Ἀρίσταρχος τοὺς τρεῖς καὶ τριάκοντα. Vind. 133. H.
book 310-43.4 Versus 310—312, 314, 318, 322, 326—330, 333, 338 in M
book 310-43.5 habent obelos appictos.
book 1.1) Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὴν νέκυιαν κεφαλαίοις τοῖς συν-
book 1.2 εκτικωτάτοις τοῖσδε. ὅτι οὐκ ἔστι καθ’ Ὅμηρον ψυχοπομπὸς
book 1.3 ὁ Ἑρμῆς (cf. Ar. ad X 362. L. Ar. 185). ἀλλ’ οὐδὲ χθόνιος
book 1.4 ὁ θεός. Κυλλήνιος δὲ οὐδαμοῦ εἴρηται εἰ μὴ (corr. Spohnius
book 1.5.1 pro ἢ) ἅπαξ. ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχαὶ οὐκ αὐτόμαται κατίασιν, ὡς
book 1.5.2 ἐν Ἰλιάδι; (cf. ad X 362). ἀλλ’ αὗται καὶ ἄταφοι κατίασιν
book 1.5.3 (cf. ad Ψ 73. L. Ar. 174). ἀλλ’ οὐδὲ ἔοικεν εἰς Ἅιδου λευκὴν
book 1.5.4 εἶναι πέτραν. ἄκαιρος δὲ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος
book 1.5.5 ὁμιλία. καὶ Ἀγαμέμνων οὐκ ἀγείρει τὴν στρατείαν, ἀλλ’ ὁ
book 1.10.1 Νέστωρ. πῶς δὲ καὶ τὸ σῶμα διέμεινε τοῦ Ἀχιλλέως ἐπὶ το-
book 1.10.2 σαύτας ἡμέρας; ἀλλὰ καὶ τὸ ἀριθμεῖν τὰς Μούσας οὐχ Ὁμη-
book 1.10.3 ρικόν (cf. L. Ar. 185. Schol. V ad Ω 720). ἄλογον δὲ καὶ ἐπὶ
book 1.10.4 τῶν νεῶν ὄντων αὐτῶν λέγειν ὅτι δείσαντες τὰς Νηρηίδας ἔφυ-
book 1.10.5 γον ἐπὶ τὰς ναῦς ἀπὸ τοῦ τῶν Μυρμιδόνων ναυστάθμου. πῶς
book 1.15.1 δὲ καὶ ὁ Ἀμφιμέδων ἐπίσταται τὴν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐπιβου-
book 1.15.2 λήν; MV.
book 1.15.3 In schol. MV cuique Aristarchearum obiectionum responsio
book 1.15.4 vel solutio subiieitur brevissimis, quas omisi, cf. Eust. 1957, 16.
book 13.1 αἶψα δ’ ἵκοντο κατ’ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
book 13.2 ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί.
book 13.3 cf. Ar. ad Ψ 73: ἡ διπλῆ ὅτι ἐκτὸς τοῦ ποταμοῦ ὑποτί-
book 13.4 θεται τὰς τῶν ἀτάφων ψυχὰς καὶ μὴ ταῖς ἐν τῷ ἐρέβει. ἡ
book 13.5 δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἀθετούμενα ἐν τῇ νεκυίᾳ. vid. Porphyr.
book 13.1 ad Ψ 71.
book 13.2 Versus 40 ex Π 776 non recte hic insertus est cf. Ar. ad
book 13.3 Π 776.
book 60.1 Μοῦσαι δ’ ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
book 60.2 cf. schol. Ω 720 in V: ἀθετητέος δὲ ὁ Μουσῶν ἐπ’ Ἀχιλ-
book 60.3 λεῖ θρῆνος.
book 60.4 Versus 74 asteriscum habuit cf. ad Ψ 92.
book 119.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα.

book 119.2) μόγις. V. cf. L. Ar. 116. φ 409.

book 187.1 σώματ’ ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος.

book 187.2) καὶ πῶς μίγνυνται τοῖς νεκροῖς τοῦ Πατρόκλου λέγον-
book 187.3 τος ἐν Ἰλιάδι (Ψ 73) „οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο
book 187.4 ἐῶσιν“ H. cf. ad v. 1. Ψ 73.

book 208.1 περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ.

book 208.2) ὁ Ἀρίσταρχος κύκλοθεν τοῦ οἴκου οἷον ἐκ στιβάδων
book 208.3 ᾠκοδομημένον, πρὸς οὗ καὶ οἱ θρόνοι ἔκειντο, ὥστε οὖν καὶ
book 208.4 ἐπ’ αὐτῶν καθιζομένους δειπνεῖν καὶ ἐγκοιμᾶσθαι. Apoll. l.
book 208.5 h. 100, 19. cf. Porphyrium ad I 90.

book 294.1 πολύδωρος Πηνελόπεια.

book 294.2) ἡ πολλοῖς δώροις γαμηθεῖσα V. cf. L. Ar. 197.

book 402.1 οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε.

book 402.2 Notatum fuit οὖλε vocabulum ἅπαξ εἰρημένον. cf. schol.
book 402.3 H: ὑγίαινε· παρὰ τὸ ὅλην· τῶν ἅπαξ εἰρημένων. Eust. 1965,
book 402.4 31. Apoll. l. h. 124, 11.

book 413.1 Ὄσσα δ’ ἄρ’ ἄγγελος ὦκα.

book 413.2 *) [ἡ διπλῆ ὅτι ὄσσα ἡ] θεία κληδών· οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ
book 413.3 τῆς φωνῆς HQ. cf. L. Ar. 87.

book 425 τοῦ ὅ γε δακρυχέων.

book 425 *) [ἡ διπλῆ ὅτι] λείπει ἡ περί H. cf. F. Ar. 26.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org